

Γ. ΜΠΑΝΤΕΑ

ΕΛΛΗΝΟ - ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ
ΚΑΙ
ΡΟΥΜΑΝΟ - ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

GH. BADEA

DICȚIONAR
GREC - ROMÂN
ȘI
ROMÂN - GREC

AL SFINTEI ȘI
DUMNEZEIEȘTEI
LITURGHII
A CELUI ÎNTRE SFINȚI
PĂRINTELUI NOSTRU
IOAN GURĂ DE AUR

ARHIEPISCOPUL
CONSTANTINOPOLULUI

Για τη ζωή τους πλήρη
θυσίας και αγάπης,
αφειρώνω αυτό τον καρπό
των νυχτών αγρυπνίας και
προσευχής

στους ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ,

Ιών και Γεωργίτσα.

Γ. Μπάντεα

Pentru viața lor plină de
jertfelnicie și de
dragoste, închin acest
rod al unor nopți de
veghe și de rugăciune

PĂRINȚILOR MEI,

Ion și Gheorghita.

Gh. Badea

Πρόλογος

Αυτό ΤΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ, μοναδικό του είδους, απ' όσα γνωρίζουμε, όχι μόνο στα μέρη μας, αλλά και σε άλλα μέρη του κόσμου, είναι αποτέλεσμα της επιθυμίας μας να βοηθήσουμε τους Έλληνες φοιτητές που σπουδάζουν στη Ρουμανία, οι οποίοι συμμετέχουν στην Θεία Λειτουργία, στα ελληνικά ή στα ρουμανικά (όπως συμβαίνει στο Ιάσι, όπου ο Σεβασμιότατος Δανιήλ, Μητροπολίτης της Μολδαβίας και της Βουκοβίνης, με την πατρική του αγάπη ευλόγησε, σε μια από τις εκκλησίες του Ιασίου, την τέλεση κάθε Κυριακή και κάθε αγία γιορτή εντός εβδομάδος, της Θείας Λειτουργίας στα ελληνικά), αλλά θα είναι χρήσιμο και στους Ρουμάνους φοιτητές - θεολόγους, οι οποίοι

Cuvînt înainte.

Acest *Dicționar al Sfintei Liturghii*, unic, după știința noastră, nu doar la noi, ci și pe alte meleaguri, a fost elaborat din dorința de a veni în ajutor studenților greci aflați la studii în România, care iau parte la Sfînta Liturghie săvîrșită în limba română sau în limba greacă (așa cum se întîmplă la Iași, unde Înalt Prea Sfințitul Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, cu părintească dragoste, a dat binecuvîntarea ca în una dintre bisericile ieșene să se celebreze în fiecare duminică și în fiecare zi de sărbătoare din cursul săptămînii Sfînta Liturghie în limba greacă), dar și studenților români teologi care

θέλουν να μάθουν ελληνικά λειτουργώντας στο όνομα του Θεού.

Επίσης όμως, σιγά - σιγά, κατάλαβα πως το Λεξικό μπορεί να είναι χρήσιμο σε κάθε άτομο, σε κάθε άνθρωπο, ερωτευμένος με την Ελλάδα, με τον πολιτισμό της, με τη γλώσσα της.

Για τη σωστή μελέτη του γλωσσικού υλικού συμπεριλαμβανομένου στα δύο μέρη του ΛΕΞΙΚΟΥ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ, χρειάζεται να γνωρίζουμε ότι:

1. Το ΛΕΞΙΚΟ περιέχει τις λέξεις από

α) την ακολουθία της προετοιμασίας των αγίων λειτουργιών πριν την αρχή της Προθέσεως,

β) την ακολουθία της Θείας Προθέσεως,

γ) την ακολουθία της προετοιμασίας των αγίων λειτουργιών για την αρχή της Θείας Λειτουργίας,

δ) τη Θεία Λειτουργία του Χρυσοστόμου,

vor să învețe grecește slujind lui Dumnezeu;

Însă, încet - încet, am înțeles că dicționarul poate fi de folos oricărei persoane îndrăgostite de Elada, de civilizația și de limba ei.

Pentru consultarea corectă a materialului lingvistic cuprins în cele două părți ale *Dicționarului Sfintei Liturghii* trebuie să se știe:

1. Dicționarul cuprinde cuvintele din:

a) Rînduiala pregătirii sfințiților slujitori înainte de începerea Proscomidiei;

b) Rînduiala Dumnezeieștii Proscomidii;

c) Rînduiala pregătirii sfințiților slujitori pentru începutul Dumnezeieștii Liturghii;

d) Dumnezeiasca Liturghie a Sfintului Ioan Gură de Aur;

ε) τις προσευχές ευχαριστίας μετά τη Θεία Μετάληψη.

2. Η γλώσσα στην οποία είναι γραμμένη η Θεία Λειτουργία δεν είναι ούτε η αρχαία ελληνική, ούτε η κοινή ελληνική, ούτε η νεοελληνική. Γι' αυτό, μια λέξη μπορεί να έχει την ίδια γραφική μορφή στις τρεις περιόδους της εξέλιξης της ελληνικής γλώσσας, αλλά η έννοια της είναι άλλη κάθε φορά.

3. Για να βοηθήσουμε εκείνους που θέλουν να μάθουν τη νεοελληνική γλώσσα, έδωσα σε ευθεία παρένθεση τη σύγχρονη νεοελληνική μορφή της αρχαίας ελληνικής λέξης, όπως, λ. χ.:

γλυκός, εἶα, ὕ [γλυκός, ἰά, ὀ];

γυνή, γυναικός [γυναίκα] κτλ.

4. Πολύ συχνά, μετά περιπότου κάθε λέξη, σε παρενθέσεις έβαλα τις συντομογραφίες (αρχ.) ή (ίνν.) για να παρθεί υπ' όψη

e) Rugăciunile de mulțumire după dumnezeiasca Împărtășire.

2. Limba în care este scrisă Sfînta Liturghie nu este nici greaca clasică, nici greaca comună, nici greaca modernă; de aceea un cuvînt poate avea aceeași formă grafică în cele trei perioade ale istoriei limbii grecești, dar sensul lui să fie de fiecare dată altul.

3. Pentru a-i ajuta pe cei ce vor să învețe limba neo-greacă am dat între paranteze drepte varianta modernă a cuvîntului din limba greacă veche; de ex.:

γλυκός, εἶα, ὕ [γλυκός, ἰά, ὀ];

γυνή, γυναικός [γυναίκα] etc.

4. Foarte des, în urma unui cuvînt, am pus între paranteze abrevierile *ἀρχ.* sau *ίνν.* pentru a atrage atenția

ὅτι γίνεται για λεκτικό ή γραμματικό αρχαϊσμό, ὁ-
πως:

ἰστέον (ἀρχ.) - de știut

citei (ἰν.) - ἀναγνώστης

5. Επειδή η γραμματική της Θείας Λειτουργίας είναι η γραμματική της αρχαίας ελληνικής, δυσκολοκατανόητη και για τους Νεοέλληνες, ὄχι μόνο για τους Ρουμάνους, πρόσθεσα στο ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ και τις μορφές του παρατατικού, του αορίστου, του μέλλοντα, της προστακτικής, της μετοχής, του απαρεμφάτου, εξηγώντας, αποδείχνοντας την καταγωγή, ὁπως, λ. χ.

εἶδομεν (ἀρχ.) - ὀριστ.,
ἀόρ. 2, πρόσ. 1, πληθ.,
ἐνεργ., βλ. ὀράω.

Ελπίζουμε ὅτι το Θείο Φως που μας ἔδωσε το νου και τη δύναμη να συγγράψουμε το παρόν ΛΕΞΙΚΟ θα ανακαλύψει στις ψυχές εκείνων που ποθούν τη γνώση

că este vorba de un arhaism lexical sau gramatical; de ex:

ἰστέον (ἀρχ.) - de știut

citei (ἰν.) - ἀναγνώστης

5. Deoarece gramatica textului Sfintei Liturghii aparține limbii grecești vechi, greu de înțeles și pentru grecii moderni, nu numai pentru români, am trecut printre termenii din *Dicționarul grec - român* și forme de imperfect, aorist, viitor, imperativ, participiu, infinitiv etc., explicându-le și indicându-le proveniența; de ex.:

εἶδομεν (ἀρχ.) - ὀριστ.,
ἀόρ. 2, πρόσ. 1, πληθ.,
ἐνεργ., βλ. ὀράω

Nădăjduim că dumnezeiasca Lumină care ne-a dat gândul și puterea să alcătuim acest dicționar va descoperi sufletelor celor dornici de cunoaștere

τον πνευματικό καρπόν το
οποίο μπορούν να το α-
ποκτήσουν μελετώντας τη
σεμνή μας εργασία.

Μετάφραση:

Ανδρέας ΡΑΔΟΣ

Γ. ΜΠΑΝΤΕΑ

sporul duhovnicesc pe care îl
pot dobîndi prin cercetarea
modestei noastre lucrări.

Traducere:

Andreas RADOS

Gh. BADEA.

Βραχυγραφίες

αίτ. αίτιατική
 άναφορ. άναφορικός, ή,
 όν
 άντων. άντωνυμία
 άόρ. άόριστος
 άπαρ. άπαρέμφατον
 άριθμ. άριθμητικόν
 άρσ. άρσενικός, ή, όν
 άρχ. άρχαίος, α, ον
 αύτοπ. αύτοπαθής, ές
 βλ. βλέπε
 γεν. γενική
 δεικτ. δεικτικός, ή, όν
 δοτ. δοτική
 έν. ένικός, ή, όν
 ένεργ. ένεργητικός, ή, όν
 ένεστ. ένεστώτας
 επίθ. επίθετον
 έπίρρ. έπίρρημα
 έπιφών. έπιφώνημα
 έρωτημ. έρωτηματικός, ή,
 όν
 εύκτ. εύκτική
 θηλ. θηλυκός, ή, όν
 κτητ. κτητικός, ή, όν
 μέλλ. μέλλοντας
 μέσ. μέσος, η, ον
 όνομαστ. όνομαστική
 όριστ. όριστική
 ούδ. ούδέτερος, α, ον
 ούσ. ούσιαστικόν

Abrevieri

adj. adjectiv
adv. adverb
bis. bisericesc
conj. conjunctie
f. feminin
interj. interjectie
intrans. intransitiv
inv. învechit
loc. locutiune
m. masculin
n. neutru
num. numeral
adv. adverbial
card. cardinal
ord. ordinal
p. propriu
pl. plural
prep. prepoziție
pron. pronume
dem. demonstrativ
inter. interogativ
pers. personal

παθ. παθητικός, ή, όν
παρακ. παρακείμενος
παρατ. παρατατικός
πληθ. πληθυντικός
πρόθ. πρόθεσις
πρόσ. πρόσωπον
προστακτ. προστακτική
προσωπ. προσωπικός, ή,
όν

ρ. ρήμα
σύνδ. σύνδεσμος
ύποτ. ύποτακτική

intär. intärire
neg. negativ
nehot. nehotärit
pos. posesiv
reflex. reflexiv
rel. relativ
s. substantiv
unip. unipersonal
v. vezi
vb. verb

ΕΛΛΗΝΟ – ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

A

Ἄαρών (ὁ) - Aaron

ἀγαθός, ή, όν [ἀγαθός, ή, ό] επίθ. - bun

ἀγαθότης, ότητος [ἀγαθότητα] (ή) ούσ. - bunătată

ἀγάθυνον - προστακτ., άόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ., βλ. ἀγαθύνω

ἀγαθύνω (άρχ.) ρ. άόρ. ήγάθυνα, παθ. μέλλ. ἀγαθυνθήσομαι, άόρ. ήγαθύνθην - a face bine, a fi binevoitor

ἀγαλλιάζω ρ. - a se bucura mult

ἀγαλλίαμα, ατος (τό) ούσ. - bucurie

ἀγαλλίασις, εως [ἀγαλλίαση] (ή) ούσ. - bucurie mare

ἀγάλλομαι ρ. παρατ. ήγαλλόμεην, παθ. άόρ. ήγάλθην - a se bucura mult

ἀγάλλου (άρχ.) - προστακτ., ένεστ., πρόσ. 2, έν., μέσ., βλ. ἀγάλλομαι

ἀγαπάω - ᾦ [ἀγαπᾶ] ρ. - a iubi, a îndrăgi, a dori

ἀγαπητός, ή, όν [ἀγαπητός, ή, ό] επίθ. - iubit, drag, scump

ἀγγελικός, ή, όν [ἀγγελικός, ή, ό] επίθ. - ingeresc

ἄγγελος, ου (ὁ) ούσ. - inger

ἀγιάζω ρ. μέλλ. ἀγιάσω, άόρ. ήγίασα, παθ. άόρ. ήγιάσθην, παρακ. ήγιάσμαι (άρχ.) - a sfinți

ἀγιασθήτω - προστακτ.,
 ἀόρ., πρόσ. 3, έν., παθ., βλ.
 ἀγιάζω (ἀρχ.)

ἀγίασμα, ατος (τὸ)
 οὐσ. - sfințenie

ἀγιασμός, οὔ (ὁ) οὐσ. -
 sfințire

ἄγιος, ία, ιον ἐπίθ. -
 sfint

ἄγκυρα, ας (ἡ) οὐσ. -
 ancoră

ἀγνεία, ας (ἡ) οὐσ. -
 curăție, neprihănire, puritate
 sufletească, castitate

ἀγνίζω [ἐξαγνίζω] ρ.
 παρατ. ἡγνίζον, μέλλ. ἀγ-
 νίσω. ἀόρ. ἡγνισα, παρακ.
 ἡγνικα, παθ. ἀόρ. ἡγνίσθην -
 a curăți, a purifica

ἀγνόημα, ατος (τὸ)
 οὐσ. (ἀρχ.) - păcat, greșeală
 din neștiință, neștiință, necu-
 noaștere

ἄγνοια, ας (ἡ) οὐσ. - ne-
 știință, necunoaștere

ἀγνός, ή, ὄν [αγνός, ή,
 ὅ] ἐπίθ. - pur, curat (sufle-
 tește), imaculat

ἀγρός, οὔ (ὁ) οὐσ. -
 câmp, ogor

ἀγωνίζομαι ρ. παρατ.
 ἡγωνιζόμεν, μέλλ. ἀγωνί-
 οὔμαι (ἀγωνίσομαι), ἀόρ.
 ἡγωνισάμεν, παρακ. ἡγώ-
 νισμαι, παθ. μέλλ. ἀγω-
 νισθήσομαι, ἀόρ. ἡγωνίσ-
 θην - a lupta

Ἀδάμ (ὁ) - Adam

ἀδελφός, οὔ (ὁ) οὐσ. -
 frate

ἀδελφότης, ητος [ἀ-
 δελφότητα] (ἡ) οὐσ. - fră-
 ție, frățietate

ἀδιαίρετος, ον [ἀδιαί-
 ρετος, η, ο] ἐπίθ. - neim-
 părțit, indivizibil

ἀδιαφθόρως *ἐπίρρ.* -
fără stricăciune, incoruptibil

ἀδικέω [ἀδικῶ] *ρ. πα-*
ρατ. ἠδίκουν, μέλλ. ἀδι-
κήσω, ἀόρ. ἠδίκησα, πα-
ρακ. ἠδίκηκα - a nedreptăți

ἀδικία, *ας (ἡ) οὐσ.* - ne-
dreptate

ἄδω *ρ. παρατ. ἤδον,*
μέλλ. ἄσομαι (ἄσω), ἀόρ.
ἤσα, παρακ. (ἤκα), παθ.
ἀόρ. ἤσθην, παρακ. ἤσμαι
- a cînta

ἀεὶ *ἐπίρρ.* - veșnic, puru-
rea, de-a pururi

ἀιμακάριστος, *ον ἐπίθ.*
- pururea fericit

ἀείμνηστος, *ον [ἀεί-*
μνηστος, η, ὀ] ἐπίθ. -
veșnic pomenit, pururea po-
menit, amintit veșnic

ἀειπάρθενος, *ου (ἡ)*
οὐσ. - pururea fecioară

Ἄερας (ὀ) οὐσ. [ἀήρ,
ἀέρος] - acoperămintul cel
mare, Aerul

ἀετός, *οὐ (ὀ) οὐσ.* -
vultur

ἀήρ, ἀέρος [ἀέρας] (ὀ)
οὐσ. - aer, văzduh, vînt

ἀθανασία, *ας (ἡ) οὐσ.* -
nemurire

Ἀθανάσιος, *ου (ὀ) -*
Atanasie

ἀθάνατος, *ον [ἀθάνα-*
τος, η, ο] ἐπίθ. - nemuritor,
fără de moarte, nepieritor,
veșnic

ἀθορύβως *ἐπίρρ.* - fără
zgomot, în tăcere

ἀθῶος, *ον [ἀθῶος, α,*
ον] ἐπίθ. - nevinovat

* Ἄθως - *ω [Ἄθωνας -*
α] (ὀ) - Athos, Sfîntul Mun-
te (τό Ἄγιον Ὄρος)

Ἄιδης, ου [Ἄδης] (ὁ)
οὐσ. - lumea de jos, iad, in-
fern

αἶδιος, α, ον ἐπίθ. - ves-
nic, perpetuu

αἶμα, ατος (τὸ) οὐσ. -
sînge

αἰμόρρους, ουν ἐπίθ. -
care suferă de curgere de
sînge (άρχ.)

αἶνει - προστακτ., ἐνεστ.,
πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. αἰ-
νέω [αἰνῶ]

αἶνεσις, εως (ἡ) οὐσ. -
laudă [αἶνος, ου (ὁ) οὐσ.]

αἰνέσω - ὀριστ., μέλλ.,
πρόσ. 1, ἐν., ἐνεργ., βλ. αἰ-
νέω

αἰνέω - ὦ ρ. παρατ. ἤ-
νουν, μέλλ. αἰνέσω, ἀόρ.
ἤνεσα, παρακ. ἤνεκα, παθ.
παρατ. ἤνούμην, μέλλ. αἰ-
νεθήσομαι, ἀόρ. ἤνέθην,
παρακ. ἤνημαι - a lăuda

αἶσθησις, εως [αἶσθη-
ση] (ἡ) οὐσ. - simț, sen-
zație

αἶτημα, ατος (τὸ) οὐσ.
- cerere

αἶτησις, εως [αἶτηση]
(ἡ) οὐσ. - cerere

αἶρω ρ. παρατ. ἤρον,
μέλλ. ἀρώ, ἀόρ. ἤρα, πα-
ρακ. ἤρκα, μέσ. παρατ.
ἤρόμην, μέλλ. ἀροῦμαι,
ἀόρ. ἤράμην, παθ. μέλλ.
ἀρθήσομαι, ἀόρ. ἤρθην,
παρακ. ἤρμαι - a lua, a ri-
dica, a anula, a scoate

αἰσθητήριος, ία, ιον
ἐπίθ. - perceptibil, care este
în legătură cu simțurile

αἰτέω [αἰτῶ] ρ. παρατ.
ἤτουν, μέλλ. αἰτήσω, ἀόρ.
ἤτησα, παρακ. ἤτηκα,
παθ. μέλλ. αἰτηθήσομαι,
ἀόρ. ἤτήθην, παρακ. ἤτη-
μαι - a cere

αἰχμαλωσία, ας (ή) οὐσ. - robie

αἰχμάλωτος, ον [αἰχμάλωτος, η, ο] ἐπίθ. - robit, captiv, prizonier

αἰών, ὠνος [αἰώνος] (ὅ) οὐσ. - veac, secol

αἰώνιος, ον [αἰώνιος, ια, ιο] ἐπίθ. - veșnic, etern

ἀκακία, ας (ή) οὐσ. - nerăutate, lipsă de răutate, bunătate

ἄκανθα, ης (ή) οὐσ. - spin, ghimpe

ἀκαταγνώστως ἐπίρρ. - fără osîndă, fără pedeapsă

ἀκατάκριτος, ον ἐπίθ. - fără osîndă, necondamnat, fără pedeapsă; nepedepsit, neosîndit

ἀκατακρίτως ἐπίρρ. - fără osîndă, fără condamna-re, neosîndit

ἀκατάληπτος, ον [ἀκατάληπτος, η, ο] ἐπίθ. - care nu poate fi înțeles, neînțeles cu mintea

ἀκατάπαυστος, ον [ἀκατάπαυστος, η, ο] ἐπίθ. - neîncetat, care nu încetează, continuu, neînterupt, fără sfîrșit

ἀκήρατος, ον [ἀκήρατος, η, ο] ἐπίθ. - curat, sfînt, incoruptibil, nestrăci-cios

ἀκολουθία, ας (ή) οὐσ. - slujbă religioasă, rînduiala unei slujbe religioase, urmare, suită, alai

ἀκούσιος, ον [ἀκούσιος, ια, ιο] ἐπίθ. - fără voie, involuntar, neintențio-nat

ἀκούω ρ. μέλλ. ἀκούσομαι, παρακ. ἀκήκοα, παθ. μέλλ. ἀκουσθήσομαι, ἀόρ.

ἠκούσθην, παρακ. ἤκουσμαι - a asculta, a auzi

ἀλαλαγμός, οὐ (ὁ) οὐσ.
- strigăt de bucurie, chiot

ἀλήθεια, ας (ἡ) οὐσ. -
adevăr

ἀληθινός, ἡ, ὄν [ἀληθινός, ἡ, ὁ] ἐπίθ. - adevăr, drept, sincer

ἀληθῶς ἐπίρρ. - cu adevărat

ἀλλά σύνδ. - ci, dar, însă

ἀλληλούια ἐπιφών. -
aliluia

ἀλλήλων, οἰς, οὐς ἀντων. - unii pe alții

ἀλλοιόω - ᾧ [ἀλλοιῶνω] ρ. παρατ. ἠλλοίουν, μέλλ. ἀλλοιώσω, ἀόρ. ἠλλοιώσα, παθ. παρατ. ἠλλοιούμην, μέλλ. ἀλλοιωθήσομαι, ἀόρ. ἠλλοιώ-

θην, παρακ. ἠλλοίωμαι - a schimba, a modifica

ἀλλοιώσις, εως [ἀλλοίωση] (ἡ) οὐσ. - schimbare (în rău), stricăciune, distruge

ἄμα ἐπίρρ. - imediat, în dată

ἄμαρτάνω [ἄμαρταίνω] ρ. μέλλ. ἄμαρτήσομαι, ἀόρ. 2 ἡμαρτον, παρακ. ἡμάρτηκα, παθ. ἀόρ. ἡμαρτήθην, παρακ. ἡμάρτημαι - a păcătui, a cădea în păcat, a greși

ἄμαρτημα, ατος (τὸ) οὐσ. - păcat, greșeală, vină

ἄμαρτία, ας (ἡ) οὐσ. - păcat, greșeală, vină

ἄμαρτωλός, ὄν [ἄμαρτωλός, ἡ, ὁ] ἐπίθ. - păcătos, ticălos

ἄμβων, ωνος [ἄμβωνας] (ὁ) οὐσ. - amvon

ἀμέτρητος, ον [ἀμέτρητος, η, ον] *ἐπίθ.* - nemăsurat, care nu se poate măsura, imens, uriaș

ἀμήν *ἐπιφών.* - amin, adevărat, așa să fie

ἀμνός, οὔ (ὄ) οὐς. - miel

Ἄμνός, οὔ (ὄ) - Sfântul Agneț

ἄμπελος, ου (ή) [ἀμπέλι (τὸ)] οὐς. - vie

ἀμφοτέροι, αι, α ἀριθμ. - amîndoi, și unul și altul

ἀμώμητος, ον *ἐπίθ.* - fără prihană, imaculat

ἄμωμος, ον [ἄμωμος, η, ο] *ἐπίθ.* - fără păcat, fără prihană, nevinovat, inocent, curat (*bis.*)

ἀναβαίνω ρ. μέλλ. ἀναβήσομαι, *ἀόρ.* 2 ἀνέβην, *παρακ.* ἀναβέβηκα, *παθ.*

ἀόρ. ἀνηβάθην, *παρακ.* ἀναβέβαμαι - a se înălța, a urca

ἀνάβασις, εως [ἀνάβαση] (ή) οὐς. - înălțare, suire, urcare

ἀναγγέλλω ρ. μέλλ. ἀναγγελῶ, *ἀόρ.* ἀνήγγειλα, *παρακ.* ἀνήγγελκα, *παθ.* μέλλ. ἀναγγελθήσομαι, *ἀόρ.* 1 ἀνηγγέλθην, *ἀόρ.* 2 ἀνηγγέλην, *παρακ.* ἀνήγγελμαι - a vesti, a anunța

ἀναγιγνώσκω ρ. μέλλ. ἀναγνώσομαι, *ἀόρ.* 2 ἀνέγνων, *παρακ.* ἀνέγνωκα, *παθ. παθ.* μέλλ. ἀναγνωσθήσομαι, *ἀόρ.* ἀνεγνωσθην, *παρακ.* ἀνέγνωσμαι - a citi

ἀνάγκη, ης (ή) οὐς. - necesitate, nevoie

ἀνάγνωσμα, ατος (τὸ) οὐς. - citire, lectură, fragment dintr-un text biserică

cese, care se citește la sfintele slujbe

ἀναγνώστης, ου (ὁ)
ούσ. - citeț, cititor

ἀναδέδεικται [ἀρχ. ἀναδείκνυμι = ἀναδεικνύω, ἀναδείχνω] ὀριστ., παρακ., πρόσ. 3, ἐν., παθ.

ἀναδείκνυμι [ἀναδεικνύω = ἀναδείχνω] ρ. μέλλ. ἀναδείξω, ἀόρ. ἀνέδειξα, παρακ. ἀναδέδειχα, παθ. μέλλ. ἀναδειχθήσομαι, ἀόρ. ἀνεδείχθην, παρακ. ἀναδέδειγμαι - a arăta, a evidenția, a face cunoscut, remarcat, a se afirma

ἀναίμακτος, ον [ἀναίμακτος, η, ο] ἐπίθ. - fără vărsare de sânge, fără de sânge, nesângeros

ἀναιρέω - ᾧ ρ. παρακ. ἀνήρουν, μέλλ. ἀναίρησω, ἀόρ. 2 ἀνείλον, παρακ. ἀνήρηκα, παθ. μέλλ. ἀναι-

ρεθήσομαι, ἀόρ. ἀνήρεθην, παρακ. ἀνήρημαι - a distruge, a nimici, a face să piară

ἀναίρω ρ. μέλλ. ἀναρῶ, παρακ. ἀνήρων, ἀόρ. ἀνήρα, παρακ. ἀνήρηκα - a lua, a ridica (βλ. αἶρω)

ἀνακαινίζω ρ. - a înnoi

ἀνακαινιστής, ου (ὁ)
ούσ. - restaurator, înnoitor

ἀνάκλησις, εως [ἀνάκληση] (ἡ) ούσ. - rechemare, invocare

ἀνακλιθείς (ἀρχ.) - μετοχή, ἀόρ., ἀρσ., παθ., βλ. ἀνακλίνω

ἀνακλίνω ρ. μέλλ. ἀνακλινῶ, ἀόρ. ἀνέκλινα, παρακ. ἀνακέκλικα - a culca, a depune, a așeza (βλ. κλίνω)

ἀναλαμβάνω ρ. μέλλ. ἀναλήψομαι, ἀόρ. 2 ἀνέ-

λαβον, παρακ. άνείληφα - a sprijini, a vindeca, a lua asupra sa, a dăruī (βλ. λαμβάνω)

άναλήψεται (άρχ.) - όριστ., μέλλ., πρόσ. 3, έν., βλ. άναλαμβάνω

άναλλοιώτως έπίρρ. - fără stricăciune, fără schimbare

άνάλογος, ον [άνάλογος, η, ο] έπίθ. - corespunzător, potrivit

άναμάρτητος, ον [άναμάρτητος, η, ο] έπίθ. - fără de păcat

άνάμνησις, εως [άναμνηση] (ή) ούσ. - pomenire, amintire, aducere aminte

άνάξιος, ον [άνάξιος, ια, ιο] έπίθ. - nevrednic, nedemn, nepriceput

άναξιότητα (ή) ούσ. < (άρχ.) άναξιότης, - τητος

ούσ. - nevrednicie, lipsă de vrednicie, lipsă de demnitate, incapacitate

άνάπαυσις, εως [άνάπαυση] (ή) ούσ. - odihnă, moarte

άνοπαύω ρ. - a odihni, a se odihni

άνοπέμω ρ. - a înălța, a trimite în sus, a face să urce (βλ. πέμω)

άνοπλήρωσις, εως [άνοπλήρωση] (ή) ούσ. - implinire, completare

άνοπνοή, ής (ή) ούσ. - suflare, răsuflare, respirație

άνοργυρος, ον έπίθ. - fără de arginți, sărac

άνορχος, ον [άνορχος, η, ο] έπίθ. - fără început

άνοσταίνω ρ. - a învia, a readuce la viață

ἀναστάς (ἀρχ.) - μετοχή, ἀόρ. 2, ἀρσ., ἐνεργ. < ἀνίστημι - a învia; ἀναστάντα - αἰτ., ἀρσ., ἐν.

Ἀναστάσιμον, ου (τὸ) οὐσ. - Tropar al Învierii

ἀνάστασις, εως [ἀνάστασις] (ἡ) οὐσ. - înviere

ἀναστήσων - μετοχή, μέλλ., ἀρσ., ἐν., βλ. ἀνίστημι (ἀρχ.)

ἀνατέλλω ρ. παρατ. ἄνετελλον, μέλλ. ἀνατελώ, ἀόρ. ἀνέτειλα, παρακ. ἀνατέταλκα - a răsări

ἀνατέμνω ρ. μέλλ. ἀνατεμῶ, ἀόρ. 2 ἀνέτεμνον, (ἀνέταμον), παρακ. ἀνατέμνηκα, μέσ. ἀόρ. 2 ἀνετεμόμην, παθ. μέλλ. ἀνατμηθήσομαι, ἀόρ. ἀνετμήθην, παρακ. ἀνατέμνημαι - a tăia în lung, a inciza

ἀνατολή, ἡς (ἡ) οὐσ. - răsărit

ἀναφέρω ρ. μέλλ. ἀνοίσω, ἀόρ. 1 ἀνήνεγκα, ἀόρ. 2 ἀνήνεγκον, παρακ. ἀνενήνοχα, παθ. μέλλ. ἀνοισθήσομαι (ἀνενεχθήσομαι), ἀόρ. ἀνηνέχθην, παρακ. ἀνενήνεγμα - a duce în sus, a înălța, a oferi ca jertfă, a aduce o jertfă

Ἀναφορά, ἄς (ἡ) οὐσ. - cerere, jertfă (bis.), ofrandă

ἀνέβη (ἀρχ.) - ὀριστ., ἀόρ. 2, πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ. < ἀναβαίνω [ἀνεβαίνω]

ἀνεδείχθη - ὀριστ., ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., παθ. (ἀρχ.), βλ. ἀναδείκνυμι

ἀνεδείχθης - ὀριστ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., παθ. (ἀρχ.), βλ. ἀναδείκνυμι

ἀνείκαστος, ον ἐπίθ. - neasemănat, care nu poate fi asemănat cu nimic

ἀνέκφραστος, ον [ἀνέκφραστος, η, ο] *ἐπίθ.* - negrăit, care nu poate fi spus

ἀνελθεῖν - *ἀπαρ.*, *ἀόρ.*
2, βλ. ἀνέρχομαι (*ἀρχ.*)

ἀνελθόντα (*ἀρχ.*) - *μετοχή*, *ἀόρ.* 2, *ἐνεργ.*, *αἰτ.*, *ἀρσ.*, *ἐν.*, βλ. ἀνέρχομαι

ἀνένοχος, ον *ἐπίθ.* - nevinovat

ἀνενόχως *ἐπίρρ.* - cu nevinovăție, întru nevinovăție

ἀνέρχομαι ρ. *μέλλ.* ἀνελεύσομαι, *ἀόρ.* 2 ἀνήλθον, *παρακ.* ἀνελήλυθα - a urca, a pleca, a se duce, a merge, a se înălța (βλ. ἔρχομαι)

ἀνέσπερος, ον [ἀνέσπερος, η, ο] *ἐπίθ.* - neînserat, care nu se întunecă niciodată

ἀνέστησας (*ἀρχ.*) - *ὀριστ.*, *ἀόρ.* 1, *πρόσ.* 2, *ἐν.*,

ἐνεργ. < ἀνίστημι [= ἀνίσταμαι = ἀνασταίνω]

ἀνέτειλε (*ἀρχ.*) - *ὀριστ.*, *ἀόρ.*, *πρόσ.* 3, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, βλ. ἀνατέλλω

ἀνεπαίσχυντος, ον [ἀνεπαίσχυντος, η, ο] *ἐπίθ.* - care nu are de ce să se rușineze, neacoperit de rușine

ἀνήγαγες (*ἀρχ.*) - *ὀριστ.*, *ἀόρ.* 2, *πρόσ.* 2, *ἐν.*, *ἐνεργ.* (βλ. ἀναφέρω)

ἀνὴρ, ἀνδρός [ἄνδρας] (*ὁ*) οὐσ. - bărbat

ἀνηρέθη - *ὀριστ.*, *ἀόρ.*, *πρόσ.* 3, *ἐν.*, *παθ.* (*ἀρχ.*), βλ. ἀναίρω

ἄνθος, ους (*τὸ*) [ἄνθι] οὐσ. - floare

ἄνθραξ, ακος [ἄνθρακος] (*ὁ*) οὐσ. - cărbune

ἄνθρωπος, ου (*ὁ*) οὐσ. - om

άνίστημι ρ. παρατ. άνίσθην, μέλλ. άναστήσω, άόρ. 1 άνέστησα, άόρ. 2 άνέστην, παρακ. άνέστηκα - a învia (βλ. ίστημι)

Άννα (ή) - Anna, mama Sfintei Fecioare

άνοίγω ρ. παρατ. άνέφωγον, μέλλ. άνοίξω, άόρ. άνέφωξα, παρακ. άνέφωχα, παρακ. 2 άνέφωγα, παθ. παρατ. άνεφγόμενην, μέλλ. άννοιχθήσομαι, άόρ. άνεφχθήν, παρακ. άνέφωμαι - a deschide, a desface

άνοιξον - προστακτ., άόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ., βλ. άνοίγω (άρχ.)

άνοίσουσι (άρχ.) - όρίστ., μέλλ., πρόσ. 3, πληθ., ένεργ., βλ. άναφέρω

άνομία, ας (ή) ούσ. - fărădelege, nelegiuire, infamie

άνορθώω - ώ [άνορθώνω] ρ. παρατ. άνώρθουν, μέλλ. άνορθώσω, άόρ. άνώρθωσα, παρακ. άνώρθωκα, παθ. παρατ. άνορθούμην, άόρ. άνορθώθην, παρακ. άνώρθωμαι - a îndrepta, a ridica din nou

άνταπέδωκεν (άρχ.) - όρίστ., άόρ. 2, πρόσ. 3, έν., ένεργ., βλ. (άρχ.) άνταποδίδωμι [= άνταποδίδω, άνταποδίνω]

άνταπόδοσις, εως [άνταπόδοση] (ή) ούσ. - răsplătire, binefacere

άνταποδίδωμι ρ. παρατ. άνταπεδίδων, μέλλ. άνταποδώσω, άόρ. 1 άνταπέδωκα, παρακ. άνταποδέδωκα - a răsplăti, a da înapoi, a restitui (βλ. δίδωμι)

άντί πρόσ. - în loc de, contra

ἀντιδοξάζω ρ. μέλλ. ἀντιδοξάσω, ἀόρ. ἀντεδόξασα, παθ. μέλλ. ἀντιδοξασθήσομαι, ἀόρ. ἀντεδοξάσθην, παρακ. ἀντιδεδόξασμαι - a preamări la rîndul său, a slăvi (βλ. δοξάζω)

ἀντιδόξασον (ἀρχ.) - προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. ἀντιδοξάζω

ἀντίδωρον, ου (τὸ) οὐσ. - anafură

ἀντικαταπέμπω ρ. παρακ. ἀντικαταπέπομφα - a trimite în schimb (βλ. πέμπω)

ἀντικαταπέμψη (ἀρχ.) - ὑποτ., ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ. ἀντικαταπέμπω

ἀντικατάπεμψον - προστακτ., ἀόρ. πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. ἀντικαταπέμπω (ἀρχ.)

ἀντιλαβοῦ (ἀρχ.) - προστακτ., ἀόρ. 2, πρόσ. 2, μέσ. < ἀντιλαμβάνω

ἀντιλαμβάνω ρ. μέλλ. ἀντιλήψομαι, ἀόρ. 2 ἀντέλαβον, παρακ. ἀντείληφα - a apăra (βλ. λαμβάνω)

ἀντιμήνσιον, ου (τὸ) οὐσ. - antimis

ἀντίφωνον, ου (τὸ) οὐσ. - antifon

Ἄντωνιος, ου (ὁ) - Antonie

ἀνυμνέω - ᾠ ρ. παρακ. ἀνύμνου, μέλλ. ἀνυμνήσω, ἀόρ. ἀνύμνησα, παρακ. ἀνύμνηκα - a lăuda, a slăvi, a cînta (βλ. ὑμνέω)

ἀνυπόκριτος, ον [ἀνυπόκριτος, η, ο] ἐπίθ. - nefărnîc, sincer, neprefăcut

ἄνω ἐπίρρ. - sus, în partea de sus, deasupra

άνώδυνος, ον [άνώδυνος, η, ο] *ἐπίθ.* - fără durere, lipsit de durere

άνωθεν *ἐπίρρ.* - de sus, din cer

άνώνυμος, ον [άνώνυμος, η, ο] *ἐπίθ.* - anonim

άξιος, ία, ίον *ἐπίθ.* - vrednic, demn, care merită

άξιότης, ητος [άξιότητα] (ή) ούς. - demnitate

άξιόω - ᾠ [άξιώνω] ρ. παρατ. ήξιουν, μέλλ. άξιώσω, άόρ. ήξιώσα, παρακ. ήξιώκα, παθ. παρατ. ήξιούμην, μέλλ. άξιωθήσομαι, άόρ. ήξιώθην, παρακ. ήξιώμαι - a învrednici, a face vrednic, a pretinde

άξιωθήναι - άπαρ., άόρ., παθ., βλ. αξιόω - ᾠ (άρχ.)

άξίως *ἐπίρρ.* - cu vrednicie

άξιωσον - προστακτ., άόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ., βλ. άξιόω (άρχ.)

άοίδιμος, ον *ἐπίθ.* - laudat, cîntat

άόρατος, ον [άόρατος, η, ο] *ἐπίθ.* - nevăzut

άοράτως *ἐπίρρ.* - în chip nevăzut

άπανταχοῦ *ἐπίρρ.* - pretutindeni, peste tot, în tot locul

άπας, άπασα, άπαν *ἐπίθ.* - tot, fiecare

άπέθετο (άρχ.) ρ. - όριστ., άόρ., πρόσ. 3, έν., μέσ., βλ. άποτίτημι

άπεκδέχομαι ρ. - a aştepta (βλ. δέχομαι)

άπέναντι πρόσ., *ἐπίρρ.* - în faţă, în faţa

άπέραντος, ον [άπέραντος, η, ο] *ἐπίθ.* - fără

de sfișit, nemărginit, imens, infinit

ἀπερίγραπτος, ον [ἀπερίγραπτος, η, ο] *ἐπίθ.* - necuprins, de nedescris, care nu poate fi cuprins, care nu poate fi exprimat sau explicat

ἀπερινόητος, ον [ἀπερινόητος, η, ο] *ἐπίθ.* - care nu poate fi cuprins cu gîndul, necuprins cu gîndul

ἀπέρχομαι ρ. μέλλ. ἀπελεύσομαι, *ἀόρ.* 2 ἀπῆλθον, παρακ. ἀπελήλυθα - a se duce, a merge, a pleca (βλ. ἔρχομαι)

ἀπέστης (*ἀρχ.*) - *ὀριστ.*, *ἀόρ.* 2, *πρόσ.* 2, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, βλ. ἀφίστημι (*ἀρχ.*) = ἀφίσταμαι

ἀπέχω ρ. παρατ. ἀπέιχον, ἀφέξω, *ἀόρ.* 2 ἀπέσχω - a fi departe, a se afla la distanță (βλ. ἔχω)

ἁπλός, ἡ, ὄν *ἐπίθ.* - simplu

ἁπλόω - ᾠ [ἁπλώνω] ρ. μέλλ. ἁπλώσω, *ἀόρ.* ἤπλωσα, παθ. *ἀόρ.* ἤπλώθην, παρακ. ἤπλωμαι - a desface, a întinde, a desfășura

ἁπλωθῆναι (*ἀρχ.*) - ἀπαρ., *ἀόρ.*, παθ., βλ. ἁπλώω - ᾠ

ἀπό πρόθ. - de, de la, din, de pe

ἀποδιώκω ρ. παρατ. ἀπεδίωκον, μέλλ. ἀποδιώξω, *ἀόρ.* ἀπεδίωξα, παρακ. ἀποδεδίωχα, παθ. μέλλ. ἀποδιωχθήσομαι, *ἀόρ.* ἀπεδιώχθην, παρακ. ἀποδεδίωγμαι - a depărta, a îndepărta, a respinge (βλ. διώκω)

ἀποδιώξον προστακτ., *ἀόρ.*, *πρόσ.* 2, *ἐν.*, *ἐνεργ.* (*ἀρχ.*), βλ. ἀποδιώκω

ἀποδοκιμάζω ρ. παθ. μέλλ. ἀποδοκιμαστήσομαι, ἀόρ. ἀπεδοκιμάστην, παρακ. ἀποδεδοκίμασμαι - a dezaproba, a respinge, a lepăda

ἀποδοκιμάσης (ἀρχ.) - ὑποτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. ἀποδοκιμάζω

ἀποθανών (ἀρχ.) - μετοχή, ἀόρ. 2, ἀρσ., ἐν., ἐνεργ., βλ. ἀποθνήσκω

ἀποθέτω ρ. προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ. ἀποτίθημι

ἀποθνήσκω [= πεθαίνω] ρ. μέλλ. ἀποθανούμαι, ἀόρ. 2 ἀπέθανον, παρακ. ἀποτέθηκα - a muri (βλ. θνήσκω)

ἀποθώμετα (ἀρχ.) ὑποτ., ἀόρ., πρόσ. 1, πληθ., μέσ., βλ. ἀποτίθημι

ἀποκαλέω - ὦ ρ. μέλλ. ἀποκαλῶ (ἀποκαλέσω), ἀόρ. ἀπεκάλεσα, παρακ. ἀποκέκληκα, παθ. μέλλ. ἀποκληθήσομαι, ἀόρ. ἀπεκλήθην, παρακ. ἀποκέκλημαι - a numi (βλ. καλέω)

ἀποκαλύπτω ρ. μέλλ. ἀποκαλύψω, ἀόρ. ἀπεκάλυψα, παρακ. ἀποκεκάλυφα, παθ. μέλλ. ἀποκαλυφθήσομαι, ἀόρ. ἀπεκαλύφθην, παρακ. ἀποκεκάλυμμαι - a descoperi, a dezvălui, a dezveli (βλ. καλύπτω)

ἀποκάλυψις, εως [ἀποκάλυψη] (ή) ούσ. - descoperire, dezvăluire

ἀπόληται (ἀρχ.) - ὑποτ., ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., μέσ. < ἀπόλλυμι

ἀπόλλυμι [ἀπολλύω] ρ. παρατ. ἀπώλλυν, μέλλ. ἀπολέσω (ἀπολῶ), ἀόρ. ἀ-

πάλεσα, παρακ. 1 ἀπολώ-
λεκα, παρακ. 2 ἀπόλωλα -
a pierde, a fi pierdut, a pie-
ri, a muri (βλ. ὄλλυμι)

ἀπολογία, ας (ή) οὐσ. -
găspruns, justificate, apăraŕe

ἀπολοῦνται (ἀρχ.) -
ὀριστ., μέλλ., πρόσ. 3,
πληθ., βλ. ἀπόλλυμι

ἀπόπλυνον (ἀρχ.) -
προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2,
έν., ένεργ., βλ. ἀποπλύνω

ἀποπλύνω ρ. παρατ.
ἀπέπλυνον, μέλλ. ἀποπλυ-
νῶ, ἀόρ. ἀπέπλυνα, μέσ.
μέλλ. ἀποπλυνούμαι, παθ.
μέλλ. ἀποπλυθήσομαι, ἀ-
όρ. ἀπεπλύθην, παρακ.
ἀποπέπλυμαι - a spăla bine

ἀπόλυσις, εως [ἀπόλυ-
ση] (ή) οὐσ. - apolis, sfirși-
tul slujbei religioase

ἀπολυτίκιον, ου (τὸ)
οὐσ. - tropar în legătură cu
sărbătoarea zilei

ἀπολύω ρ. μέλλ. ἀπο-
λύσω, ἀόρ. ἀπέλυσα, πα-
ρακ. ἀπολέλυκα, παθ.
μέλλ. ἀπολυθήσομαι, ἀόρ.
ἀπελύθην, παρακ. ἀπολέ-
λυμαι - a dezlega, a libera,
a elibera, a izbăvi

ἀπορέω - ὦ ρ. παρατ.
ἠπόρουν, μέλλ. ἀπορήσω,
ἀόρ. ἠπόρησα, παρακ. ἠ-
πόρηκα, παθ. αὐρ. ἠπο-
ρήθην, παρακ. ἠπόρημαι -
a fi lipsit de, a se îndoii, a fi
în dubiu

ἀποσπογίζω (ἀρχ.) [=
σφουγγίζω] ρ. μέλλ. ἀπο-
σπογίσω, ἀόρ. ἀπεσπόγ-
ησα - a șterge cu grijă (cu
buretele)

ἀποστολικός, ή, όν
ἐπίθ. - apostolic, al aposto-
lului

ἀπόστολος, ου (ο) ούσ.
- apostol, misionar

ἀποστρέφω ρ. μέλλ.
ἀποστρέψω, ἀόρ. ἀπέστρεψα, παρακ. ἀπέστροφα, παθ. μέλλ. 2 ἀποστραφήσομαι, ἀόρ. 1 ἀπεστρέφην, ἀόρ. 2 ἀπεστράφην, παρακ. ἀπέστραμμαι - a întoarce (βλ. στρέφω)

ἀποστρέψης (ἀρχ.) -
ύποτ., ἀόρ., πρόσ. 2, έν.,
ένεργ., βλ. ἀποστρέφω

ἀποτίθημι (ἀρχ.) ρ.
μέλλ. ἀποθήσω, ἀόρ. ἀπέθηκα, παρακ. ἀποτέθεικα -
a depune, a pune deoparte, a
lăsa deoparte, a lepăda (βλ.
τίθημι)

ἀποτροπή, ης (ή) ούσ. -
izgonire, evitare

ἀπροσκόπτως ἐπίρρ. -
fără sminteală, fără greșeală
(ἀρχ.)

ἄπτω (ἀρχ.) ρ. μέλλ.
ἄψω, ἀόρ. ἤψα, παθ. ἀόρ.
ἤφθην, ἀόρ. 2 ἤφην, πα-
ρακ. ἤμμαι, παθ. μέλλ.
ἀφθήσομαι - a atinge

ἀπωθέω - ὦ ρ. παρατ.
ἀπεώθουν, μέλλ. ἀπώσω
(ἀπωθήσω), ἀόρ. ἀπέωσα
(ἀπώθησα), παρακ. ἀπέω-
κα, παθ. παρατ. ἀπεωθού-
μην, μέλλ. ἀπωσθήσομαι,
ἀόρ. ἀπεώσθην, παρακ.
ἀπέωσμαι - a îndepărta, a
respinge, a lepăda

ἄρας - μετοχή, ἀόρ.,
ἀρσ., ένεργ. (ἀρχ.) < αἶρω

ἄργυρος, ου (ὄ) ούσ. -
argint

ἀργῶς [ἀργά] ἐπίρρ. -
usor, în chip lent

ἀρετή, ης (ή) ούσ. - vir-
tute, putere, bunătate

ἀριστερά, ἄς (ή) ούσ. -
mîna stîngă

ἀριστερός, ἄ, ὄν ἐπίθ. -
stîng

ἀρκέω - ὦ ρ. παρατ.
ἤρκειον, μέλλ. ἀρκέσω,
ἀόρ. ἤρκεσα, παθ. παρατ.
ἤρκούμην, μέλλ. ἀρκεσθή-
σομαι, ἀόρ. ἤρκέσθην, πα-
ρακ. ἤρκεσμαι - a fi sufi-
cient, a ajunge, a fi destul

ἀρμός, οὐ (ὀ) οὐσ. -
înceietură, articulație

ἄρρητος, ον [ἄρρητος,
η, ο] ἐπίθ. - care nu poate fi
spus, de nespus

ἄρτος, ου (ὀ) οὐσ. -
pîine, artos

ἀρχάγγελος, ου (ὀ)
οὐσ. - arhanghel

ἀρχή, ἦς (ἦ) οὐσ. - 1.
început 2. autoritate, con-
ducere

ἀρχιδιάκονος, ου (ὀ)
οὐσ. - arhidiacon

ἀρχιεπίσκοπος, ου (ὀ)
οὐσ. - arhiepiscop

ἀρχιερεύς, ἑως [ἀρχιε-
ρέας] (ὀ) οὐσ. - arhiereu

ἀρχιστράτηγος, ου (ὀ)
οὐσ. - comandant suprem,
mai - marele voievod

ἄρχω [ἀρχίζω] ρ. πα-
ρατ. ἤρχον, μέλλ. ἄρξω,
ἀόρ. ἤρξα, παθ. μέλλ.
ἀρχθήσομαι, ἀόρ. ἤρχθην,
παρακ. ἤρχμαι - 1. a înce-
pe; 2. a conduce, a stăpîni

ἄρωμα, ατος (τὸ) οὐσ. -
mireasmă, parfum, aromă

ἀσεβής, ἑς [ἄσεβος, η,
ο] ἐπίθ. - necredincios

ἀσθένεια, ας (ἦ) οὐσ. -
neputință, slăbiciune, boală

ἀσπάζομαι ρ. παρατ.
ἤσπάζομην, μέλλ. ἀσπά-
σομαι, ἀόρ. ἤσπασάμην -
a săruta, a îmbrățișa

ἀσπασμός, οὔ (ὄ) οὐσ.
- sărut, sărutare, îmbrățișare

ἀσπόρως ἐπίρρ. - fără
sămînță

ἀστερίσκος, ου (ὄ) οὐσ.
- stelujă

ἀστήρ, έρος (ὄ) [ἀστέ-
ρας (ὄ), ἀστέρι (τὸ)] οὐσ.
- stea, stelujă

ἀστοχέω - ὦ ρ. - a rătä-
ci, a se rătäci, a cădea în
greșeală, a pieri

ἀστοχήσωμεν (ἀρχ.) -
ὑποτ., ἀόρ., πρόσ. 1, πληθ.,
ένεργ., βλ. ἀστοχέω

ἀσυγκρίτως ἐπίρρ. - fără
asemănare

ἀσφάλεια, ας (ή) οὐσ.
- grijă, siguranță, asiguraie

ἀσφαλίζω ρ. παρατ.
ήσφαλιζον, μέσ. μέλλ.
ἀσφαλίσομαι (ἀσφαλιοῦ-
μαι), ἀόρ. ήσφαλισάμην,

παθ. ἀόρ. ήσφαλίσθην,
παρακ. ήσφάλισμαι - a asi-
gura, a întări

ἀσφάλισαι (ἀρχ.) -
προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2,
έν., μέσ., βλ. ἀσφαλίζω

ἀσώματος, ον [ἀσώ-
ματος, η, ο] ἐπίθ. - fără
trup

ἀτρέπτως ἐπίρρ. - fără
schimbare

αὔθις ἐπίρρ. (ἀρχ.) - din
nou, iarăși

ἄυλος, ον [ἄυλος, η, ο]
ἐπίθ. - imaterial

αὐτός, ή, ὄ άντων. - el,
ea, al său, a sa

αὐχήν, ένος [αὐχένας]
(ὄ) οὐσ. - grumaz, ceafă

ἀφαιρέω [ἀφαιρῶ] ρ.
παρακ. ἀφήρουν, μέλλ.
ἀφαιρήσω, ἀόρ. 1 ἀφήρη-
σα, ἀόρ. 2 ἀφείλον, πα-

ρακ. ἀφήρηκα, παθ. μέλλ. ἀφαιρθήσομαι, ἀόρ. ἀφηρέθην, παρακ. ἀφήρημαι, μέσ. ἀόρ. 2 ἀφειλόμην, μέλλ. ἀφελούμαι - a scădea, a micșora, a îndepărta, a scoate, a șterge păcatele

ἀφανής, ἐς ἐπίθ. - nevăzut, nearătat

ἄφατος, ον [ἄφατος, η, ο] ἐπίθ. - de care nu se poate vorbi, care nu se poate exprima prin cuvinte, de negrăit, indicibil, inexprimabil

ἀφελεί (ἀρχ.) - ὀριστ., μέλλ., πρόσ. 3, ἐν., μέσ., βλ. ἀφαιρέω

ἄφες - προστακτ., ἀόρ. 2, πρόσ. 3, ἐν., παθ., βλ. ἀφίημι (ἀρχ.)

ἄφεις, εως [ἄφειση] (ἦ) οὐσ. - iertare

ἀφθαρσία, ας (ἦ) οὐσ. - nesticăciune

ἀφίεμεν - ὀριστ., ἐνεστ., πρόσ. 1, πληθ., ἐνεργ., βλ. ἀφίημι

ἀφιερωτής, οὔ (ὅ) οὐσ. - cel care aduce jertfă sau ofrandă, jertfitor

ἀφίημι [ἀφήνω] ρ. (ἀρχ.) παρατ. ἀφίην, μέλλ. ἀφήσω, ἀόρ. 1 ἀφήκα, παρακ. ἀφείκα - a ierta, a lăsa la o parte

ἀφιλαργυρία, ας (ἦ) οὐσ. - neiubire de arginți

ἀφίστημι ρ. παρατ. ἀφίστην, μέλλ. ἀποστήσω, ἀόρ. 1 ἀπέστησα, ἀόρ. 2 ἀφέστην, παρακ. ἀφέστακα - a se îndepărta, a sta de parte

ἄφωνος, ον [ἄφωνος, η, ο] ἐπίθ. - fără glas, mut

ἄχραντος, ον [ἄχραντος, η, ο] ἐπίθ. - curat, nepîngărit, imaculat; τὰ ἄχ-

ραντα μυστήρια = ή θεία
μετάληψη - sfînta împărtă-
șanie

άχρειος, ον [άχρειος,
α, ο] επίθ. - netrebnic, in-
fam, josnic, corupt

άψαμένη (άρχ.) - μετο-
χή, άόρ., θηλ., μέσ. < άπ-
τω

άψευδής, έξ επίθ. - ne-
mincinos

άψευδώς επίρρ. - în chip
nemincinos, fără minciună

B

βαδίζω ρ. μέλλ. βαδιού-
μαι (βαδίσομαι), άόρ. έβά-
δισα, παρακ. βεβάδικα - a
merge, a umbla, a se arproia

βάλλω ρ. μέλλ. βαλώ,
άόρ. 2 έβαλον, παρακ.
βέβληκα, μέσ. μέλλ. βα-

λούμαι, άόρ. 2 έβαλόμην,
παθ. μέλλ. βληθήσομαι,
άόρ. έβλήθην, παρακ. βέ-
βλημαι - 1. a pune, a așeza
2. a așunca

βαλών (άρχ.) - μετοχή,
άόρ. 2, άρσ., ένεργ., βλ.
βάλλω

βάπτισμα, ατος [βάφ-
τισμα] (τό) ούσ. - botez

Βαπτιστής, ού (ό) ούσ.
- Botezătorul [= Βαφτισ-
τής]

βασιλεία, ας (ή) ούσ. -
împărăție, regat, domnie

βασίλειον, ου (τό) ούσ.
- cîrmuire, regat, împărăție

Βασίλειος, - Vasile; Βα-
σίλειος ό Μέγας - Sfîntul
Vasile cel Mare (330 - 379)

βασιλεύς, έως [βασιλι-
άς] (ό) ούσ. - împărat, rege

βασιλεύω ρ. - a domni, a stăpîni

βασιλικός, ή, όν επίθ. - împărătesc, regesc, regal

βασίλισσα, ης (ή) ούσ. - împărăteasă, regină

Βηθλεέμ (ή) ούσ. - Bethleem

βήμα, ατος (τό) ούσ. - 1. altar 2. mers 3. pas

βίος, ου (ό) ούσ. - viață

βιοτικός, ή, όν επίθ. - lumesc, care privesțe viața

βιωτικός - βλ. βιοτικός

βλέπω ρ. μέλλ. βλέψομαι (βλέψω), άόρ. έβλεψα, παρακ. βέβλεφα, παθ. άόρ. έβλέφθην, παρακ. βέβλεμμα - a privi, a se uita, a vedea, a căuta spre

βοάω - ώ ρ. παρατ. έβόων, μέλλ. βοήσομαι (βοήσω), άόρ. έβόησα, παρακ.

βεβόηκα, παθ. άόρ. έβοήθην (έβώσθην), παρακ. βεβόημαι - a striga, a țira

βοητός, ου (ό, ή) ούσ. - ajutor, cel care vine în ajutor

βόρειος, ία, ιον επίθ. - nordic, de nord, de miazănoapte

βούλησις, εως [βούληση] (ή) ούσ. - voie, dorință, voință, vreie

βούλομαι ρ. παρατ. έβουλόμην (ήβουλόμην), μέλλ. βουλήσομαι, άόρ. έβουλήθην (ήβουλήθην), παρακ. βεβούλημαι - a vrea, a voi

ΛΙΒ

Γ

Γαβριήλ (ό) - Gavriil (arhanghelul)

γαλήνη, ης (ή) οὐσ. - li-
niște, seninătate

γάρ (άρχ.) σύνδ. - căci,
fiindcă, deoarece

γαστήρ, γαστρός [γασ-
τέρα] (ή) οὐσ. - pîntece,
sin

γεγεννημένων - μετοχή,
παρακ., γεν., πληθ., παθ.,
βλ. γίγνομαι

γενεά, ἄς (ή) οὐσ. -
neam, generație

γενέσθαι - ἀπαρ., ἀόρ.,
βλ. γίγνομαι

γενηθήτω - προστακτ.,
ἀόρ. 2, πρόσ. 3, ἐν., παθ.,
βλ. γίγνομαι

γεννάω - ὦ ρ. παρατ.
ἐγέννων, μέλλ. γεννήσω,
ἀόρ. ἐγέννησα, παρακ. γε-
γέννηκα, παθ. μέλλ. γεννη-
θήσομαι, ἀόρ. ἐγεννήθην,
παρακ. γεγέννημα - a naște

γεννηθείς (άρχ.) - μετο-
χή, ἀόρ., ἀρσ., παθ., βλ.
γεννάω

γένοιτο - εὐκτ., ἀόρ.,
μέσ., πρόσ. 3, ἐν., βλ. γίγ-
νομαι

γένος, ους (τὸ) οὐσ. -
neam, seminție, gen

Γεώργιος, ου (ὁ) -
Gheorghe

γῆ, γῆς (ή) οὐσ. - pămînt

γίγνομαι [γίνομαι] ρ.
παρατ. ἐγινόμην, μέλλ.
γενήσομαι, ἀόρ. ἐγενόμην,
παρακ. γέγονα (γεγέννημαι),
παθ. μέλλ. (ὡς μέσ.) γενη-
θήσομαι, ἀόρ. (ὡς μέσ.)
ἐγενήθην - a fi, a deveni, a
se face

γιγνώσκω [γινώσκω] ρ.
μέλλ. γνώσομαι, ἀόρ. 2
ἔγνω, παρακ. ἔγνωκα,
παθ. μέλλ. γνωσθήσομαι,

ἀόρ. ἐγνώσθην, παρακ. ἔγνωσμαι - a cunoaște, a ști

γλυκύς, εἶα, ὕ [γλυκός, ἰά, ὀ] ἐπίθ. - dulce, gingaș, tandru

γνωρίζω ρ. μέλλ. γνωριῶ (γνωρίσω), ἀόρ. ἐγνώρισα, παρακ. ἐγνώρικα, παθ. μέλλ. γνωρισθήσομαι, ἀόρ. ἐγνώρισθην, παρακ. ἐγνώρισμαι - *a face cunoscut, a cunoaște

γνώσις, εως [γνώση] (ἡ) οὐσ. - cunoaștere, știință

Γρηγόριος, ου (ὁ) - Grigorie

γυναιξί (ἀρχ.) - δοτ., πληθ. < γυνή

γυνή, γυναικός [γυναίκα] (ἡ) οὐσ. - femeie, soție

Δ

δάκρυ, υος (τὸ) οὐσ. - lacrimă

Δαμιανός, οὔ (ὁ) - Damian

Δανιήλ (ὁ) - Daniel

δαπανάω - ὦ ρ. - a sfârși, a epuiza, a cheltui

Δαυίδ [Δαβίδ] (ὁ) - David

δέ σύνδ. - dar, ci, iar

δεδιωγμένοι - μετοχή, παρακ., ἀρσ., πληθ., μέσ. - παθ., βλ. διώκω

δεδοξασμένη - μετοχή, παρακ., θηλ., παθ., βλ. δοξάζω

δεδόξασται - ὀριστ., πα-ρακ., πρόσ. 3, ἐν., μέσ. - παθ., βλ. δοξάζω

δέδοται (ἀρχ.) - όριστ., παρακ., πρόσ. 3, έν., μέσ. - παθ., βλ. δίδωμι

δεηθώμεν (ἀρχ.) - ύποτ., άόρ., πρόσ. 1, πληθ., παθ., βλ. δέομαι

δέησις, εως [δέηση] (ή) ούσ. - rugăciune, rugă, cere-re, implorare

δείκνυμι [δεικνύω = δείχνω] ρ. παρατ. έδεικ- νυν, μέλλ. δείξω, άόρ. έδειξα, παρακ. δέδειχα, παθ. μέλλ. δειχθήσομαι, άόρ. έδειχθην, παρακ. δέ- δειγμαι - a arăta

δεινα (ό, ή, τό) άντων. - cineva, careva

δεινός, ή, όν επίθ. - în- fricoșător, înspăimîntător

δείξον (ἀρχ.) - προσ- τακτ., άόρ. 1, πρόσ. 2, έν., ένεργ., βλ. δείκνυμι

δειπνέω - ώ ρ. παρατ. έδειπνουν, μέλλ. δειπνή- σω, άόρ. έδειπνησα, πα- ρακ. δεδειπνηκα, παθ. άόρ. έδειπνήθην - a cina

δειπνήσαι - άπαρ., άόρ., ένεργ.; (τό δειπνήσαι ούσ. - cina); βλ. δειπνέω

δέξαι - προστακτ., άόρ., πρόσ. 2, έν., μέσ., βλ. δέ- χομαι

δέξασθαι - άπαρ., άόρ., μέσ., βλ. δέχομαι

δεξιά, άς (ή) ούσ. - [mî- na] dreaptă

δεξιός, ά, όν επίθ. - drept

δέομαι ρ. - a ruga, a se ruga < δέω (βλ. δέω)

δέσμιος, ία, ίον επίθ. - legat, încătușat, întemnițat

δεσπόζω ρ. παρατ. έδέσ- ποζον, μέλλ. δεσπόσω, ά-

ὄρ. ἐδέσποσα - a stăpîni, a domni

δέσποινα, ης (ή) οὐσα. - stăpîniă; Δέσποινα - Născătoarea de Dumnezeu, Sfînta Fecioară

δεσποτεία, ας (ή) οὐσα. - domnie, stăpînire, împărăție

δεσπότης, ου (ὀ) οὐσα. - stăpîn, domn, părinte (bis.)

δεσποτικός, ή, ὄν ἐπίθ. - împărătesc

δεῦτε ἐπιφών. - hai!, veniți!

δεύτερος, έρα, ὄν ἀριθμ. - al doilea

δέχομαι ρ. παρατ. ἐδεχόμην, μέλλ. δέξομαι, ἀόρ. ἐδεξάμην, παρακ. δέδεγμαί, παθ. μέλλ. δεχθήσομαι, ἀόρ. ἐδέχθην - a primi

δέω ρ. παρατ. ἔδεον, μέλλ. δεήσω, ἀόρ. ἐδέησα,

παρακ. δεδέηκα, παθ. μέλλ. δεηθήσομαι, ἀόρ. ἐδεήθην, παρακ. δεδέημαι - a ruga, a se ruga

Δημήτριος, ου (ὀ) - Dimitrie

δημιουργέω - ᾠ ρ. παρατ. ἐδημιούργουν, ἀόρ. ἐδημιούργησα, παθ. ἀόρ. ἐδημιουργήθην, παρακ. δεδημιούργημα - a face, a crea, a făuri

διά πρόθ. - prin, pe, de, pentru, cu

διάγω ρ. παρατ. διήγον, μέλλ. διάξω, ἀόρ. 2 διήγαγον, παρακ. διήγα, παθ. μέλλ. διαχθήσομαι, ἀόρ. διήχθην, παρακ. διήγαί - a trăi, a petrece timpul, a vieui

διαδιδόμενος (ἀρχ.) - μετοχή, ένεστ., ἀρσ., έν., μέσ., βλ. διαδίδωμι

διαδίδω [*< άρχ. διαδί-
δωμι*] ρ. - a împărți, a răs-
pîndi

διαθήκη, ης (ή) ούσ. -
testament, lege

διαιρέω - ω ρ. διήρουν,
μέλλ. διαιρήσω, άόρ. 2
διείλον, παρακ. διήρηκα,
παθ. μέλλ. διαιρεθήσομαι,
άόρ. διηρέθην, παρακ. δι-
ήρημαι - a despărți, a dez-
bina

διακονέω - ω ρ. παρακ.
έδιακόνουν, μέλλ. διακο-
νήσω, άόρ. έδιακόνησα,
παρακ. δεδιακόνηκα, παθ:
άόρ. έδιακονήθην, παρακ.
δεδιακόνημαι - a sluji

διακονία, ας (ή) ούσ. -
slujire, slujbă, diaconie

διακονικόν, ου (τό)
ούσ. - diaconicon

διάκονος, ου (ό) ούσ. -
diacon, slujitor

διαμελίζω ρ. - a sărima,
a dezmembra, a desface în
părțile componente

διαμερίζω ρ. - a împărți

διανέμω ρ. μέλλ. διανε-
μω, άόρ. διένειμα, παρακ.
διανενέμηκα, μέσ. μέλλ.
διανεμουμαι, παθ. μέλλ.
διανεμηθήσομαι, άόρ. διε-
νεμήθην, παρακ. διανενέ-
μημαι - a împărți, a distri-
bui

διανόημα, ατος (τό)
ούσ. - gînd

διάνοια, ας (ή) ούσ. -
gînd, minte, inteligență, rați-
une, cuget

διανοίγω ρ. - a deschide
(βλ. άνοίγω)

διάνοιξον (άρχ.) - προσ-
τακτ., άόρ., πρόσ. 2, έν.,
ένεργ., βλ. διανοίγω

διάταξις, εως [διάτα-
ξη] (ή) ούσ. - rînduială

διαφθορά, ἄς (ἡ) οὐς. -
stricăciune, pieire, moarte

διαφυλάξοι (ἀρχ.) - εὐ-
κτ., μέλλ., πρόσ. 3, ἐν.,
ἐνεργ., βλ. διαφυλάττω

διαφύλαξον - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. διαφυλάττω

διαφυλάττω [διαφυ-
λάσσω = διαφυλάγω] ρ.
μέλλ. διαφυλάξω, ἀόρ.
διεφύλαξα, παρακ. δια-
πεφύλακα, παθ. μέλλ. δια-
φυλαχθήσομαι, ἀόρ. διε-
φυλάχθην, παρακ. διαπε-
φύλαγμαι - a răzi, a apăra,
a ocroti (βλ. φυλάττω)

διάχρυσος, ον [διά-
χρυσος, η, ο] ἐπίθ. - aurit

διδάσκαλος, ου [δάσ-
καλος] (ὁ) οὐς. - învățator,
dascăl

διδάσκω ρ. μέλλ. διδά-
ξω, ἀόρ. ἐδίδαξα, παρακ.
δεδίδαχα, παθ. μέλλ. δι-
δαχθήσομαι, ἀόρ. ἐδίδαχ-
θην, παρακ. δεδίδαγμαι - a
învăța (pe cineva), a predica

δίδου - προστακτ., ἐνεστ.,
πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ. < δί-
δωμι

διδούς - μετοχή, ἐνεστ.,
ἐν., ἀρσ., ἐνεργ., βλ. δί-
δωμι

δίδωμι [= δίδω = δίνω]
ρ. παρατ. ἐδίδουν, μέλλ.
δώσω, ἀόρ. 2 ἔδωκα, πα-
ρακ. δέδωκα, παθ. παρατ.
ἐδιδόμην, μέλλ. δοθήσο-
μαι, ἀόρ. ἐδόθην, παρακ.
δέδομαι - a da

δίελθε - προστακτ., ἀόρ.
2, πρόσ. 2, ἐν., βλ. διέρ-
χομαι

διέρχομαι ρ. μέλλ. διε-
λεύσομαι, ἀόρ. 2 διήλθον,

παρακ. διελέλυθα - a intra, a trece (βλ. ἔρχομαι)

διηγέομαι = διηγούμαι
 ρ. παρατ. διηγούμην, μέλλ. διηγήσομαι, ἀόρ. διηγησάμην, παρακ. διήγημαι, παθ. μέλλ. διηγηθήσομαι, ἀόρ. διηγήθην - a povesti, a spune

διηγήσασθαι - ἀπαρ., ἀόρ., μέσ., βλ. διηγέομαι

διηγήσεται - ὀριστ., μέλλ., πρόσ. 3. ἐν., μέσ., βλ. διηγέομαι

δίκαιος, ἰα, ἰον ἐπίθ. - drept, just

δικαιοσύνη, ης (ῆ) οὐσ. - dreptate

δικαιόω - ὦ ρ. παρατ. ἐδικαίουν, μέλλ. δικαίωσω, ἀόρ. ἐδικαίωσα, παθ. μέλλ. δικαιωθήσομαι, ἀόρ. ἐδικαιώθην, παρακ. δεδικαίωμαι - a îndrepta, a în-

dreptăți, a face drept, a considera drept [= δικαιοώνω]

δικήρι [δικέρι] (τὸ) οὐσ. - dicher

διπλόω - ὦ [διπλώνω]
 ρ. παρατ. ἐδίπλουν, ἀόρ. ἐδίπλωσα, παθ. παρακ. δεδίπλωμαι - a împăтури, a îndoi

Δίπτυχα (τά) - Diptice

δίσκος, ου (ὀ) οὐσ. - disc, tavă

δίψα, ης (ῆ) οὐσ. - sete

διψάω - ὦ ρ. παρατ. ἐδίψων, μέλλ. διψήσω, ἀόρ. ἐδίψησα, παρακ. δεδίψηκα - a fi însetat, a-i fi sete

διώκω ρ. μέλλ. διώξω (διώξομαι), ἀόρ. ἐδίωξα, παρακ. δεδίωχα, παθ. μέλλ. διωχθήσομαι, ἀόρ. ἐδιώχθην, παρακ. δεδιώγμαι - a prigoni

διώξωσι (άρχ.) - ύποτ., άόρ., πρόσ. 3, πληθ., ένεργ., βλ. διώκω

δόξα, ης (ή) ούσ. - sla-
vă, mărire, glorie

δοξάζω ρ. μέλλ. δοξά-
σω, άόρ. έδόξασα, παθ.
μέλλ. δοξασθήσομαι, άόρ.
έδοξάσθην, παρακ. δεδό-
ξασμαι - a slăvi, a preaslă-
vi, a preamări

δοξολογέω - ώ ρ. - a slă-
vi. a mări, a glorifica

δοξολογία, ας (ή) ούσ. -
doxologie, imn de mulțumire
în cinstea lui Dumnezeu [*Te
Deum; Σε ύμνούμεν*]

δορυφορέω - ώ ρ. παρατ.
έδορυφόρουν, μέλλ. δορυ-
φορήσω, παθ. ένεστ. δορυ-
φορούμαι - a înconjura, a
însoți, a escorta

δός - προστακτ., άόρ. 2,
πρόσ. 2, έν., ένεργ. < δί-
δωμι

δόσις, εως [δότης] (ή)
ούσ. - dar, dare, acțiunea de
a da

δοτήρ, ήρος [δότης] (ό)
ούσ. - dător, cel care dă

δουλεία, ας (ή) ούσ. -
sclavie, robie

δούλος, ου (ό) ούσ. -
rob, sclav, slugă

δοῦναι - άπαρ., άόρ. 2,
ένεργ., βλ. δίδωμι

δούς - μετοχή, άόρ. 2,
άρσ., έν., ένεργ. < δίδωμι

δύναμις, εως [δύναμη]
(ή) ούσ. - putere, forță,
tărie

δυναστεία, ας (ή) ούσ.
- putere

δυνατός, ή, όν επίθ. -
puternic

δύο ἀριθμ. - doi

δυσί δοτ. - < δύο

δυσωπέω - ὦ ρ. παρατ.
ἐδυσώπουν, μέλλ. δυσω-
πήσω, ἀόρ. ἐδυσώπησα - a
ruga, a implora

δώδεκα ἀριθμ. - doispre-
zece

δώης (ἀρχ.) - ὑποτ., ἀόρ.
2, πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ. < δί-
δωμι

δωρέω - ὦ [δωρίζω] ρ.
παρατ. ἐδώρουν, μέλλ. δω-
ρήσω, ἀόρ. ἐδώρησα, παθ.
ἀόρ. ἐδωρήθην, παρακκ. δε-
δώρημαι - a dăgui

δώρημα, ατος (τὸ)
ούσ. - dar

δώρησαι - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., μέσ., βλ.
δωρέω - ὦ

δῶρον, ου (τὸ) ούσ. -
dar

δώσω - ὀριστ., μέλλ.,
πρόσ. 1, ἐν., ἐνεργ. < δί-
δωμι

E

ἐάν σύνδ. - dacă

ἐαυτός, ή, ό [ἀρχ. <
ἐαυτοῦ, ής, οὔ] ἀντων. -
însuși, însuși, însuși

ἐαυτοῦ (ἀρχ.) - αὐτοπ.
ἀντων., πρόσ. 3, ἐν., γεν.

ἐβασίλευσε - ὀριστ.,
ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. βασιλεύω

ἐβδομήκοντα [ἐβδομή-
ντα] ἀριθμ. - șaptezeci

ἑβδομος, η, ον ἀριθμ. -
al șaptelea, a șaptea

ἐγένετο - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 3, ἐν., βλ. γίγνομαι

ἔγερσις, εως [ἔγερση]
(ἡ) οὐσ. - înviere, înălțare,
sculare

ἐγκαταλείπω ρ. μέλλ.
ἐγκαταλείψω, ἀόρ. 2 ἐγκα-
τέλιπον, παρακ. ἐγκαταλέ-
λοιπα, παθ. μέλλ. ἐγκατα-
λειφθήσομαι, ἀόρ. ἐγκατε-
λείφθην, παρακ. ἐγκατα-
λέλειμμαι - a răgăsi, a a-
bandona, a lăsa

ἔγκλημα, ατος (τὸ) οὐσ.
- crimă, învinuire, acuzație

ἐγκρατευτής, οὔ (ὁ)
οὐσ. - pustnic, ascet

ἐγκώμιον, ου (τὸ) οὐσ. -
elogiu, panegiric

ἔγνω - ὀριστ., ἀόρ. 2,
πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ.
γινώσκω [γινώσκω]

ἐγνώρισε - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ.
γνωρίζω

ἐγχειρίζω ρ. παρατ. ἐνε-
χειρίζον, μέλλ. ἐγχειριῶ,
ἀόρ. ἐνεχείρισα, παρακ.
ἐγκεχειρικά, παθ. μέλλ.
ἐγχειρισθήσομαι, ἀόρ. ἐνε-
χειρίσθην, παρακ. ἐγκεχει-
ρίσμαι - a înmîna, 'a preda

ἐγὼ ἀντων. προσωπ. - eu

ἐδείχθη - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 3, ἐν., παθ., βλ. δείκ-
νυμι

ἔδωκε - ὀριστ., ἀόρ. 2,
πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ. δί-
δωμι

ἔθελξας - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ. < θέλ-
γω

ἔθετο - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 3, ἐν., μέσ. < τίθημι
- a pune

ἔθνος, ους (τὸ) οὐσ. -
popor, națiune, neam

ἔθου (ἀρχ.) - ὀριστ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., μέσ. < τίθημι

ἔθραυσεν - ὀριστ., ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ. θραύω

εἶ (ἀρχ.) - ὀριστ., ἐνεστ., πρόσ. 2, ἐν. < εἶναι

εἶδομεν (ἀρχ.) - ὀριστ., ἀόρ. 2, πρόσ. 1, πληθ., ἐνεργ., βλ. ὁράω

εἶη (ἀρχ.) - εὐκτ., ἐνεστ., πρόσ. 3, ἐν. < εἶναι

εἶης (ἀρχ.) - εὐκτ., ἐνεστ., πρόσ. 2, ἐν., βλ. εἶναι

εἰκονίζω ρ. - a înfățișa, a închipui

εἰκόν, ὄνος [εἰκόνα] (ἡ) οὐσ. - icoană, chip

εἰλέω - ὦ ρ. μέλλ. εἰλήσω, ἀόρ. εἴλησα, παθ. ἀόρ. εἰλήθην, παρακ. εἴ-

λημαι - a înfășura, a rostogoli

εἰλήσας - μετοχή, ἀόρ., ἀρσ., ἐν., ἐνεργ., βλ. εἰλέω

εἰλητόν, οὐ (τὸ) οὐσ. - ilit

εἶναι (ἀρχ.) - ἀπαρ. < εἰμί = εἶμαι - a fi; τὸ εἶναι οὐσ. ființă, existență, viață

εἶπερ σύνδ. - dacă

εἶπω - ὑποτ., ἀόρ. 2, πρόσ. 1, ἐν., ἐνεργ. < ἔπω (ἀρχ.)

εἶπωμεν - ὑποτ., ἀόρ. 2, πρόσ. 1, πληθ., ἐνεργ. (ἀρχ.) < ἔπω καὶ λέγω

εἰπών - μετοχή, ἀόρ. 2, ἀρσ., ἐν., ἐνεργ. < λέγω

εἶπωσι - ὑποτ., ἀόρ. 2, πρόσ. 3, πληθ., ἐνεργ., βλ. ἔπω

εἰρήνευσον (ἀρχ.) -
προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2,
ἐν., ἐνεργ., βλ. εἰρηνεύω

εἰρηνεύω ρ. - a împăca

εἰρήνη, ης (ἡ) οὐσ. -
pace

Εἰρηνικά (τὰ) οὐσ. -
Rugăciune de implorare a
păcii, Ectenia mare

εἰρηνικός, ἡ, ὄν ἐπίθ. -
pașnic, de pace

εἰρηνοποιός, οὔ (ὁ)
οὐσ. - făcător de pace

εἰς [= σε] πρόσθ. - in, la,
pe, spre

εἰς [ἕνας], μία, ἐν [ἕνα]
ἀριθμ. - unul, una

εἰσακούω ρ. παρατ. εἰσ-
ήκουον, μέλλ. εἰσακούσο-
μαι, ἀόρ. εἰσήκουσα, πα-
ρακ. εἰσακήκοα - a asculta,
a auzi (βλ. ἀκούω)

εἴσειμι (ἀρχ.) ρ. - a in-
tra, a pătrunde

εἰσελεύσομαι (ἀρχ.) -
ὀριστ., μέλλ., πρόσ. 1, ἐν.,
βλ. εἰσέρχομαι

εἰσενέγκης (ἀρχ.) -
ὑποτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν.,
ἐνεργ., βλ. εἰσφέρω

εἰσέρχομαι ρ. μέλλ. εἰσ-
ελεύσομαι, ἀόρ. 2 εἰσήλ-
θον, παρακ. εἰσελήλυθα -
a intra (βλ. ἔρχομαι)

εἰσιόντων - μετοχή, ἐ-
νεστ., ἀρσ., γεν., πληθ. <
εἴσειμι

εἰσοδικόν, οὔ (τὸ) οὐσ.
- isodicon (imn care se cântă
la sărbătorile împărătești
cînd se iese cu Sfînta Evan-
ghelie)

εἴσοδος, ου (ἡ) οὐσ. -
intrare

εἰσφέρω ρ. μέλλ. εἰσοί-
σω, ἀόρ. 1 εἰσήνεγκα, ἀόρ.

2 εἰσήνεγκον, παρακ. εἰση-
νήνοχα - a duce în (βλ.
φέρω)

εἶτα ἐπίρρ. - apoi, după
aceea, pe urmă

ἐκ πρόθ. - din, de, de la

ἕκαστος, η, ον ἀντων. -
fiecare

ἐκάτερος, ἕρα, ερον
ἀν-των. - fiecare din doi

ἐκατέρωθεν ἐπίρρ. - de
(din) ambele părți

ἐκβάλλω ρ. μέλλ. ἐκβα-
λῶ, ἀόρ. 2 ἐξέβαλον, πα-
ρακ. ἐκβέβληκα - a izgoni,
a arunca afară, a îndepărta
(βλ. βάλλω)

ἐκβαλοῦμαι - ὀριστ.,
μέλλ., πρόσ. 2, ἐν., μέσ.,
βλ. ἐκβάλλω

ἐκεῖνος, η, ο ἀντων. -
acela, aceea

ἐκκλησία, ας (ἡ) οὐσ. -
biserică, adunare

ἐκκλησιαστικός, ἡ, ὄν
ἐπίθ. - bisericesc

ἐκλάμπω ρ. μέλλ. ἐκ-
λάμψω, ἀόρ. ἐξέλαμψα,
παρακ. ἐκλέλαμπα, παθ.
μέλλ. ἐκλαμψθήσομαι, ἀόρ.
ἐξελάμψθην - a străluci

ἐκλάμψασα - μετοχή,
ἀόρ., θηλ., ἐν., ἐνεργ., βλ.
ἐκλάμπω

ἐκλεκτός, ἡ, ὄν ἐπίθ. -
ales

ἐκλιναν - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 3, πληθ., ἐνεργ. <
κλίνω

ἐκλογή, ης (ἡ) οὐσ. -
alegere; κατ' ἐκλογὴν - la
alegere

ἐκούσιος, α, ον ἐπίθ. -
de bună voie, de voie, nesi-
lit, voluntar

ἐκουσίως ἐπίρρ. - de bunăvoie

ἐκπλήρωσις, εως [ἐκπλήρωση] (ή) ούσ. - plinire, împlinire, înfăptuire

ἐκπορεύομαι ρ. μέσ. μέλλ. ἐκπορεύσομαι; ἀόρ. ἐξεπορευσάμην, παρακ. ἐκπεπόρευμαι, παθ. μέλλ. ἐκπορευθήσομαι, ἀόρ. ἐξεπορευθήν - a purcede, a izvorî, a proveni, a se trage din

ἐκραταίωσε - ὀριστ., ἀόρ., πρόσ. 3, έν., ένεργ., βλ. κραταιώω - ὦ [κραταιώνω]

ἐκτελέω - ὦ ρ. παρατ. ἐξετέλουν, μέλλ. ἐκτελώ (ἐλτελέσω), ἀόρ. ἐξετέλεσα, παρακ. ἐκτετέλεκα, παθ. μέλλ. ἐκτελεσθήσομαι, ἀόρ. ἐξετελέσθην, παρακ. ἐκτετέλεσμαι - a săvîrși, a îndeplini (βλ. τελέω)

ἐκτενής (ή) ούσ. - ectenie

ἐκτενής, ές ἐπίθ. - amplu, lung, stăruitor

ἐκτός ἐπίρρ. - afară, în afară, afară de

ἔκτος, η, ον ἀριθμ. - al șaselea, a șasea

ἐκτύπως ἐπίρρ. - în chip real, cu adevărat

ἐκφωνέω - ὦ ρ. παρατ. ἐξεφώνουν, μέλλ. ἐκφωνήσω, ἀόρ. ἐξεφώνησα, παθ. ἀόρ. ἐξεφωνήθην - a rosti cu glas tare, a spune, a zice

ἐκφώνησις, εως [ἐκφώνηση] (ή) ούσ. - rostire, pronunțare distinctă

ἐκφώνως ἐπίρρ. - cu glas mare, cu glas puternic, cu voce tare

ἐκχέω [ἐκχύνω] ρ. παρατ. ἐξέχεον, μέλλ. ἐκχεύ-

σω, *ἀόρ.* ἐξέχεα, *παρακ.* ἐκκέχυκα, *παθ.* μέλλ. ἐκχυθήσομαι, *ἀόρ.* ἐξεχύθην, *παρακ.* ἐκκέχουμεν - a vărșa, a revărșa

ἔλαβεν (*ἀρχ.*) - *ὀριστ.*, *ἀόρ.* 2, *πρόσ.* 3, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, *βλ.* λαμβάνω

ἐλάβομεν (*ἀρχ.*) - *ὀριστ.*, *ἀόρ.* 2, *πρόσ.* 1, *πληθ.*, *ἐνεργ.*, *βλ.* λαμβάνω

ἔλαφος [ἐλάφι (τὸ)] (ὁ, ἡ) οὐς. - *cerb, căprioară*

ἐλέγχω ρ. μέλλ. ἐλέγξω, *ἀόρ.* ἤλεξα, *παθ.* μέλλ. ἐλεγχθήσομαι, *ἀόρ.* ἤλεχθην, *παρακ.* ἐλήλεμαι - a reproșa, a critica, a blama, a acuza, a osîndi

ἐλεινός, ἡ, ὄν *ἐπίθ.* - *demn de milă, vrednic de plîns, jalnic*

ἐλεέω - ἐλεῶ ρ. *παρακ.* ἤλεουν, μέλλ. ἐλεήσω,

ἀόρ. ἤλεησα, *παθ.* ἐνεστ., ἐλεοῦμαι, *παρακ.* ἤλεούμην, μέλλ. ἐλεηθήσομαι, *ἀόρ.* ἤλεήθην, *παρακ.* ἤλεήμην - a milui, a fi milos, a fi milostiv

ἐλεηθήσονται - *ὀριστ.*, μέλλ., *πρόσ.* 3, *πληθ.*, *παθ.*, *βλ.* ἐλεέω

ἐλεημοσύνη, ἡς (ἡ) οὐς. - *milă, compasiune, compătimire, romană*

ἐλεήμων, ὄν (ονος) [ἐλεημονικός, ἡ, ὁ] *ἐπίθ.* - *milostiv, milos*

ἐλεῆσαι - *ἀπαρ.*, *ἀόρ.*, *ἐνεργ.* < ἐλεέω

ἐλέησον (*ἀρχ.*) - *προστακτ.*, *ἀόρ.*, *πρόσ.* 2, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, *βλ.* ἐλεέω - ὦ

ἔλεος, οὐ (ὁ) οὐς. - *milă*

ἔλεος, οὐς (τὸ) οὐς. - *milă, compasiune, îndurare*

ἔλευσις, εως [ἔλευση]
(ἡ) οὐσ. - venire, sosire

ἐλθέ (ἀρχ.) - προστακτ.,
ἀόρ. 2, πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. ἔρχομαι

ἐλθέτω - προστακτ., ἀόρ.
2, πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ. < ἔρ-
χομαι

ἐλθης (ἀρχ.) - ὑποτ.,
ἀόρ. 2, πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. ἔρχομαι

ἐλθών - μετοχή, ἀόρ. 2,
ἀρσ., ἐν., ἐνεργ., βλ. ἔρ-
χομαι

Ἐλισσαῖο, ου (ὄ) -
Elisei

ἐλλάμπω ρ. παρατ. ἐνέ-
λαμπον, μέλλ. ἐλλάμψω,
ἀόρ. ἐνέλαμψα, παρακ. ἐλ-
λέλαμψα, παθ. μέλλ. ἐλ-
λαμψθήσομαι, ἀόρ. ἐνε-
λάμψθην - a face să strălu-
cească, a lumina, a străluci

ἔλλαμψον - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.
(ἀρχ.), βλ. ἐλλάμπω

ἐλπίζω ρ. μέλλ. ἐλπῶ
(ἐλπίσω), ἀόρ. ἤλπισα, πα-
ρακ. ἤλπισκα, παθ. ἀόρ.
ἤλπίσθην, παρακ. ἤλπισ-
μαι - a nădăjdui, a spera

ἐλπίς, ἴδος [ἐλπίδα] (ἡ)
οὐσ. - nădejde, speranță

ἐμαυτοῦ, ἦς (ἀρχ.) -
αὐτοπ. ἀντων., πρόσ. 1,
ἐν., γεν.

ἐμβάλλω ρ. μέλλ. ἐμβα-
λῶ, ἀόρ. 2 ἐνέβαλον, πα-
ρακ. ἐμβέβληκα - a pune
în, a arunca în (βλ. βάλλω)

ἐμμελῶς ἐπίρρ. - melo-
dios

ἐμνήσθη - ὀριστ., ἀόρ.,
παθ., πρόσ. 3, ἐν., βλ. μιμ-
νήσκω (ἀρχ.)

έμοῦ (άρχ.) - προσωπ.
άντων., πρόσ. 1, έν., γεν. <
έγώ

έμπίπλημι (άρχ.) ρ.
παρατ. ένεπίμπλην, μέλλ.
έμπλήσω, άόρ. ένέπλησα,
παρακ. έμπέπληκα, παθ.
μέλλ. έμπλησθήσομαι, άόρ.
ένεπλήσθην, παρακ. έμπέ-
πλησμαι - a umple

έμπλησθήναι - άπαρ.,
άόρ., παθ., βλ. έπίμπλη-
μι

έμπροσθεν έπίρρ. - în
fa-țã, înainte

έν πρόθ. - în, la, pe, întru

έναλλάξ έπίρρ. - cu
schimbul, pe rând, prin ro-
tație

ένανθρωπέω - ώ ρ. - a
se face om, a se întrupa, a se
încarna

ένανθρωπήσας - μετο-
χή, άόρ., άρσ., έν., ένεργ.,
βλ. ένανθρωπέω - ώ

έναντίον έπίρρ. και πρόθ.
- împotriva

έναιέθετο (άρχ.) - όριστ.,
άόρ., πρόσ. 3, έν., μέσ., βλ.
έναιποτίθημι

έναιποτίθημι (άρχ.) - a
cîstiga, a dobîndi, a depune
în (βλ. τίθημι)

ένατος, η, ον άριθμ. - al
nouãlea, a noua

ένδεδυμένος - μετοχή,
παρακ. άρσ., έν., μέσ. -
παθ. < ένδύω

ένδοξος, ον [ένδοξος,
η, ο] έπίθ. - slãvit, vestit,
renumit, mãrit

ένδυμα, ατος (τò) ούσ.
- veșmînt, îmbrãcãminte,
hai-nã

ἐνδύω ρ. παρατ. ἐνέδυνον, μέλλ. ἐνδύσω, ἀόρ. 1 ἐνέδυσσα, ἀόρ. 2 ἐνέδυν, παρακ. ἐνέδουκα, παθ. μέλλ. ἐνδυθήσομαι, ἀόρ. ἐνεδύθην, παρακ. ἐνδέδυμαι - a îmbrăca

ἐνέδυσσε - ὀριστ., ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ. ἐνδύω

ἔνεκεν [= ἔνεκα] πρόθ. - pentru, din cauza, datorită

ἐνθάδε ἐπίρρ. - aici

ἔνθεος - προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ. < ἐντίθημι

ἐνίσχυσον - προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. ἐνισχύω

ἐνισχύω ρ. παρατ. ἐνίσχυον, μέλλ. ἐνισχύσω, ἀόρ. ἐνίσχυσσα, παρακ. ἐνίσχουκα, παθ. ἀόρ. ἐνισχύθην - a întări, a sprijini

ἐννέα ἀριθμ. - nouă

ἐνορία, ας (ἡ) οὐσ. - parohie

ἐνορίτης, ου (ὁ) οὐσ. - enorias

ἐνότης, ητος [ἐνότητα] (ἡ) οὐσ. - unitate, unire

ἐνόω [ἐνώνω] ρ. - a uni, a unifica

ἐνταῦθα ἐπίρρ. - aici

ἐντείνω ρ. παρατ. ἐνέτεινον, μέλλ. ἐντενῶ, ἀόρ. ἐνέτεινα, παρακ. ἐντέτακα, μέσ. μέλλ. ἐντενοῦμαι, παθ. μέλλ. ἐνταθήσομαι, ἀόρ. ἐνετάθην, παρακ. ἐντέταμαι - a întinde, a încorda

ἐντίθημι ρ. - a pune în, a inspira (βλ. τίθημι)

ἔντιμος, ον [ἔντιμος, η ο] ἐπίθ. - cinstit

ἐντολή, ῆς (ἡ) οὐσ. - poruncă

έντός έπίρρ. και πρόθ. -
înăuntru, în interior

ένυξε - όριστ., άόρ.,
πρόσ. 3, έν., ένεργ., βλ.
νύττω [νύσσω]

ένώπιον έπίρρ. - înainte,
în fața, în prezența

ένωσις, εως [ένωση]
(ή) ούς. - unire, amestecare

ένωσον - προστακτ.,
άόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. ένός

έξ - βλ. έκ

έξαγοράζω ρ. παρατ.
έξηγόραζον, μέλλ. έξαγο-
ράσω, άόρ. έξηγόρασα,
παρακ. έξηγόρακα, παθ.
άόρ. έξηγοράσθην, παρακ.
έξηγόρασμαι - a găscumpăra

έξαιρέτως έπίρρ. - mai
ales, în mod deosebit, în
mod exceptional

έξανθέω - ώ ρ. παρατ.
έξήνθουν, άόρ. έξήνθησα,
παρακ. έξήνθηκα - a înflori

έξαπλόω - ώ [έξαπλώ-
νω] ρ. παρατ. έξήλουν,
μέλλ. έξαπλώσω, άόρ. έξή-
πλωσα, παθ. άόρ. έξηπλώ-
θην, παρακ. έξηπλωμαι - a
desface, a întinde, a desfă-
șura

έξαποστείλας - όριστ.,
άόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. έξαποστέλλω

έξαπόστειλον - προσ-
τακτ., άόρ., πρόσ. 2, έν.,
ένεργ., βλ. έξαποστέλλω

έξαποστέλλω ρ. μέλλ.
έξαποστελώ, άόρ. έξαπέσ-
τειλα, παρακ. έξαπέσταλ-
κα, παθ. άόρ. 2 έξαπεστά-
λην, μέλλ. 2 έξαποσταλή-
σομαι, παρακ. έξαπέσταλ-
μαι, μέσ. μέλλ. έξαποστε-
λοῦμαι - a trimite

ἑξαπτέρυγος, ον *ἐπίθ.* -
care are șase aripi, cu șase
aripi

ἑξελεύσεται - *ὀριστ.*,
μέλλ., *πρόσ.* 3, *ἐν.*, *βλ.* ἔξ-
έρχομαι

ἑξελθόντες (*ἀρχ.*) - *με-*
τοχή, *ἀόρ.* 2, *ἀρσ.*, *πληθ.*,
ἐνεργ., *βλ.* ἔξέρχομαι

ἔξέρχομαι ρ. - a ieși (*βλ.*
ἔρχομαι)

ἑξηγόρασας - *ὀριστ.*, *ἀ-*
όρ., *πρόσ.* 2, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, *βλ.*
ἑξαγοράζω

ἑξῆλθεν - *ὀριστ.*, *ἀόρ.* 2,
πρόσ. 3, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, *βλ.*
ἔξέρχομαι

ἑξήνησεν (*ἀρχ.*) - *ὀριστ.*,
ἀόρ., *πρόσ.* 3, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, <
ἑξάνθεω - *ὦ*

ἑξῆς *ἐπίθ.* - următor, care
urmează, în urmă

ἑξομαλίζω ρ. *μέλλ.* ἑξο-
μαλιῶ, *ἀόρ.* ἑξομάλισα,
μέσ. *μέλλ.* ἑξομαλιοῦμαι,
παθ. *μέλλ.* ἑξομαλισθήσο-
μαι, *ἀόρ.* ἑξομαλίσθην, *πα-*
ρακ. ἑξομάλισμαι - a în-
tocmi, a repartiza

ἑξομάλισον - *προσ-*
τακτ., *ἀόρ.*, *πρόσ.* 2, *ἐν.*,
ἐνεργ., *βλ.* ἑξομαλίζω

ἑξομολογέω - *ὦ* ρ. *πα-*
ρατ. ἑξομολόγουν, *μέλλ.*
ἑξομολογήσω, *ἀόρ.* ἑξομο-
λογήσα, *παρακ.* ἑξομολό-
γηκα, *παθ.* *μέλλ.* ἑξομολο-
γηθήσομαι, *ἀόρ.* ἑξομολο-
γήθην, *παρακ.* ἑξομολόγη-
μαι - a mărturisi, a sprovedi

ἑξουσία, ας (*ἡ*) οὐσ. -
putere, autoritate

ἑορακώς - *μετοχή*, *πα-*
ρακ., *ἀρσ.*, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, *βλ.*
ὄραω

ἑορτάζω ρ. *παρατ.* ἑώ-
ρταζον, *μέλλ.* ἑορτάσω,

ἀόρ. ἐώρτασα, παρακ. ἐ-
ώρτακα - a sărbători, a ce-
lebra

ἐορτή, ἡς (ῆ) οὖσ. - săr-
bătoare, praznic

ἐπαγγέλλομαι [< ἐπαγ-
γέλλω] ρ. παρατ. ἐπήγγελ-
λον, μέλλ. ἐπαγγελῶ, ἀόρ.
ἐπήγγειλα, παρακ. ἐπήγ-
γελκα, παθ. μέλλ. ἐπαγγελ-
θήσομαι, ἀόρ. ἐπηγγέλθην,
παρακ. ἐπήγγελμαι - a fă-
gădui, a promite (βλ. ἀγ-
γέλλω)

ἐπαγγειλάμενος - μετο-
χή, ἀόρ., ἀρσ., μέσ., βλ.
ἐπαγγέλλομαι

ἐπαίρω ρ. μέλλ. ἐπαρῶ,
ἀόρ. ἐπήρα, παρακ. ἐπήρ-
κα, παθ. μέλλ. ἐπαρθήσο-
μαι, ἀόρ. ἐπήρθην, παρακ.
ἐπήρμαι - a ridica, a înălța
(βλ. αἶρω)

ἐπάκουσον - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.
(ἀρχ.), βλ. ἐπακούω

ἐπακούω ρ. μέλλ. ἐπα-
κούσομαι - a asculta, a auzi
(βλ. ἀκούω)

ἐπάν σύνδ. - după ce

ἐπαναλαμβάνω ρ. - a
gereta, a relua (βλ. λαμ-
βάνω)

ἐπάνω ἐπίρρ. και πρόσθ.
- deasupra, sus, pe, peste

ἐπαξίως ἐπίρρ. - cu vred-
nicie

ἐπάρατε (ἀρχ.) - προσ-
τακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, πληθ.,
ἐνεργ., βλ. ἐπαίρω

ἔπαρον (ἀρχ.) - προσ-
τακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν.,
ἐνεργ., βλ. ἐπαίρω

ἐπατήθη (ἀρχ.) - ὀρίστ.,
ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., παθ. <
πατέω - ᾧ

ἔπειτα *ἐπίρρ.* - apoi,
după aceea, pe urmă

ἐπελεύσεται - *ὀριστ.,*
μελλ., πρόσ. 3, ἐν., μέσ.,
βλ. ἐπέρχομαι

ἐπέρχομαι *ρ.* - a coborî
peste, a veni peste (*βλ. ἔρ-*
χομαι)

ἐπεύχομαι *ρ. παρατ.*
ἐπιυχόμενην, μέλλ. ἐπεύξο-
μαι, ἀόρ. ἐπιυξάμην, πα-
ρακ. ἐπεύγμαι - a se ruga

ἐπήγασας *ὀριστ., ἀόρ.*
πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., - βλ.
πηγάζω

ἐπηγγείλω - *ὀριστ., ἀόρ.,*
πρόσ. 2, ἐν., μέσ., βλ.
ἐπαγγέλλομαι

ἐπί *πρόθ.* - pe, de, în, de
către

ἐπιβλέπω *ρ.* - a-și arunca
privirea, a supraveghea, a cer-
ceta, a căuta cu privirea, a
privi (*βλ. βλέπω*)

ἐπίγειος, ον [*ἐπίγειος,*
α, ο] *ἐπίθ.* - pămîntesc

ἐπιγινώσκω (*ἀρχ.*) *ρ.* -
a cunoaște (*βλ. γινώσκω*)

ἐπιγνώσεται - *ὀριστ.,*
μελλ., πρόσ. 3, ἐν., βλ.
ἐπιγινώσκω

ἐπίγνωσις, εως [*ἐπίγ-*
νωση] (*ή*) ούσ. - cunoș-
tință, cunoaștere

ἐπιγραφή, ης (*ή*) ούσ. -
titlu, inscripție

ἔπιδε - *προστακτ., ἀόρ.*
2, πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ.
ἐφοράω - ω

ἐπιθέμενος (*ἀρχ.*) - με-
τοχή, *ἀόρ., ἀρσ., ἐν., μέσ.,*
βλ. ἐπιτίθημι

ἐπιθυμία, ας (*ή*) ούσ. -
poftă, dorință, dor

ἐπικαλέω - *ω ρ.* - a che-
ma, a invoca (*βλ. καλέω*)

ἐπικεκλήμεθα (ἀρχ.) -
 ὀριστ., παρακ., πρόσ. 1,
 πληθ., μέσ., βλ. ἐπικαλέω

ἐπικεφαλίδα (ἡ) οὐσ. [<
 ἀρχ. ἐπικεφαλίς, ἴδος] -
 titlul capitolului

ἐπιλανθάνου (ἀρχ.) -
 προστακτ., ἐνεστ., πρόσ. 2,
 ἐν., μέσ., βλ. ἐπιλανθάνω

ἐπιλανθάνω (ἀρχ.) ρ.
 μέλλ. ἐπιλήσω, ἀόρ. 1
 ἐπέλησα, ἀόρ. 2 ἐπέλαθον,
 παρακ. ἐπιλέληθα, μέσ.
 μέλλ. ἐπιλήσομαι, ἀόρ. 2
 ἐπελαθόμην, παθ. μέλλ.
 ἐπιλησθήσομαι, ἀόρ. ἐπε-
 λήσθην, παρακ. ἐπιλέλεσ-
 μαι - a uita

ἐπιλέγω (ἀρχ.) - a spune,
 a zice (βλ. λέγω)

ἐπιμάνικον, ου (τὸ)
 οὐσ. - mineciujă

ἐπινίκιος, ον [ἐπινίκι-
 ος, ια, ιο] ἐπίθ. - de biruin-
 ță, triumfător, bruitor

ἐπιούσιος, ον [ἐπιού-
 σιος, ια, ιο] ἐπίθ. - cotidi-
 an, zilnic, de fiecare zi, de
 toate zilele

ἐπισκέπτομαι ρ. μέλλ.
 ἐπισκέψομαι, ἀόρ. ἐπεσ-
 κενψάμην, παρακ. ἐπέσκεμ-
 μαι - a cerceta, a vizita

ἐπίσκεψαι (ἀρχ.) -
 προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2,
 ἐν., μέσ., βλ. ἐπισκέπτο-
 μαι

ἐπίσκεψις, εως [ἐπίσ-
 κεψη] (ἡ) οὐσ. - cercetare,
 vizitare, vizită

ἐπισκηνόω - ᾠ (ἀρχ.) ρ.
 παρατ. ἐπεσκύνουν, μέλλ.
 ἐπισκηνώσω, ἀόρ. ἐπεσκή-
 νωσα, παρακ. ἐπεσκήνω-
 κα, μέσ. παρακ. ἐπεσκή-
 νωμαι - a (se) sălășlui

ἐπισκιάζω ρ. παρατ.
ἐπεσκίαζον, μέλλ. ἐπισκιάω,
ἀόρ. ἐπεσκίασα, παθ. μέλλ.
ἐπισκιασθήσομαι, ἀόρ. ἐ-
πεσκιάσθην, παρακ. ἐπεσ-
κιάσμαι - a umbri

ἐπισκοπέω - ᾠ ρ. πα-
ρατ. ἐπεσκόπουν, μέσ. μέλλ.
ἐπισκέψομαι, ἀόρ. ἐπεσκε-
ψάμην, παθ. ἀόρ. ἐπεσ-
κέφθην (ἐπεσκέπην), παρακ.
ἐπέσκεμμαι - a străluci, a
privi de aproape

ἐπισκοπή, ἥς (ἡ) οὐσ. -
episcopie

ἐπίσκοπος, ου (ὁ) οὐσ. -
episcop

ἐπιστρέφω ρ. - a se în-
toarce (βλ. στρέφω)

ἐπιτελέσομεν - ὀριστ.,
μέλλ., πρόσ. 1, πληθ.,
ἐνεργ., βλ. ἐπιτελέω

ἐπιτελέσω (ἀρχ.) - ὑποτ.,
ἀόρ., πρόσ. 1, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. ἐπιτελέω

ἐπιτελέω - ᾠ ρ. - a săvîr-
și, a îndeplini (βλ. τελέω)

ἐπιτελοῦμεν - ὀριστ.,
ἐνεστ., πρόσ. 1, πληθ.,
ἐνεργ., βλ. ἐπιτελέω

ἐπιτίθημι ρ. - a pune (βλ.
τίθημι)

ἐπιτίθησι (ἀρχ.) - ὀ-
ριστ., ἐνεστ., πρόσ. 3, ἐν.,
ἐνεργ., βλ. ἐπιτίθημι

ἐπιτραχήλιον, ου (τὸ)
οὐσ. - epitrahil

ἐπίτροπος, ου (ὁ) οὐσ. -
epitrop

ἔπλασαν - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 3, πληθ., ἐνεργ., βλ.
πλάσσω

ἔπλασας - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., <
πλάσσω

ἐπλήρωσας - ὀριστ.,
 ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
 βλ. πληρώω - ω

ἐπλήσθη - ὀριστ., ἀόρ.,
 πρόσ. 3, ἐν., παθ. < πίμ-
 πλημι - a umple

ἐποίησαν - ὀριστ., ἀόρ.,
 πρόσ. 3, πληθ., ἐνεργ., βλ.
 ποιέω - ω

ἐπόμενος, η, ον ἐπίθ. -
 următor

ἐπορεύθη - ὀριστ.,
 ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., παθ.,
 βλ. πορεύομαι

ἐπουράνιος, ιον [ἐπου-
 ράνιος, ια, ιο] ἐπίθ. -
 ceresc, celest

ἐποχέομαι - ἐποχοῦ-
 μαι ρ. παρατ. ἐπωχούμην,
 μέλλ. ἐποχήσομαι, ἀόρ.
 ἐπωχησάμην, παθ. ἀόρ.
 ἐπωχήθην - a fi transportat
 cu, a călători cu

ἔπω (ἀρχ.) ρ. μέλλ. ἐρώ,
 ἀόρ. 1 εἶπα, ἀόρ. 2 εἶπον,
 παρακ. εἶρηκα, παθ. μέλλ.
 ῥηθήσομαι, ἀόρ. εἰρήθην,
 παρακ. εἶρημαι - a spune, a
 zice

ἐργάζομαι ρ. παρατ.
 εἰργαζόμην, μέλλ. ἐργάσο-
 μαι, ἀόρ. εἰργασάμην, πα-
 ρακ. εἰργασμαι, παθ. μέλλ.
 ἐργασθήσομαι, ἀόρ. εἰρ-
 γάσθην - a munci, a face, a
 lucra

ἔργασαι (ἀρχ.) - προσ-
 τακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν.,
 μέσ., βλ. ἐργάζομαι

ἔργον, ου (τὸ) οὐσ. - lu-
 crare, lucru, operă, muncă,
 faptă

ἐρμηνεύω ρ. - a tălmăci,
 a tâlcui, a interpreta

Ἐρμόλαος, ου (ὁ) -
 Ermolae

ἔρχομαι ρ. μέλλ. ἐλεύσομαι, ἀόρ. 2 ἦλθον, παρακ. ἐλήλυθα - a veni

ἐρχόμενος - μετοχή, ἐνεστ., ἀρσ., ἐν., βλ. ἔρχομαι

ἔρωσ, ωτος [ἔρωτας] (ὁ) οὐσ. - iubire, dragoste

ἔσεσθαι - ἀπαρ., μέλλ. < εἶναι

ἐσθίω ρ. μέλλ. ἔδομαι καὶ φάγομαι, ἀόρ. 2 ἔφαγον, παρακ. ἐδήδοκα, παρακ. 2 ἔδηδα, μέσ. ἀόρ. ἠδεσάμην, παθ. ἀόρ. ἠδέσθην, παρακ. ἐδήδεσμαι - a mânca

ἐσκοτισμένος - μετοχή, παρακ., ἀρσ., ἐν., παθ., βλ. σκοτίζω

ἐσπέρα, ας (ἡ) οὐσ. - seară

ἔσται - ὀριστ., μέλλ., πρόσ. 3, ἐν. < εἶναι

ἐσταυρωμένος, η, ον - μετοχή, παρακ., ἀρσ., ἐν., παθ. < σταυρόω - ᾧ [σταυρώνω] - a răstigni; ὁ Ἐσταυρωμένος οὐσ. - Iisus Hristos

ἐστερέωσε - ὀριστ., ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ. στερεόω - ᾧ [στερεώνω]

ἔστη - ὀριστ., ἀόρ. 2, πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ. < ἵστημι - a sta

ἐστώτες - μετοχή, παρακ., ἀρσ., πληθ., ἐνεργ. < ἵστημι

ἔσχατος, ἀτη, ον ἐπίθ. - cel din urmă, ultimul

ἔσωθεν ἐπίρρ. - dinăuntru, din interior

ἔσωσεν - ὀριστ., ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ. σφάζω

ἕτερος, ἕρα, ον ἀντων. -
celălalt, unul din doi

ἔτι ἐπίρρ. - încă, iară, ia-
răși

ἐτοιμάζου (ἀρχ.) - προσ-
τακτ., ἐνεστ., πρόσ. 2, ἐν.,
μέσ., βλ. ἐτοιμάζω

ἐτοιμάζω ρ. παρατ.
ἠτοίμαζον, μέλλ. ἐτοιμά-
σω, ἀόρ. ἠτοίμασα, πα-
ρακ. ἠτοίμακα, παθ. μέλλ.
ἐτοιμασθήσομαι, ἀόρ. ἠ-
τοιμάσθην, παρακ. ἠτοί-
μασμαι - a pregăti

ἐτοιμασία, ας (ἡ) οὐσ. -
pregătire

ἔτος, ους (τὸ) οὐσ. - an

εὐαγγελίζω ρ. μέσ. πα-
ρατ. εὐηγγελιζόμενην, μέλλ.
εὐαγγελιοῦμαι, ἀόρ. εὐηγ-
γελισάμην - a binevesti, a
anunța vești bune

εὐαγγελικός, ή, όν ἐπίθ.
- evanghelic

Εὐαγγέλιον, ου (τὸ)
οὐσ. - Evanghelie

εὐαγγελιστής, οῦ (ὁ)
οὐσ. - binevestitor; Εὐαγγε-
λιστής - Evangelist

εὐαρεστησάντων (ἀρχ.)
- μετοχή, ἀόρ., ἀρσ.,
πληθ., γεν., βλ. εὐαρεστέω
- ω

εὐαρέστησις, εως [εὐα-
ρέστηση] (ἡ) οὐσ. - bună -
plăcere, satisfacție

εὐαρεστέω - ω ρ. - a bine
plăcea, a mulțumi, a satisface

εὐδοκέω - ω ρ. παρατ.
εὐδόκουν, μέλλ. εὐδοκή-
σω, ἀόρ. εὐδοκήσα - a bi-
nevoi, a face plăcere

εὐεργεσία, ας (ἡ) οὐσ. -
binefacere

εὐεργέτης, ου (ὁ) οὐσ. -
binefăcător, dătător de bine

εὐήκοος, ον *ἐπίθ.* - binevoitor

εὐθετος, ον [εὐθετος, η, ο] *ἐπίθ.* - potrivit, convenit, oportun

εὐθέως *ἐπίρρ.* - imediat, îndată, rapid

Εὐθύμιος, ου (ὀ) - Eftimie

εὐθύς *ἐπίρρ.* - imediat, îndată, numaidecît

εὐθύς, εἶα, ὕ *ἐπίθ.* - drept, sincer

εὐθύτης, τητος [εὐθύτητα] (ή) ούσ. - sinceritate, dreptate

εὐϊλατεύω (*ἀρχ.*) ρ. - a fi favorabil, a ierta

εὐκρασία, ας (ή) ούσ. - bună întocmire, temperatură moderată, climă temperată

εὐκρινῶς *ἐπίρρ.* - limpede, clar

εὐλάβεια, ας (ή) ούσ. - evlavie, pietate

εὐλαβής, ἐς *ἐπίθ.* - cu-cernic, evlavios, pios

εὐλογέω - ὦ ρ. παρατ. ηὐλόγουν, μελλ. εὐλογήσω, ἀόρ. ηὐλόγησα, παρακ. ηὐλόγηκα, παθ. μελλ. εὐλογηθήσομαι, ἀόρ. ηὐλογήθην, παρακ. ηὐλόγημαι - a binecuvînta

εὐλογημένος, η, ον μετοχή, παρακ., παθ. και *ἐπίθ.* - binecuvîntat (βλ. εὐλογέω)

εὐλόγησον (*ἀρχ.*) - προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ., βλ. εὐλογέω - ὦ

εὐλογητός, ή, όν *ἐπίθ.* - binecuvîntat

εὐλογία, ας (ή) ούσ. - binecuvîntare, blagoslovire

εὐξαι - προστακτ., ἀόρ.,
πρόσ. 2, ἐν., μέσ. < εὐχο-
μαι

εὐξασθε - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, πληθ., μέσ.,
βλ. εὐχομαι

εὐπρέπεια, ας (ἡ) οὐσ. -
bună cuviință, decență, fru-
musețe (morală), podoabă
(morală)

εὐπρόσδεκτος, ον [εὐ-
πρόσδεκτος, η, ο] ἐπίθ. -
bineprimit, binevenit, dorit

εὐρεῖν (ἀρχ.) - ἀπαρ.,
ἀόρ. 2, ἐνεργ., βλ. εὐρίσ-
κω

εὐρίσκω ρ. παρατ. ηῦ-
ρισκον, μέλλ. εὐρήσω,
ἀόρ. 2 εὐρον, παρακ. εὐ-
ρηκα, παθ. μέλλ. εὐρεθή-
σομαι, ἀόρ. εὐρέθη, πα-
ρακ. εὐρημαι - a afla, a gă-
si, a descoperi

εὔρομεν (ἀρχ.) - ὀριστ.,
ἀόρ. 2, πρόσ. 1, πληθ.,
ἐνεργ., βλ. εὐρίσκω

εὐσεβής, ἐς ἐπίθ. - evla-
vios

εὐσεβῶς ἐπίρρ. - cu evla-
vie, cu credință

εὐσπλαγχνία, ας [εὐσ-
πλαχνία] (ἡ) οὐσ. - milos-
tivire, milă, compasiune

εὐσπλαγχνος, ον [εὐσ-
λαχνος, η, ο] ἐπίθ. - mi-
lostiv, compatimitor

εὐστάθεια, ας (ἡ) οὐσ.
- bunăstare, stabilitate, sta-
tornicie

εὐσχήμων, ον ἐπίθ. - cu
bun chip, modest

εὐτάκτως ἐπίρρ. - în
chip ordonat, în ordine

εὐτρεπίζου (ἀρχ.) - προσ-
τακτ., ἐνεστ., πρόσ. 2, ἐν.,
μέσ., βλ. εὐτρεπίζω

εὐτρεπίζω ρ. παρατ. ηὐτρέπιζον, μέλλ. εὐτρέπιω, ἀόρ. ηὐτρέπισα, παρακ. ηὐτρέπικα, μέσ. - παθ. παρακ' ηὐτρέπισμαι - a ordona, a aranja, a pregăti

εὐτρέπισον - προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. εὐτρεπίζω

εὐφημέω - ὦ ρ. εὐφήμουν, μέλλ. εὐφημήσω, ἀόρ. εὐφήμησα - a lăuda

εὐφορία, ας (ἡ) οὐσ. - îmbelșugare, fertilitate, rodnicie

εὐφροσύνη, ης (ἡ) οὐσ. - bucurie, veselie

εὐχαριστέω - ὦ ρ. ἀόρ. εὐχαρίστησα - a mulțumi, a fi recunoscător

εὐχαριστία, ας (ἡ) οὐσ. - mulțumire, Sfinta Împărtășanie, Euharistie

εὐχαρίστως ἐπίρρ. - cu mulțumire, cu recunoștință

εὐχέρεια, ας (ἡ) οὐσ. - ușurință

εὐχερῶς ἐπίρρ. - ușor, cu ușurință, în chip ușor

εὐχή, ἡς (ἡ) οὐσ. - rugăciune

εὐχομαι ρ. παρατ. ηὐχόμην, μέλλ. εὐξομαι, ἀόρ. ηὐξάμην, παρακ. ηὐγμαι - a se ruga

εὐωδία, ας (ἡ) οὐσ. - bună mireasmă, miros plăcut, aromă

ἐφεξῆς ἐπίρρ. - în continuare, de aici mai departe

ἐφετόν (τὸ) οὐσ. - dorință, dori

ἐφετός, ἡ, ὄν ἐπίθ. - dori, dezirabil, ceea ce este dori

ἐφοράω - ὦ ρ. μέλλ.
ἐπόψομαι, ἀόρ. 2 ἐπέιδον,
παρατ. ἐφεώρων, παρακ.
ἐφεόρακα - a grivi (βλ. ὀ-
ράω)

Ἐφραθά - Ephrata

ἐφύμνιον, ου (τὸ) οὐσ. -
cîntare, refren

ἐφώτισεν - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ. < φω-
τίζω

ἐχαρίσω - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 2, ἐν., μέσ. < χαρί-
ζομαι

ἐχθρός, οὔ (ὁ) οὐσ. -
vrăjmaș, dușman

ἐχρημάτισας - ὀριστ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., βλ. χρη-
ματίζω

ἔχω ρ. παρατ. εἶχον,
μέλλ. ἔξω - σχήσω, ἀόρ. 2
ἔσχον, παρακ. ἔσχηκα,
παθ. μέλλ. σχηθήσομαι,

ἀόρ. ἔσχέθην, παρακ. ἔσ-
χημαι - a avea

ἕως (ἀρχ.) ἐπίρρ. και
σύνδ. - cît timp

Z

ζάω [ζῶ] ρ. παρατ. ἔζον,
μέλλ. ζήσω - ζήσομαι -
βιώσομαι, ἀόρ. ἔζησα -
ἐβίων, παρακ. ἔζηκα -
βεβίωκα - a trăi

ζέον, ου (τὸ) οὐσ. - apă
caldă, căldură

ζέσις, εως [ζέση] (ή)
οὐσ. - căldură

ζήσομεν - ὀριστ., μέλλ.,
πρόσ. 1, πληθ., ἐνεργ., βλ.
ζάω [ζῶ]

ζωή, ἦς (ή) οὐσ. - viață

ζωηρός, ἄ, ὄν [ζωηρός,
ή, ὁ] ἐπίθ. - plin de viață

ζωηφόρος, ον *ἐπίθ.* -
dăător de viață

ζώνη, ης (ἡ) οὐσ. - brâu,
cingătoare

ζώντων - μετοχή, *ἐνεστ.*,
γεν., πληθ., *ἐνεργ.*, βλ. ζάω

ζωοποιός, όν *ἐπίθ.* - de
viață făcător

ζῶσι - μετοχή, *ἐνεστ.*,
δοτ., πληθ., *ἐνεργ.*, βλ. ζάω

H

ἡ - ἄρ' ὄρο θηλυκού
γένους

ἡ σύνδ. - sau, ori, decît
(după un comparativ)

ἡγάπησα - ὀριστ., *ἀόρ.*,
πρόσ. 1, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, βλ.
ἀγαπάω - ὦ

ἡγίασται - ὀριστ., πα-
ρακ., πρόσ. 3, *ἐν.*, μέσ. -
παθ., βλ. ἀγιάζω

ἡδονή, ἡς (ἡ) οὐσ. - plă-
cere, desfătare

Ἡλίας, ου (ὁ) - Pie

ἡλλοίωσας (*ἀρχ.*) - ὀ-
ριστ., *ἀόρ.*, πρόσ. 2, *ἐν.*,
ἐνεργ., < ἀλλοιόω - ὦ

ἡμᾶς (*ἀρχ.*) - προσωπ.
άντων., πρόσ. 1, πληθ., *αἰτ.*

ἡμέρα, ας [μέρα] (ἡ)
οὐσ. - zi

ἡμέτερος, α, ον κτητ.
άντων. - al nostru, a noastră

ἡμῖν (*ἀρχ.*) - προσωπ.
άντων., πρόσ. 1, πληθ.,
δοτ.

ἡμῶν (*ἀρχ.*) - προσωπ.
άντων., πρόσ. 1, πληθ., γεν.

ἡνοικται (*ἀρχ.*) - ὀριστ.,
παρακ., πρόσ. 3, *ἐν.*, παθ.,
βλ. ἀνοίγω

ἡρέμα *ἐπίρρ.* - cu glas scă-zut, încet

ἡρεμος, ον [*ἡρεμος, η, ο*] *ἐπίθ.* - liniștit, calm

ἡρθη - *ὀριστ., ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., παθ., βλ. αἶρω*

ἦς - *θηλ., ἐν., γεν. < ὄς, ἦ, ὄ*

ἥσυχος, ον [*ἥσυχος, η, ο*] *ἐπίθ.* - pașnic, liniștit, netulburat

ἦτις - *βλ. ὄστις*

ἡτοιμάσας - *ὀριστ., ἀ-όρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. ἐτοιμάζω*

ἡτοιμάσε - *ὀριστ., ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ. ἐτοιμάζω*

ἦχθη - *ὀριστ., ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., παθ., βλ. ἄγω*

ἦχος, ου (ὄ) οὐσ. - glas (muzical)

θάλασσα, ης (ἦ) οὐσ. - mare

Θανατάω ρ. - a avea dorință să moară, a muri

θάνατος, ου (ὄ) οὐσ. - moarte

θάπτω [*θάβω*] ρ. *μελλ. θάψω, ἀόρ. 1 ἔθαψα, ἀόρ. 2 ἔταφον, παρακ. τέταφα, παθ. μελλ. 2 ταφήσομαι, ἀόρ. 1 ἐθάφθην, ἀόρ. 2 ἐτάφην, παρακ. τέθαμμαι - a înmormînta, a îngropa*

θαυμάσιος, ία, ιον *ἐπίθ.* - minunat; τὰ ταυμάσια οὐσ. - minuni

θαυμαστός, ή, όν *ἐπίθ.* - de admirat, admirabil, demn de admirație

θαυμαστώως *ἐπίρρ.* - minunat, în chip minunat

θαυματουργός, όν [θαυματουργός, ή, ό] *ἐπίθ.* - făcător de minuni

θεάομαι - θεῶμαι ρ. παρατ. ἐθεώμην, μέλλ. θεάσομαι, *ἀόρ.* ἐθεασάμην, παθ. *ἀόρ.* ἐθεάθην, παρακ. τεθέαμαι - a observa, a contempla, a privi

θεασάμενοι - μετοχή, *ἀόρ.*, *ἀρσ.*, πληθ., μέσ., βλ. θεάομαι

θεῖος, α, ον *ἐπίθ.* - dumnezeiesc, divin

θέλω ρ. μέλλ. θέλω, *ἀόρ.* ἔθελξα, παθ. μέλλ. θελχθήσομαι, *ἀόρ.* ἐθέλχθην - a bucura, a încînta

θέλημα, ατος (τὸ) οὐσ. - voie, vrere, dorință, voință

θέμενος - μετοχή, *ἀόρ.*, *ἀρσ.*, ἐν., μέσ., βλ. τίθημι

θεογνωσία, ας (ή) οὐσ. - cunoașterea Dumnezeirii

Θεόδωρος, ου (ό) - Theodor

θεολόγος, ου (ό) οὐσ. - teolog

θεοπάτωρ, ορος (ό) οὐσ. - părinte dumnezeiesc

Θεός, οῦ (ό) οὐσ. - Dumnezeu^{ALM}

Θεοτόκος, ου (ή) οὐσ. - Născătoarea de Dumnezeu, Sfînta Fecioară

θεουργός, όν *ἐπίθ.* - îndumnezeitor

θεοφόρος, ον [θεοφόρος, α, ο] *ἐπίθ.* - purtător de Dumnezeu

θεόω - ᾠ [θεῶ] ρ. - a îndumnezei

θερμώς *ἐπίρρ.* - cu căldură, în chip călduros

θέσις, εως [θέση] (ή)
ούσ. - loc, poziție

θησαυρός, ου (ό) ούσ. -
comoară, tezaur, vistier

θλίψις, εως [θλίψη] (ή)
ούσ. - necaz, tristețe, mîh-
nire

θνήσκω [πεθαίνω] ρ.
μέλλ. θανούμαι, άόρ. 2
έθανον, παρακ. τέθηκα -
a muri

θόρυβος, ου (ό) ούσ. -
zgomot

θραύω ρ. μέλλ. θραύσω,
άόρ. έθραυσα, παθ. μέλλ.
θραυσθήσομαι, άόρ. έ-
θραύσθην, παρακ. τέ-
θραυσμαι (τέθραυμαι) - a
sfărîma, a nimici, a distruge

θρόνος, ου (ό) ούσ. -
tron, scaun arhieresc

θυμίαμα, ατος (τό)
ούσ. - tămîie

θυμιάω - ώ [θυμιάζω]
ρ. άόρ. έθυμίησα, μέσ.
μέλλ. (ώς παθ.) θυμικήσο-
μαι, άόρ. έθυμιησάμην,
παθ. μέλλ. θυμιαθήσομαι,
άόρ. έθυμιάθην, παρακ.
τεθυμίαμαι - a tămîia

θυμιατήριον, ου (τό)
ούσ. - cădelniță

θυμιατόν, ου (τό) ούσ.
- cădelniță

θύρα, ας (ή) ούσ. - ușă

θυσία, ας (ή) ούσ. -
jertfă, sacrificiu

θυσιαστήριον, ου (τό)
ούσ. - altar

θύσον - προστακτ.,
άόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. θύω

θύω ρ. μέλλ. θύσω, άόρ.
έθυσα, παρακ. τέθυκα,
παθ. μέλλ. τυθήσομαι,
άόρ. έτύθην, παρακ. τέ-

θυμαι - a jertfi, a junghia, a injunghia

I

ιάομαι [ιώμαι] (άρχ.) ρ.
 παρατ. ιώμην, μέλλ.
 ιάσομαι, άόρ. ιασάμην,
 παρακ. ίαμαι, παθ. μέλλ.
 ιαθήσομαι, άόρ. ιάθην,
 παρακ. ίαμαι - a vindeca, a
 tãmãdui

ΐασαι - προστακτ., άόρ.,
 πρόσ. 2, έν., μέσ., βλ.
 ιάομαι (άρχ.)

ΐασις, εως [ΐαση] (ή)
 ούσ. - vindecare, tãmãduire

ιατρός, οῦ (ὀ) ούσ. -
 doctor, medic

ιγνύα, ας (ή) ούσ. - ca-
 vitatea din spatele genun-
 chiului

ΐδιος, ία, ιον επίθ. - pro-
 priu, deosebit

ιδού επίφών. - iatã

ιεράρχης, ου (ὀ) ούσ. -
 ierarh

ιερατεία, ας (ή) ούσ. -
 preotie

ιερατεϊον, ου (τὸ) ούσ.
 - preotime

ιερατικός, ή, ὄν επίθ. -
 preotesc, clerical

ιερεύς, έως [ιερέας] (ὀ)
 ούσ. - preot

ιεροδιάκονος, ου (ὀ)
 ούσ. - ierodiacon

ιερομόναχος, ου (ὀ)
 ούσ. - ieromonah

ιερός, ά, ὄν [ιερός, ή,
 ὀ]επίθ. - sfint, sacru

ιερουργέω - ὦ ρ. - a li-
 turghisi, a jertfi, a sãvirsi o
 slujbã religioasã

ἱεουργήσαι - ἀπαρ.,
ἀόρ., ἐνεργ., βλ. ἱεουρ-
γέω - ᾧ

ἱεουργία, ας (ἡ) οὐσ. -
săvîrșirea unei slujbe religi-
oase sau a unei jertfe, jertfă

Ἱερουσαλήμ (ἡ) - Ieru-
salim

ἱερωσύνη, ης (ἡ) οὐσ. -
preoție

Ἱεσσαί (ὁ) - Iesei

ἱκανόω - ᾧ (ἀρχ.) ρ. - a
socoti vrednic, a învrednici

ἱκάνωσον - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. ἱκανόω - ᾧ

ἱκεσία, ας (ἡ) οὐσ. - ru-
găciune, implorare

ἱκετεύω ρ. παρατ. ἱκέ-
τευον, μέλλ. ἱκετεύσω,
ἀόρ. ἱκέτευσα - a implora

ἱλάσθητι - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., παθ., βλ.
ἱλάσκομαι

ἱλάσκομαι (ἀρχ.) ρ.
παρατ. ἱλασκόμην, μέλλ.
ἱλάσομαι, ἀόρ. ἱλασάμην,
παθ. μέλλ. ἱλασθήσομαι,
ἀόρ. ἱλάσθην - a fi favora-
bil, a curăți (păcatele), a
ispăși păcatele, a fi milostiv
față de cineva

ἱλεως, εων (ἀρχ.) ἐπίθ. -
milostiv

ἱμάτιον, ου (τὸ) οὐσ. -
veșmînt

ἵνα σύνδ. - ca să, să

ἴσμεν - ὀριστ., ἐνεστ.,
πρόσ. 1, πληθ., ἐνεργ., βλ.
οἶδα

ἴσταται - ὀριστ., ἐνεστ.,
πρόσ. 3, ἐν., μέσ., βλ.
ἴστημι

ἴστάω - ᾧ = ἴστημι - a
pune

ἰστέον (ἀρχ.) - de știut, trebuie să se știe

ἴστημι ρ. παρατ. ἴστην, μέλλ. στήσω, ἀόρ. 1 ἔστησα, ἀόρ. 2 ἔστην, παρακ. ἔστηκα, παθ. μέλλ. σταθήσομαι, ἀόρ. ἐστάθην, παρακ. ἔσταμαι - a sta, a (se) așeza

ἰστών - μετοχή, ἐνεστ., ἀρσ., ἐν., βλ. ἰστάω - ὦ

ἰσχυρός, ἄ, ὄν [ἰσχυρός, ἦ, ὄ] ἐπίθ. - tare, puternic

ἰσχύς, ὄος (ἦ) οὄσ. - putere, tărie, forță

Ἰωακείμ (ὄ) - Ioachim

Ἰωάννης, ου (ὄ) - Ioan

K

καθαίρω - ὦ ρ. μέλλ. καθαίρησω (καθελῶ), ἀόρ. 2 καθέλω - a lua (βλ. αἰρέω).

καθαίρω ρ. μέλλ. καθαίρω, ἀόρ. ἐκάθηρα, μέσ. μέλλ. καθαροῦμαι, παθ. μέλλ. καθαρθήσομαι, ἀόρ. ἐκαθάρθην, παρακ. κεκάθαρμαι - a purifica, a curăța, a spăla

καθάπερ σύνδ. - precum, după cum

καθαρίζω ρ. - a curăți, a curăța, a purifica

καθαρίσις - ὑποτ., ἀόρ., προσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. καθαρίζω

καθάρισον (ἀρχ.) -
προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2,
έν., ένεργ. < καθαρίζω

κάθαρον - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. καθαίρω

καθαρός, ἄ, ὄν [καθα-
ρός, ή, ὅ] επίθ. - limpede,
curat

κάθαρσις, εως [κά-
θαρση] (ή) ούσ. - puri-
ficare, curățire

κάθεδρα, ας (ή) ούσ. -
scaun

καθέζομαι ρ. παρατ.
έκαθεζόμεν, μέλλ. καθε-
δοῦμαι, παθ. μέλλ. κα-
θεσθήσομαι ἀόρ. έκαθέσ-
θην - a ședeaa, a se așeza

καθελών - μετοχή, ἀόρ.
2, ἄρσ., έν., ένεργ., βλ.
καθαιρέω - ω

καθηγητής, οῦ (ὅ) ούσ.
- profesor, învățător

κάθημαι [κάθομαι] ρ. -
a ședeaa, a fi așezat

καθήμενος - μετοχή,
ένεστ., ἄρσ., μέσ., βλ. κά-
θημαι

καθημερινός, ή, ὄν
επίθ. - zilnic, de fiecare zi,
cotidian

καθίστημι ρ. παρατ. κα-
θίστην, μέλλ. καταστήσω,
ἀόρ. κατέστησα, παρακ.
καθέστακα (καθέστηκα) -
a așeza (βλ. ἴστημι)

καθολικός, ή, ὄν επίθ. -
universal, sobornicesc

καθοράω - ω ρ. παρατ.
καθεώραν, μέλλ. κατόψο-
μαι, ἀόρ. 2 κατέδον,
παρακ. καθεώρακα - a ve-
dea (bine) (βλ. ὀράω)

καθόσον σύνδ. - pre-
cum, după cum

καθώς σύνδ. - după cum,
precum, așa cum

καί σύνδ. - și
 καινός, ή, όν *ἐπίθ.* - nou
 καιρός, οὔ (ό) οὔσ. -
 vreme, timp

Καισάρεια, ας (ή) - Ce-
 zarea

καίτοι σύνδ. - deși, cu
 toate că

κακοῦργος, ου (ό) οὔσ.
 - făcător de rele

καλέω - ὦ ρ. μέλλ.
 καλέσω (καλώ), *ἀόρ.* ἐκά-
 λεσα, παρακ. κέκληκα,
 μέσ. μέλλ. καλοῦμαι (κα-
 λέσομαι) παθ. μέλλ. κλη-
 θήσομαι, *ἀόρ.* ἐκλήθην,
 παρακ. κέκλημαι - a che-
 ma, a numi

καλλιεργέω - ὦ ρ. - a
 face bine

καλλιεργούντων - με-
 τοχή, *ένεστ.*, *ἀρσ.*, πληθ.,

γεν., *ένεργ.*, βλ. καλλι-
 εργέω - ὦ

καλλίνικος, ον [καλλί-
 νικος, η, ο] *ἐπίθ.* - biruitor,
 victorios

κάλλος, ους (τό) οὔσ. -
 frumusețe, minunăție

καλλύνω ρ. - a înfrumu-
 seși

κάλυμμα, ατος (τό)
 οὔσ. - acoperămint

καλύπτω ρ. μέλλ.
 καλύψω, *ἀόρ.* ἐκάλυψα,
 παρακ. κεκάλυφα, παθ.
 μέλλ. καλυφθήσομαι, *ἀόρ.*
 ἐκαλύφθην, παρακ. κεκά-
 λυμμαι - a acoperi

κάλυπον - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, *έν.*, *ένεργ.*,
 βλ. καλύπτω

καλῶς [καλά] *ἐπίρρ.* -
 bine

κάμνω [κάνω] ρ. μέλλ. καμῶμαι, *ἀόρ.* 2 ἔκαμον, *παρακ.* κέκμηκα - a se os-teni, a munci, a trudi

κανών, όνος [κονόνας] (ό) ούσ. - canon

Καππαδοκία, ας (ή) - Capadocia

καρδία, ας (ή) ούσ. - inimă

καρπός, οὔ (ό) ούσ. - rod, fruct

καρπόφορέω - ὦ ρ. - a aduce daruri

καρποφορούντων - μετοχή, *ένεστ.*, *ἀρσ.*, *πληθ.*, *γεν.*, *ένεργ.*, βλ. καρποφορέω - ὦ

κατά πρόθ. - împotriva, contra

καταβαίνον (*ἀρχ.*) - μετοχή, *ένεστ.*, *έν.*, *οὔδ.*, *ένεργ.*, βλ. καταβαίνω

καταβαίνω [κατεβαίνω] ρ. μέλλ. καταβήσομαι, *ἀόρ.* 2 κατέβην, *παρακ.* καταβέβηκα, *παθ.* μέλλ. καταβαθήσομαι, *ἀόρ.* κατεβάθην, *παρακ.* καταβέβαμαι - a coborî

καταδεξάμενος - μετοχή, *ἀόρ.*, *ἀρσ.*, *έν.*, *μέσ.*, βλ. καταδέχομαι

καταδέχομαι ρ. - a bine-voi, a găsi de cuvîntă (βλ. δέχομαι)

κατακοσμέω - ὦ (*ἀρχ.*) ρ. *παρατ.* κατεκόσμου, *μέλλ.* κατακοσμήσω, *ἀόρ.* κατεκόσμησα, *παρακ.* κατακεκόσμηκα, *παθ.* μέλλ. κατακοσμηθήσομαι, *ἀόρ.* κατεκοσμήθην, *παρακ.* κατακεκόσμημαι - a împodobi

κατακοσμήσας - μετοχή, *ἀόρ.*, *ἀρσ.*, *έν.*, *ένεργ.*, βλ. κατακοσμέω - ὦ

κατάκριμα, ατος (τὸ)
ούσ. - osindă, pedeapsă

κατάκρισις, εως [κα-
τάκριση] (ἡ) ούσ. - con-
damnare, osindă

κατανόησις, εως [κα-
τανόηση] (ἡ) ούσ. - înțe-
legere

καταντάω - ὦ ρ. παρατ.
κατήντων, μέλλ. καταντή-
σομαι, ἀόρ. κατήντησα,
παρακ. κατήντηκα - a
ajunge, a sosi la

καταντήσω - ὑποτ.,
ἀόρ., πρόσ. 1, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. καταντάω - ὦ

κατάνυξις, εως [κατά-
νυξη] (ἡ) ούσ. - umilință

καταξιώω - ὦ [καταξι-
ώνω] ρ. παρατ. κατηξίουν,
μέλλ. καταξιώσω, ἀόρ.
κατηξίωσα, παρακ. κατη-
ξίωκα, παθ. μέλλ. καταξι-
ωθήσομαι, ἀόρ. καταξιώ-

θην, παρακ. κατηξίωμαi -
a judeca vrednic, a considera
vrednic, a învrednici

καταξιώσαντι - μετοχή,
ἀόρ., ἀρσ., ἐν., δοτ., ἐνεργ.,
βλ. καταξιώω - ὦ

καταξιώσας - μετοχή,
ἀόρ., ἀρσ., ἐν., ἐνεργ., βλ.
καταξιώω - ὦ

καταξιώσον - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. καταξιώω - ὦ

καταπατέω - ὦ ρ. πα-
ρατ. κατεπάτουν, μέλλ.
καταπατήσω, ἀόρ. κατε-
πάτησα, παρακ. καταπε-
πάτηκα, παθ. μέλλ. κατα-
πατηθήσομαι, ἀόρ. κατε-
πατήθην, παρακ. καταπε-
πάτημαι - a călca în picioa-
re

καταπατήσαντες (ἀρχ.)
- μετοχή, ἀόρ., ἀρσ., πληθ.,
ἐνεργ., βλ. καταπατέω - ὦ

καταπέμπω ρ. παρακ.
καταπέπομφα - a trimite de
sus (βλ. πέμπω)

κατάπεμψον - προσ-
τακτ., άόρ., πρόσ. 2, έν.,
ένεργ., βλ. καταπέμπω

καταπέτασμα, ατος (τό)
ούσ. - perdea

κατάρα, ας (ή) ούσ. -
blestem

καταρρήγνυμι (άρχ.)
μέλλ. καταρρήξω, άόρ.
κατέρρηξα, παρακ. 1 κα-
τέρρηχα, παρακ. 2 κατέρρ-
ωγα, παθ. μέλλ. 2 καταρ-
ραγήσομαι, άόρ. 1 κατερ-
ρήχθην, άόρ. 2 κατερρά-
γην, παρακ. κατέρρηγμα
[= καταρράσσω (άρχ.)
μέλλ. καταρράξω, άόρ.
κατέρραξα, παθ. μέλλ.
καταρράξομαι, άόρ. κα-
τερράχθην] ρ. - 1. a rupe,
a deșira 2. a cădea, a se
apleca din cauza violenței

καταρτίζω ρ. - a pregăti,
a întocmi

καταστήσας - μετοχή,
άόρ. 1, άρσ., έν., ένεργ.,
βλ. καθίστημι

καταφλέγω ρ. - a arde
(βλ. φλέγω)

καταφλεχθείην - εύκτ.,
άόρ., πρόσ. 1, έν., παθ., βλ.
καταφλέγω

καταφυγή, ής (ή) ούσ. -
scăpare, refugiu

κατεκόσμησε (άρχ.) -
όριστ., άόρ., πρόσ. 3, έν.,
ένεργ., βλ. κατακοσμέω -
ω

κατελθόντα - μετοχή,
άόρ. 2, άρσ., έν., αίτ.,
ένεργ., βλ. κατέρχομαι

κατενώπιον επίρρ. και
πρόθ. - înaintea, înainte, în
fața

κατερραγμένους - μετοχή, *ἀόρ.*, *ἀρσ.*, *πληθ.*, *αἰτ.*, *μέσ.*, βλ. καταρρήγνυμι

κατέρχομαι ρ. *μέλλ.* κατελεύσομαι, *ἀόρ.* 2 κατήλθον - a coborî, a reveni, a se întoarce, a se pogorî (βλ. ἔρχομαι)

κατευοδοῦ (*ἀρχ.*) - *προστακτ.*, *ἐνεστ.*, *πρόσ.* 2, *ἐν.*, *μέσ.*, βλ. κατευοδόω - ὦ

κατευοδόω - ὦ [κατευοδώνω] ρ. *ἀόρ.* κατευώδωσα - a bine spori, a prospera

κατέχω ρ. *μέλλ.* καθέξω καὶ κατασχέσω, *ἀόρ.* 2 κατέσχον - a ține, a avea (βλ. ἔχω)

κατηξιώθης - *ὀριστ.*, *ἀόρ.*, *πρόσ.* 2, *ἐν.*, *παθ.*, βλ. καταξιόω - ὦ

κατηχέω - ὦ ρ. *παρατ.* κατήχουν, *μέλλ.* κατηχήσω, *ἀόρ.* κατήχησα - a învăța părțile principale ale doctrinei creștine, a catehiza, a fi chemat la credință

κατηχήση - *ὑποτ.*, *ἀόρ.*, *πρόσ.* 3, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, βλ. κατηχέω - ὦ

κατηχούμενος, μένη, μενον - *μετοχή*, *ἐνεστ.*, *μέσ.* - *παθ.*, < κατηχέω - ὦ; catehumen

κατηχούμενος, ου (ὀ) ούς. - catehumen

κατοικέω - ὦ ρ. *παρατ.* κατώκουν, *μέλλ.* κατοικήσω, *ἀόρ.* κατώκησα, *παρακ.* κατώκηκα, *παθ.* *ἀόρ.* κατώκηθην, *παρακ.* κατώκημαι - a locui

κατοικητήριον, ου (τὸ) ούς. - lăcaș, locaș, locuință (*ἀρχ.*)

κοιτοκούντων - μετοχή, ένεστ., άρσ., πληθ., γεν., ένεργ., βλ. κοιτικέω

- ω κοιτιστα ειρημ

κάτω έπίρρ. ²¹jos, sub; ó κάτω - cel de jos

κάτωθι έπίρρ. - de jos, (de) mai jos

κείμαι ρ. παρατ. εκείμην, μέλλ. κείσομαι - a fi întins, a zăcea, a se odihni (in moarte)

κειμένων - μετοχή, ένεστ., άρσ., πληθ., γεν., ένεργ., βλ. κείμαι

κείρω ρ. μέλλ. κερῶ, άόρ. έκειρα, παρακ. κέκαρκα, μέσ. μέλλ. κερῶμαι, παθ. άόρ. 1. έκέρθην, άόρ. 2. έκάρην, παρακ. κέκαρμαι - a tunide

κεκαλλυμένον - μετοχή, παρακ., άρσ., έν., αίτ., παθ., βλ. καλύπτω

κεκλεισμένος (άρχ.) - μετοχή, παρακ., άρσ., παθ., βλ. κλείω

κεκοιμημένων - μετοχή, παρακ., άρσ., πληθ., γεν., παθ., βλ. κοιμάομαι

κεκραγότα - μετοχή, παρακ., άρσ., έν., αίτ., ένεργ., βλ. κράζω

κεντέω - ω ρ. παρατ. έκέντουν, μέλλ. κεντήσω, άόρ. έκέντησα, παθ. άόρ. έκεντήτην, παρακ. κέκέντημαι - a împera, a împunge

κεντηθείς - μετοχή, άόρ., άρσ., έν., όνομαστ., παθ., βλ. κεντέω - ω

κεντρικός, ή, όν έπίθ. - central

κεφαλή, ής [κεφάλι (τό)] (ή) ούσ. - cap

κηδεύσας - μετοχή, άόρ., άρσ., έν., ένεργ., βλ. κηδεύω

κηδεύω ρ. - a înmormînta, a îngropa

κηλίσ, ἴδος [κηλίδα] (ἡ) οὐσ. - pață, întinăciune

κήρυγμα, ατος (τὸ) οὐσ. - predică, propovăduire

κήρυξ, υκος [κήρυκας] (ὁ) οὐσ. - propovăduitor, predicator

κηρύττω [κηρύσσω] ρ. μέλλ. κηρύξω, ἀόρ. ἐκήρυξα, παρακ. κекήρυχα, παθ. μέλλ. κερυχθήσομαι, ἀόρ. ἐκερύχθην, παρακ. κекήρυγμα - a predica, a propovădui

κίνδυνος, ου (ὁ) οὐσ. - primejdie, pericol

κινέω - ὦ ρ. παρατ. ἐκίνουν, μέλλ. κινήσω, ἀόρ. ἐκίνησα, παρακ. κекίνηκα, παθ. μέλλ. κινήθήσομαι, ἀόρ. ἐκινήθην, παρακ. κекίνημαι - a mișca

κλάσας - μετοχή, ἀόρ., ἀρσ., ἐν., ἐνεργ., βλ. κλάω

κλάω - ὦ [κλάνω] ρ. παρατ. ἔκλων, μέλλ. κλάσω, ἀόρ. ἔκλασα, παθ. μέλλ. κλασθήσομαι, ἀόρ. ἐκλάσθην, παρακ. κέκλασμαι - a frînge, a gure

κλείω [κλείνω] ρ. παρατ. ἔκλειον - ἔκληνον, μέλλ. κλείσω - κλήσω, ἀόρ. ἔκκλεισα - ἔκκλησα, παρακ. κέκκλεικα - κέκκληκα, παθ. μέλλ. κλεισθήσομαι - κλησθήσομαι, ἀόρ. ἐκλείσθην - ἐκλήσθην, παρακ. κέκκλειμαι - κέκκλημαι - a închide

κληθήσονται - ὀριστ., μέλλ., πρόσ. 3, πληθ., παθ., βλ. καλέω - ὦ

κληρονομέω - ὦ ρ. παρατ. ἐκληρονόμουν, μέλλ. κληρονομήσω, ἀόρ. ἐκλη-

ρονόμησα, παρακ. κεκλη-
ρονόμηκα - a moșteni

κληρονομία, ας (ή)
ούσ. - moștenire

κλήρος, ου (ό) ούσ. -
cler

κλίνετε (άρχ.) - προσ-
τακτ., άόρ., πρόσ. 2, πληθ.,
ένεργ., βλ. κλίνω

κλίνω ρ. μέλλ. κλινώ,
άόρ. έκλινά, παρακ. κέ-
κλινα, παθ. μέλλ. κλιθή-
σομαι, άόρ. 1 έκλίθην
(έκλίνθην), άόρ. 2 έκλί-
νην, παρακ. κέκλιμαι - a
arpeca, a înclina

κλώμενος - μετοχή, έ-
νεστ., άρσ., έν., μέσ. - παθ.,
βλ. κλάω

κοιμάω - ω ρ. μέλλ.
κοιμήσω, άόρ. έκοίμησα,
παθ. μέλλ. κοιμηθήσομαι,
άόρ. έκοιμήθην, παρακ.

κεκοίμημαι - a dormi, a
adormi, a muri

κοινός, ή, όν επίθ. - ob-
ștesc, comun

κοινωνέω - ω ρ. παρακ.
έκοινωνουν, μέλλ. κοινω-
νήσω, άόρ. έκοινωνήσα,
παρακ. κεκοινωνήκα - a
împărtăși

κοινωνία, ας (ή) ούσ. -
împărtășire, comuniune

κοινωνικόν, ου (τό)
ούσ. - chinonic (cîntare bise-
ricească în momentul sfări-
mării Sfîntului Agneț și al
plinirii sfîntului potir)

κοινωνός, ου (ό) ούσ. -
părtas

κομίζω ρ. μέλλ. κοιμώ,
άόρ. έκόμισα, παρακ. κε-
κόμικα, μέσ. μέλλ. κοιμ-
ούμαι, παθ. μέλλ. κοιμισ-
θήσομαι, άόρ. έκομίσθην,

παρακ. κεκόμισμαι - a purta, a duce, a aduce

κοντάκιον, ου (τὸ) οὐσ.
- condac, mic imn bisericesc

κοπιάω [κοπιῶ] ρ. - a se osteni, a trudi

κοπιώντων - μετοχή,
ένεστ., άρσ., πληθ., γεν.,
ένεργ., βλ. κοπιάω

Κοσμᾶς (ὁ) - Cosma

κόσμος, ου (ὁ) οὐσ. - 1.
lume 2. frumusețe, pozoabă

κράζω ρ. μέλλ. κράζω,
άόρ. 1 ἔκρα. α, άόρ. 2 ἔκ-
ραγον, παρακ. κέκραγα - a
striga

κράσπεδον, ου (τὸ) οὐσ.
- tiv, marginea hainei

κραταιός, ά, όν [κρα-
ταιός, ή, ό] επίθ. - puternic

κραταιόω - ιῶ [κραται-
ώνω] ρ. - a face puternic, a
întări, a da putere

κρατέω - ῶ ρ. - a ține, a
păstra (un ritual, un obicei,
o tradiție), a urma (un ritual)

κρατήσασαν - μετοχή,
άόρ., θηλ., έν., αίτ., ένεργ.,
βλ. κρατέω - ῶ

κράτος, ους (τὸ) οὐσ. -
stăpînire, putere

κραυγάζω ρ. - a striga

κρίμα, ατος (τὸ) (άρχ.)
οὐσ. - judecată, dreptate

κρίναι - άπαρ., άόρ., έ-
νεργ., βλ. κρίνω

κρίνω ρ. μέλλ. κρίνω,
άόρ. ἔκρινα, παρακ. κέ-
κρικα, παθ. μέλλ. κριθή-
σομαι, άόρ. ἔκριθην, πα-
ρακ. κέκριμαι - a judeca

κρίσις, εως [κρίση] (ή)
οὐσ. - judecată

κτήτωρ, ορος [κτήτο-
ρας] (ὁ) οὐσ. - ctitor

κτίζω [χτίζω] ρ. μέλλ.
κτίσω, άόρ. έκτισα, παρακ.
έκτικα (κέκτικα), παθ. μέλλ.
κτισθήσομαι, άόρ. έκτίσ-
θην, παρακ. έκτισμαι - a
zidi

κτίσας - μετοχή, άόρ.,
άρσ., έν., ένεργ., βλ. κτίζω

κτίσις, εως [κτίση] (ή)
ούσ. - făptură, zidire

κυέω - ώ ρ. παρατ.
έκύουν, μέλλ. κυήσω και
κυήσομαι, άόρ. έκύησα,
παρακ. κεκύηκα, παθ.
μέλλ. κυηθήσομαι, άόρ.
έκυθήην, παρακ. κεκύημα
- a ține la sîn, a fi însărcina-
tă, a naște

κυήσασα - μετοχή, ά-
όρ., θηλ., έν., ένεργ., βλ.
κυέω - ώ

κύκλος, ου (ό) ούσ. -
cerc

κυκλώω - ώ [κυκλώνω]
ρ. - a înconșura

κυριακή, ής (ή) ούσ. -
duminică

Κύριλλος, ου (ό) -
Chiril

κύριος, ία, ιον έπίθ. - 1.
principal 2. care este stăpîn

κύριος, ου (ό) ούσ. -
domn, stăpîn; Κύριος - Dom-
nul Dumnezeu

Κύρος, ου (ό) - Chir

Κωνσταντινούπολις,
εως
[Κωνσταντινούπολη] (ή)
- Constantinopole

Λ

λάβετε - προστακτ., άόρ.
2, πρόσ. 2, πληθ., ένεργ.,
βλ. λαμβάνω

λαβών (άρχ.) - μετοχή,
άόρ. 2, άρσ., έν., ένεργ., βλ.
λαμβάνω

λαλέω - ω ρ. - a grăi, a
vorbi

λαλήσαν - μετοχή,
άόρ., ουδ., έν., ένεργ., βλ.
λαλέω - ω

λαμβάνω [λαβαίνω] ρ.
μέλλ. λήψομαι, άόρ. Έλα-
βον, παρακ. είληφα, παθ.
μέλλ. ληφθήσομαι, άόρ.
έλήφθην, παρακ. είλημμαι
- a primi, a lua

λαμπάς, άδος [λαμπά-
δα] (ή) ούσ. - luminare, fă-
clie

λαμπρός, ά, όν [λαμ-
πρός, ή, ό] επίθ. - strălu-
citor

λαμπρότης; ήτος [λαμ-
πρότητα] (ή) ούσ. - strălu-
cire, splendoare

λαός, ου (ό) ούσ. -
popor

λατρεία, ας (ή) ούσ.
slujbă, adoraie

λατρεύω ρ. - a adora, a
sluji (lui Dumnezeu)

λάτρις, ήτος (ό) = λα-
τρευτής, ου (ό) ούσ. - ado-
rator, închinător

λέγω [λέω] (άρχ.) ρ.
μέλλ. έρω, άόρ. 2 είπον,
παρακ. είρηκα, παθ. μέλλ.
λεχθήσομαι - ρηθήσομαι,
άόρ. έλέχθην - έρρήθην,
παρακ. είρημαι - λέλεγμαι
- a spune, a zice

· λειτουργέω - ὦ ρ. - a să-
virși o slujbă religioasă, a slu-
ji, a liturghisi

· λειτουργία, ας (ή) ούσ.
- Liturghie, slujbă

· λειτουργικός, ή, όν έ-
πίθ. - liturgic

· λειτουργός, ού (ό) ούσ.
- preot, slujitor

· ληστής, ού (ό) ούσ. -
tilhar

· λιτή, ης (ή) ούσ. - ru-
găciune, litie (rugăciune care
se face în pronaos)

· λογικός, ή, όν επίθ. -
duhovnicesc

· λογισμός, ού (ό) ούσ. -
cuget

· λόγος, ου (ό) ούσ. -
cuvînt, vorbă; Λόγος, ου -
Cuvîntul lui Dumnezeu, Fiul
lui Dumnezeu

· λόγχη, ης (ή) ούσ. -
copie (cuțitaș folosit la Pros-
comidie), lance

· λοιπός, ή, όν επίθ. -
celălalt

· λουτρόν, ού (τό) ούσ. -
baie

· λύσις, εως [λύση] (ή)
ούσ. - dezlegare, izbăvire

· λυτρόω - ὦ [λυτρώνω]
ρ. παρατ. έλύτρουں, μέλλ.
λυτρώσω, άόρ. έλύτρωσα,
παθ. μέλλ. λυτρωθήσομαι,
άόρ. έλυτρώθην, παρακ.
λελύτρωμαι - a izbăvi, a
elibera

· λύτρωσαι - προστακτ.,
άόρ., πρόσ. 2, έν., μέσ., βλ.
λυτρόω - ὦ

· λυτρωτής, ού (ό) ούσ. -
izbăvitor, răscumpărător eli-
berator; ο Λυτρωτής - Min-
titorul Hristos

M

μαθήσομαι (άρχ.) - ό-
ριστ., μέλλ., πρόσ. 1, έν.,
βλ. μανθάνω

μαθητής, ου (ό) ούσ. -
ucenic

μακαρίζω ρ. μέλλ. μα-
καρίσω - μακαριώ, άόρ.
έμακάρισα, παθ. μέλλ. μα-
καρισθήσομαι, άόρ. έμα-
καρίσθην, παρακ. μεμα-
κάρισμαι - a ferici, a feli-
cita, a socoti fericit

μακάριος, α, ον επίθ. -
fericit

μακαρισμός, ου (ό) ούσ.
- fericire (evangelică)

μακροημερεύω ρ. - a trăi
zile multe, a avea o viață lungă

μακρόθυμος, ον [μακ-
ρόθυμος, η, ο] επίθ. - in-

delung răbdător, care are
multă răbdare

μακρότης, τητος [μακ-
ρότητα] (ή) ούσ. - lungime

μακρύνω ρ. παθ. παρακ.
μεμάκρυσμαι - a depărta, a
îndepărta

μάλλον επίρρ. - mai mult

μανθάνω [μαθαίνω] ρ.
μέλλ. μαθήσομαι, άόρ. 2
έμαθον, παρακ. μεμάθηκα
- a învăța

Μαρία, ας (ή) - Maria

μαρτυρέω - ώ ρ. - a mār-
turisi

μαρτυρία, ας (ή) ούσ. -
mărturie, mărturisire

μάρτυς, υρος [μάρτυ-
ρας] (ό, ή) ούσ. - martir,
mucenic

με - προσωπ. άντων.,
πρόσ. 1, έν., αίτ., βλ. έχώ

μεγαλοπρεπής, ἐς ἐπίθ.
- măreț, magnific, de mare
cuvinișă

μεγαλύνω ρ. ἀόρ. ἐμεγα-
γάλυνα, παθ. ἀόρ. ἐμεγα-
λύνθην - a mări, a slăvi, a
lăuda

Μεγαλυνάριον, ου (τὸ)
οὐσ. - imn în cinstea Sfintei
Fecioare (*Axionul; Cuvine-se*
cu adevărat)

μέγας, μεγάλη, μέγα
[μεγάλος, η, ο], ἐπίθ. -
mare

μελίζω ρ. μέλλ. μελιῶ,
ἐμέλισα, παθ. παρακ. με-
μέλισμαι - a sfârșita, a dez-
membra

μέλισσον - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. μελίζω

μέλλον, οντος (τὸ) οὐσ.
- viitor

μέλλω ρ. μέλλ. μελλή-
σω, ἀόρ. ἐμέλλησα - a fi pe
punctul de, a veni

μέλλον, μέλλουσα, μέλ-
λον - μετοχή, ἐνεστ., ἐ-
νεργ., < μέλλω

μέλος, ους (τὸ) οὐσ. - 1.
membru (al corpului), mădu-
lar; 2. membru al frazei mu-
zicale, melodie, cântec

μεμαρτύρηκε - ὀριστ.,
παρακ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. μαρτυρέω - ὦ

μέριμνα, ης (ἡ) οὐσ. -
grijă

μερίς, μερίδος [μερίδα]
(ἡ) οὐσ. - parte, bucată

μέρος, ους (τὸ) οὐσ. -
parte, latură

μέχρι πρόσ. - pînă la

μετά πρόσ. - cu, după

μεταβάλλω ρ. μέλλ. με-
ταβαλῶ, ἀόρ. 2 μετέβα-

λον, παρακ. μεταβέβληκα
- a preface, a schimba, a
transforma (βλ. βάλλω)

μεταβαλών - μετοχή, ἀ-
όρ. 2, ἀρσ., ἐν., ἐνεργ., βλ.
μεταβάλλω

μεταδίδωμι ρ. παρατ.
μετεδίδουν μέλλ. μεταδώ-
σω, ἀόρ. 2 μετέδωκα, πα-
ρακ. μεταδέδωκα - a da, a
împărtăși, a oferi (βλ. δι-
δωμι)

μετάδος - προστακτ. ἀ-
όρ. 2, πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. μεταδίδωμι

μεταδοῦναι - ἀπαρ., ἀ-
όρ. 2, ἐνεργ., βλ. μετα-
δίδωμι

μεταλαβεῖν - ἀπαρ., ἀ-
όρ. 2, ἐνεργ., βλ. μετα-
λαμβάνω

μεταλαμβάνω [μεταλα-
βαίνω] ρ. μέλλ. μεταλή-
ψομαι, ἀόρ. 2 μετέλαβον,

παρακ. μετείληφα - a se
împărtăși (βλ. λαμβάνω)

μετάληψις, εως [μετά-
ληψη] (ή) ούσ. - împăr-
tășanie

μετάνοια, ας (ή) ούσ. -
pocăință, regret, mătanie

μετάρσιος, ον ἐπίθ. -
măreț, sublim

μετασχέιν - ἀπαρ., ἀόρ.
2, ἐνεργ., βλ. μετέχω

μετέλθωμεν - ὑποτ., ἀ-
όρ. 2, πρόσ. 1, πληθ., ἐ-
νεργ., βλ. μετέρχομαι

μετέρχομαι ρ. μέλλ.
μετελεύσομαι, ἀόρ. 2 με-
τῆλθον, παρακ. μετελή-
λυθα - a petrece (viața), a-și
duce viața (βλ. ἔρχομαι)

μετέχω ρ. μεθέξω και
μετασχῆσω, ἀόρ. 2 μετέσ-
χον, παρακ. μετέσχηκα - a
se împărtăși (βλ. ἔχω)

μετουσία, ας (ή) ούσ. -
participare, împărtășire

μή *ἐπίρρ.* - nu

μηδέ *ἐπίρρ.* - nici

μηδέποτε *ἐπίρρ.* - nicio-
dată

μηκέτι *ἐπίρρ.* καὶ σύνδ.
- să nu, nu.... mai mult

μηνιῖ (*ἀρχ.*) - *ὀριστ.*,
μέλλ., *πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ.*,
βλ. μηνίω

μηνίω ρ. *μέλλ.* μηνίσω
καὶ μηνιώ, *ἀόρ.* ἐμήνισα -
a se minia pe cineva, a ame-
nița, a fi supărat pe cineva

μηρός, οὔ (ὀ) ούσ. -
coapsă

μήτηρ, τρός [μητέρα]
(ή) ούσ. - mamă, maică; ή
παναμώμη καὶ παναχράν-
τη Μητέρα - Maica Dom-
nului

μικρός, ἄ, ὄν [μικρός,
ή, ὀ] *ἐπίθ.* - mic

μιμνήσκω (*ἀρχ.*) - ρ.
μνήσω, *ἀόρ.* ἔμνησα, *παθ.*
μέλλ. μνησθήσομαι, *ἀόρ.*
ἐμνήσθην, *παρακ.* μέμνη-
μαι - a (-și) aminti, a pome-
ni

μισθός, οὔ (ὀ) ούσ. -
plată, răsplată

μίτρα, ας (ή) ούσ. -
cunună, diademă, mitră

Μιχαήλ, (ὀ) - Mihail

μνήμα, ατος (τὸ) ούσ. -
mormint

μνήμη, ης (ή) ούσ. -
amintire, pomenire

μνημονεύω ρ. *παρακ.*
ἐμνημόνευκα, *παθ.* *παρακ.*
ἐμνημόνευμαι - a aminti

μνησθῆς - *ὑποτ.*, *ἀόρ.*,
πρόσ. 2, ἐν., παθ., βλ. μι-
μνήσκω

μνήσθητι - προστακτ.,
 άόρ., πρόσ. 2, έν., παθ., βλ.
 μιμνήσκω

μοι - προσωπ. άντων.,
 πρόσ. 1, έν., δοτ. βλ. έγώ

μολυσμός, ου (ό) ούσ. -
 necurăție, murdărie

μοναχή, ης (ή) ούσ. -
 monahie, călugăriță

μοναχός, ου (ό) ούσ. -
 monah, călugăr

μονή, ης (ή) ούσ. - mă-
 năstire

μονογενής, ές επίθ. -
 unul (unicul) născut

μόνον επίρρ. - numai, doar

μόνος, η, ον επίθ. - sin-
 gur

μόςχος, ου (ό) ούσ. -
 vițel

μου - προσωπ. άντων.,
 πρόσ. 1, έν., γεν., βλ. έγώ

Μύρα, ας (ή) και Μύ-
 ρα, ων (τά) - Mirele, cetate
 în Licia

μυριάς, άδος [μυριά-
 δα] (ή) ούσ. - miriadă, zece
 mii

μύρον, ου (τό) ούσ. -
 mir

μυσταγωγία, ας (ή)
 ούσ. - Jertfa Trupului și
 Singelui Mîntuitorului săvîr-
 șită după Dumnezeiasca Li-
 turghie

μυστήριον, ου (τό)
 ούσ. - taină

μυστικός, ή, όν επίθ. -
 mistic, tainic, de taină

μυστικώς επίρρ. - în
 taină, în chip tainic

Μωυσής (ό) - Moise

N

νάμα, ατος (τὸ) οὐσ. -
vinul Sfintei Liturghii

ναός, οὔ (ὁ) οὐσ. - bise-
rică

νεκρός, οὔ (ὁ) οὐσ. -
mort

νεκρός, ά, ον [νεκρός,
ή, ό] ἐπίθ. - mort

νέος, α, ον ἐπίθ. - nou

νεότης, τητος [νεότη-
τα] (ή) οὐσ. - tinerețe

νεφρός, οὔ (ὁ) οὐσ. -
rinichi, rărunchi

νήσος, ου (ή) [τὸ νησί]
οὐσ. - insulă

νήψις, εως [νήψη] (ή)
οὐσ. - cumpătare, moderație

Νικόλαος, ου (ὁ) - Ni-
colae

νίπτω ρ. μέλλ. νίψω,
άόρ. ἔνιψα, παρακ. νένι-
φα, παθ. άόρ. ἐνίφθην, πα-
ρακ. νένιμμαι - a spăla

νίψομαι - όριστ., μέλλ.,
πρόσ. 1, ἐν., μέσ. - παθ.,
βλ. νίπτω

νοητός, ή, ό ἐπίθ. - 1.
ușor de înțeles, inteligibil 2.
înțelegător, care înțelege

νόμος, ου (ὁ) οὐσ. - lege

νοσέω - ω ρ. - a fi bol-
nav, a se îmbolnăvi

νόσος, ου (ή) οὐσ. - boa-
lă

νότιος, ία, ιον ἐπίθ. -
sudic, de miazăzi

νοῦς, νοῦ (ὁ) οὐσ. -
minte

νύμφη, ης [νύφη] (ή)
οὐσ. - mireasă

νύμφιος, ου [νυμφίος]
(ὁ) οὐσ. - mire

νυμφών, ὠνος (ὁ) οὐσ. -
cameră nupțială

νῦν *ἐπίρρ.* - acum, în
prezent

νύξ, νυκτός [νύχτα]
(ἡ) οὐσ. - noapte

νύξον - *προστακτ., ἀόρ.,*
πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ.
νύττω

νύττω [νύσσω] ρ. *μέλλ.*
νύξω, *ἀόρ. ἔνυξα, παθ.*
ἀόρ. 1 ἐνύχτην, ἀόρ. 2
ἐνύγην, παρακ. νένυγμαi -
a împunge, a înșera

Ξ

ξένως *ἐπίρρ.* - în chip tai-
nic, în chip necunoscut

ξηρά, ἄς (ἡ) οὐσ. - us-
cat, rămint

ξύλον, ου (τὸ) οὐσ. - ar-
bore, pom, lemn

O

ὄ, ἡ, τό - *ὀριστικό ἄρθρο*

ὄγδοος, η, ον *ἀριθμ.* - al
optulea, a opta

ὀδηγέω - ὦ ρ. - a povă-
țui, a călăuzi, a îndruma

ὀδηγός, οῦ (ὁ) οὐσ. -
îndrumător, călăuzitor, în-
dreptător

ὀδοιπορέω - ὦ ρ. *πα-*
ρατ. ὠδοιπόρουν, μέλλ. ὀ-
δοιπορήσω, ἀόρ. ὠδοιπό-
ρησα, παρακ. ὀδοιπεπόρη-
κα (ὠδοιπόρηκα), παθ. πα-
ρακ. ὠδοιπόρημαi - a că-
lători (pe uscat)

ὄδοιπορούσι - μετοχή, ἐνεστ., ἀρσ., πληθ., δοτ., ἐνεργ., βλ. ὄδοιπορέω - ̄ω

ὄδος, οὐ (ή) οὐσ. - cale, drum

ὄδύνη, ης (ή) οὐσ. - durere

ὄθεν ἐπίρρ. - prin urmare, de aceea, așadar, pentru aceasta

οἶδα (ἀρχ.) - a ști, a cunoaște

οἶδαμεν - βλ. οἶδα

οἰκέιος, εἶα, εἶον ἐπίθ. - familiar, firesc, obișnuit

οἰκείωσις, εως [οἰκείωση] (ή) οὐσ. - dobândire, familiarizare cu

οἰκέω [οἰκῶ] ρ. παρατ. ᾤκουν, μέλλ. οἰκήσω, ἀόρ. ᾤκησα, παρακ. ᾤκηκα, παθ. ἀόρ. ᾤκήθην, παρακ. ᾤκημαι - a locui

οἰκονομία, ας (ή) ρ. - rînduială, plan

οἶκος, ου (ὀ) οὐσ. - casă

οἰκουμένη, ης (ή) οὐσ. - lume, univers

οἰκουμενικός, ή, ὄν ἐπίθ. - ecumenic, al lumii, care aparține lumii

οἰκτεῖρω [οἰκτίρω] ρ. παρατ. ᾤκτειρον, μέλλ. οἰκτερώ, ἀόρ. ᾤκτειρα - a avea îndurare, a avea milă

οἰκτιρμός, οὐ (ὀ) οὐσ. - îndurare, milă, compasiune

οἰκτίρων, ον ἐπίθ. - îndurător, plin de îndurare, milostiv

οἶνος, ου (ὀ) οὐσ. - vin

ὄλλυμι ρ. παρατ. ᾤλυν, μέλλ. ὀλέσω (ὀλώ), ἀόρ. ᾤλεσα, παρακ. ὀλόλεκα, παρακ. 2 ὄλωλα, μέσ. μέλλ. ὀλοῦμαι, ἀόρ.

ὠλόμην, παθ. μέλλ. ὀλεσθήσομαι, ἀόρ. ὠλέσθην - a distruge, a face să piară, a omori

ὄλος, η, ον ἐπίθ. - tot, întreg

ὁμοίως ἐπίρρ. - la fel, în chip asemănător

ὁμοίωσις, εως [ὁμοίωση] (ή) ούσ. - asemănare

ὁμολογέω - ᾠ ρ. - a mărturisi

ὁμολογήσωμεν - ὑποτ., ἀόρ., πρόσ. 1, πληθ., ενεργ., βλ. ὁμολογέω - ᾠ

ὁμολογητής, οῦ (ὅ) ούσ. - mărturisitor al credinței

ὁμόνοια, ας (ή) ούσ. - armonie, bună înțelegere, gând comun, concordie

ὁμοούσιος, ον [ὁμοούσιος, ια, ιο] ἐπίθ. - deoființă, consubstanțial

ὁμοῦ ἐπίρρ. - împreună

ὅμως σύνδ. - totuși, cu toate acestea, dar

ὄνειδίζω ρ. μέλλ. ὄνειδιῶ - a ocări, a insulta

ὄνειδίσωσιν - ὑποτ., ἀόρ., πρόσ. 3, πληθ., ενεργ., βλ. ὄνειδίζω

ὄνομα, ατος (τὸ) ούσ. - nume

ὀνομάζω ρ. - a numi

Ὀνούφριος, ου (ὀ) - Onufrie

ὄντος - μετοχή, ενεστ., γεν., έν. < ᾔν < εἶναι

ὄντως ἐπίρρ. - cu adevărat, într-adevăr

ὄπισθεν ἐπίρρ. - în spate, înapoi, în urmă

ὅπως σύνδ. - să, ca să, pentru ca (să)

ὄρα - προστακτ., ἐνεστ.,
πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ.
ὄραω

ὄρατός, ἢ, ὄν ἐπίθ. - vi-
zibil, văzut

ὄράω [ὄρῶ] ρ. παρατ.
ἑώρων, μέλλ. ὄψομαι, ἀόρ.
2 εἶδον, παρακ. ἐόρακα
(ἑώρακα). παθ. μέλλ. ὄφ-
θήσομαι, ἀόρ. ὄφθην, πα-
ρακ. ἐώραμαι - a vedea

ὄργή, ἦς (ἡ) οὐσ. - minie

ὀργίζω ρ. παρατ. ὄργι-
ζον, μέλλ. ὀργῶ, ἀόρ.
ὄργισα, μέσ. μέλλ. ὀργιού-
μαι, παθ. μέλλ. ὀργισθή-
σομαι, ἀόρ. ὀργίσθην, πα-
ρακ. ὄργισμαι - a se minia,
a fi stăpînit de minie

ὀργισθής - ὑποτ., ἀόρ.,
πρόσ. 2, ἐν., παθ., βλ.
ὀργίζομαι

ὀργισθήσεται (ἀρχ.) -
ὀριστ., μέλλ., πρόσ. 3, ἐν.,
παθ., βλ. ὀργίζομαι

ὀρθόδοξος, ον [ὀρθό-
δοξος, η, ο] ἐπίθ. - ortodox

ὀρθός, ἢ, ὄν ἐπίθ. - drept

ὀρθοτομέω - ὦ ρ. - a în-
văța drept, a îndrepta, a des-
chide în linie dreaptă

ὀρθοτόμησαν - προσ-
τακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν.,
ἐνεργ., βλ. ὀρθοτομέω - ὦ

ὀριζοντίως ἐπίρρ. - ori-
zontal

ὄρος, ὄρους (τὸ) οὐσ. -
munte; τὸ Ἅγιον Ὄρος -
Sfintul Munte Athos

ὀρφανός, ἢ, ὄν ἐπίθ. -
orfan

ὄς, ἦ, ὄ - ἀναφορ. ἀν-
των. - care, ce

ὀσιότης, τητος [ὀσιότητα] (ῆ) οὐσ. - cuvioșenie, sfințenie, pietate

ὀσιος, ία, ιον *ἐπίθ.* - cuvios

ὀσμή, ῆς (ῆ) οὐσ. - miros

ὄσος, η, ον *ἀναφορ. ἀντων.* - cît, cîtă, cît de mare

ὄστις, ἤτις, ὄ, τι *ἀναφορ. ἀντων.* - care

ὄταν σύνδ. - cînd

ὄτι σύνδ. - că, fiindcă, deoarece

οὐ (οὐκ, οὐχ) *ἐπίρρ.* - nu

οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν *ἀόρ. ἀντων.* - nimeni, nimic

οὐδέν *ἀντων.* - nimic (βλ. οὐδείς)

οὐράνιος, ία, ιον *ἐπίθ.* - ceresc, celest

οὐρανόθεν *ἐπίρρ.* - din cer, din înaltul cerului

οὐρανός, οὐ (ὄ) οὐσ. - cer

οὔς - *ἀναφορ. ἀντων., ἀρσ., πληθ., αἰτ.* < ὄς

οὔτε σύνδ. - nici

οὔτος, αὕτη, τοὔτο (*ἀρχ.*) - *δεικτ. ἀντων.* - aceea, aceasta

οὔτω *ἐπίρρ.* - astfel, așa

οὔτως *ἐπίρρ.* - astfel, așa

οὐχί *ἐπίρρ.* - nu

ὀφειλέτης, ου (ὄ) οὐσ. - datornic, datornic moral, cel ce greșeste, greșit (*subst.*)

ὀφείλημα, ατος (τὸ) οὐσ. - datorie, datorie morală, greșeală

ὀφειλομένην - *μετοχή, ἐνεστ., θηλ., ἐν., αἰτ., μέσ.* - παθ., βλ. ὀφείλω

· ὀφείλω ρ. παρατ. ὄφειλον, μέλλ. ὀφειλήσω, ἀόρ. 1 ὄφειλησα, ἀόρ. 2 ὄφελον, παρακ. ὄφειληκα, παθ. ἀόρ. ὄφειλήθην - a datora

ὀφθαλμός, οὔ (ὄ) οὐσ. - ochi

ὄψονται - ὀρίστ., μέλλ., πρόσ. 3, πληθ., βλ. ὀράω

Π

παθόντα - μετοχή, ἀόρ. 2, ἀρσ., ἐν., αἰτ., ἐνεργ., βλ. πάσχω

πάθος, ους (τὸ) οὐσ. - patimă

παιδεύω ρ. - a învăța (pe cineva)

παιδίον, ου (τὸ) οὐσ. - copil, prunc; Παιδίον - Pruncul Iisus

παῖς, παιδός [παιδί (τὸ)] (ὄ, ἦ) οὐσ. - copil

παλάμη, ης (ἦ) οὐσ. - palmă

παλάτιον, ου (τὸ) οὐσ. - palat

παλιγγενεσία, ας (ἦ) οὐσ. - naștere din nou, a doua naștere, renaștere

πάλιν ἐπίρρ. - iar, iarăși, din nou

παμμακάριστος (ἦ) ἐπίθ. - preafericită (epitet al Sfintei Fecioare)

παμμέγιστος, ἴστη, μέγιστον (<παμ - μέγας, παμ - μεγάλη, πάμ - μεγα) ἐπίθ. - măreț, urias

πανάγαθος, ον [πανάγαθος, η, ον] ἐπίθ. - prea bun

πανάγιος, ἰα, ἰον ἐπίθ. - prea sfânt, foarte sfânt

παναμώμητος, ον *ἐπίθ.*
- prea nevinovat, prea curat

πανάμωμος, ον [πανά-
μωμος, η, ο] *ἐπίθ.* - prea
curat (*bis.*), foarte curat
(*bis.*)

πανάχραντος, ον [πα-
νάχραντος, η, ο] *ἐπίθ.* -
prea nevinovat, foarte nevi-
novat

πανεύφημος, ον *ἐπίθ.* -
mult lăudat, foarte lăudat,
prea lăudat

πάνσεπτος, ον [πάν-
σεπτος, η, ο] *ἐπίθ.* - foarte
cinstit, întru totul cinstit,
foarte venerat

πάντα *ἐπίρρ.* - totdeauna,
mereu, oricînd

πανταχοῦ *ἐπίρρ.* - pre-
tutîndeni, peste tot

πάντες - *ἀρσ.*, *πληθ.* <
πᾶς

πάντιμος, ον *ἐπίθ.* - prea
cinstit

παντοκράτωρ, ορος
[παντοκράτορας] (ὁ) οὐσ.
- atotputernic; ὁ Παντο-
κράτωρ - Dumnezeu și, în
mod deosebit, reprezentarea
lui Hristos pe bolta bisericii

πάντοτε [πάντα] *ἐπίρρ.*
- totdeauna, mereu, oricînd

πάνυ *ἐπίρρ.* - foarte,
foarte mult

παρά *πρόθ.* - de la, din,
din partea

παραγωγόν - *μετοχή*,
ἀόρ. 2, *ἀρσ.*, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, βλ.
πράγω

παραγενόμενος (*ἀρχ.*) -
μετοχή, *ἀόρ.*, *ἀρσ.*, *ἐν.*, βλ.
παραίγωμαι

παραίγωμαι ρ. μέλλ.
παραγενήσομαι, *ἀόρ.* 2 πα-
ρεγενόμενην, *παρακ.* παρα-

γέγονα - a veni, a sosi (βλ. γίνομαι)

παράγω ρ. παρατ. παρήγον, μέλλ. παράξω, άόρ. 2 παρήγαγον, παρακ. παρήχα - a aduce (βλ. άγω)

παράδεισος, ου (ό) ούς. - gai, paradis

παραδίδωμι [παραδίδω = παραδίνω] ρ. παρατ. παρεδίδουν, μέλλ. παραδώσω, άόρ. 2 παρέδωκα, παρακ. παραδέδωκα - a trăda, a vinde, a preda

παραθώμεθα - ύποτ., άόρ., πρόσ. 1, πληθ., μέσ., βλ. παρατίθημι (βλ. τίθημι)

παρακαλέω - ώ ρ. μέλλ. παρακαλέσω, άόρ. παρεκάλεσα, παρακ. παρακέκληκα - 1. a mîngîia 2. a chema (βλ. καλέω)

παρακατατίθεμαι ρ. μέλλ. παρακαταθήσομαι, άόρ. 2 παρακατεθέμην, παρακ. παρακατατέθειμαι - a înce-dința

παρακατατιθέμεθα - όριστ., ένεστ., πρόσ. 1, πληθ., μέσ., βλ. παρακατατίθεμαι

παρακληθήσονται - όριστ., μέλλ., πρόσ. 3, πληθ., παθ., βλ. παρακαλέω - ώ

παράκλητος, ον [παράκλητος, η, ο] επίθ. - chemai în ajutor; ό Παράκλητος - Paracletul, Sfîntul Duh, βλ. παρακαλέω - ώ

παράλαβε - προστακτ., άόρ. 2, πρόσ. 2, έν., ενεργ., βλ. παραλαμβάνω

παραλαμβάνω [παραλαμβάνω] ρ. μέλλ. παραλήψομαι, άόρ. 2 παρέλα-

βον, παρακ. παρείληφα - a primi (βλ. λαμβάνω)

παραμυθία, ας (ή) ούσ.
- mîngîiere

παραπέσοντας - μετοχή, άόρ. 2, άρσ., πληθ., αίτ., ένεργ., βλ. παραπίπτω

παραπίπτω [παραπέφτω] ρ. μέλλ. παραπεσούμαι, άόρ. 2 παρέπεσον, παρακ. παραπέπτωκα - a cădea (βλ. πίπτω)

παράπτωμα, ατος (τό) ούσ. - greșeală

παραστάς - μετοχή, άόρ. 2, άρσ., ένεργ., βλ. παρίστημι

παράστασις, εως [παράσταση] (ή) ούσ. - înfățișare, prezentare în fața cuiva

παραστήναι (άρχ.) - άπαρ., άόρ. 2, ένεργ., βλ. παρίστημι

παράσχη - ύποτ., άόρ. 2, πρόσ. 3, έν., ένεργ., βλ. παρέχω

παράσχου - προστακτ., άόρ. 2, πρόσ. 2, έν., μέσ., βλ. παρέχω

παρατίθημι [παραθέτω] ρ. μέλλ. παραθήσω, άόρ. παρέθηκα, παρακ. παρατέθεικα (παρατέθηκα) - a oferi, a da (βλ. τίθημι)

παρεδίδοτο - όριστ., παρ. 3, πρόσ. 3, έν., μέσ. - παθ., βλ. παραδίδωμι

παρεδίδου - όριστ., παρ. 2, πρόσ. 3, έν., ένεργ., βλ. παραδίδωμι

παρέδωκας - όριστ., άόρ. 2, πρόσ. 2, έν., ένεργ., βλ. παραδίδωμι

πάρειμι ρ. παρ. παρῆν, μέλλ. παρέσομαι - a fi de față, a fi prezent

παρεπιδημούντων - μετοχή, ένεστ., άρσ., πληθ., γεν., ένεργ., βλ. παρεπιδημέω - ω

παρεπιδημέω - ω ρ. - a locui în străinătate

παρέστη - όριστ., άόρ. 2, πρόσ. 3, έν., ένεργ., βλ. παρίστημι

παρεστήκασι - όριστ., παρακ., πρόσ. 3, πληθ., ένεργ., βλ. παρίστημι

παρέχω ρ. μέλλ. παρέξω και παρασχήσω, άόρ. 2 παρέσχον, παρακ. παρέσχηκα - a oferi, a da, a acorda, a implini (o cerere) (βλ. έχω)

παρήγαγες - όριστ., άόρ. 2, πρόσ. 2, έν., ένεργ., βλ. παράγω

παρθένος, ου (ή) ούσ. - fecioară; ή Παρθένος - Sfînta Fecioară

παρίστημι [παριστάνω] ρ. μέλλ. παραστήσω, άόρ. 1 παρέστησα, άόρ. 2 παρέστην, παρακ. παρέστηκα - a sta înaintea cuiva, a sta de față (βλ. ίστημι)

παροικέω - ω ρ. - a locui în străinătate (βλ. οικέω)

παροικούντων - μετοχή, ένεστ., άρσ., πληθ., γεν., ένεργ., βλ. παροικέω - ω

παροράω - ω ρ. παρατ. παρεώραν, μέλλ. παρόψομαι, άόρ. 2 παρείδον, παρακ. παρεώρακα - a trece cu vederea (βλ. όράω)

παρούσης - μετοχή, ένεστ., θηλ., έν., γεν., βλ. παρών < πάρεμι

παρουσία, ας (ή) ούσ. - sosire, venire

παρρησία, ας (ή) ούσ. - sinceritate, incredere

παρών - μετοχή, ένεστ.,
άρσ., έν., βλ. πάρειμι

πάς, πάσα, πᾶν επίθ. -
tot, toată, origine, orice

παστάς, άδος [παστά-
δα] (ή) ούσ. - locuință

Πάσχα (τό) ούσ. -
Paștele

πάσχω ρ. μέλλ. πείσο-
μαι, άόρ. 2 έπαθον, παρακ.
πέπονθα - a rătimi, a
suferi, a îndura

πατέω - ω ρ. παρατ.
επάτουν, μέλλ. πατήσω,
άόρ. έπάτησα, παρακ. πε-
πάτηκα, παθ. μέλλ. πατη-
θήσομαι, άόρ. έπατέθην,
παρακ. πεπάτημαι - a căl-
ca, a răși

πατήρ, τρός [πατέρας]
(ό) ούσ. - tată, părinte; Πα-
τήρ - Dumnezeu Tatăl

πατήσας - μετοχή, άόρ.,
άρσ., έν., ένεργ., βλ. πα-
τέω - ω

πατριάρχης, ου (ό) ούσ.
- patriarh

πατρικός, ή, όν επίθ. -
părintesc

πατρίς, ίδος [πατρίδα]
(ή) ούσ. - patrie

Παύλος, ου (ό) - Pavel

πεδάω [πεδῶ] ρ. - a lega,
a înlănțui

πείθω ρ. μέλλ. πείσω,
άόρ. 1 έπεισα, άόρ. 2
έπιθον, παρακ. πέπεικα
(πέποιθα), παθ. μέλλ.
πεισθήσομαι, άόρ. έπίσ-
θην, παρακ. πέπεισμαι - a
pădăjdui în, a avea încredere
în

πεινάω - ω ρ. παρατ.
επείνων, μέλλ. πεινήσω -
πεινάσω, άόρ. έπείνησα -

ἐπεινάσα, παρακ. πεπεινή-
κα - a flămînzî, a fi flămînd

πειρασμός, οὐ (ὄ) οὐσ.
- ispită, tentație

πέμπτος, η, ον ἀριθμ. -
al cincilea, a cincea

πέμπω ρ. μέλλ. πέμψω,
ἀόρ. ἔπεμψα, παρακ. πέ-
πομφο, παθ. μέλλ. πεμφθή-
σομαι, ἀόρ. ἐπέμφθην, πα-
ρακ. πέπεμμαι - a trimite

πενθέω - ᾠ ρ. - a plînge,
a fi întristat

πεντάς, ἄδος [πεντάδα]
(ἡ) οὐσ. - pentadă, număr
de cinci

πέντε ἀριθμ. - cinci

πεπεδημένους - μετοχή,
παρακ., πληθ., αἰτ., παθ.,
βλ. πεδάω - ᾠ

πεποίθαμεν (ἀρχ.) - ὁ-
ριστ., παρακ., πρόσ. 1,
πληθ., ἐνεργ., βλ. πείθω

πεποιθότας - μετοχή,
παρακ., ἀρσ., πληθ., αἰτ.,
μέσ. - παθ., βλ. πείθω

πεποικιλμένη - μετοχή,
παρακ., θηλ., ἐν., παθ., (βλ.
ποικίλλω)

περιβάλλω ρ. μέλλ. πε-
ριβαλῶ, ἀόρ. 2 περιέβα-
λον, παρακ. περιβέβληκα -
a îmbăca, a împrodobi, a
înveli (βλ. βάλλω)

περιβεβλημένη - μετο-
χή, παρακ., θηλ., ἐν., παθ.,
βλ. περιβάλλω

περιέβαλε - ὀριστ., ἀόρ.
2, πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ.
περιβάλλω

περιζώσατο - ὀριστ., ἀ-
όρ., πρόσ. 3, ἐν., μέσ., βλ.
περιζώννυμι

περιέθηκε (ἀρχ.) - ὁ-
ριστ., ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν.,
ἐνεργ., βλ. περιτίθημι

περιστώς, ὠσα, ὡς -
μετοχή, παρακ., ἐνεργ.,
βλ. περιίστημι

περιζώννυμι [περιζώ-
νω] ρ. μέλλ. περιζώσω,
ἀόρ. περιέζωσα, παρακ.
περιέζωκα, παθ. μέλλ. πε-
ριζωσθήσομαι, ἀόρ. περι-
εζώσθην, παρακ. περιέ-
ζωσμαι - περιέζωμαι - a
încinge

περίζωσαι - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., μέσ.,
βλ. περιζώννυμι

περίστημι ρ. μέλλ.
περιστήσω, ἀόρ. 1 περιέσ-
τησα, ἀόρ. 2 περιέστην,
παρακ. περιέστηκα - a fi
de față, a sta înainte (βλ.
ἴστημι)

περικαθαίρω ρ. μέλλ.
περικαθαρώ, ἀόρ. περιε-
κάθηρα, παθ. ἀόρ. περιε-
καθήρθην, παρακ. περικε-

κάθαρμαι - a curăți, a puri-
fica (βλ. καθαίρω)

περικαθαριεῖ - ὀριστ.,
μέλλ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. περικαθαρίζω

περικαθαρίζω ρ. μέλλ.
περικαθαριῶ - a curăți, a
purifica complet (βλ. καθα-
ρίζω)

περικοπή, ἦς (ἡ) οὐσ. -
pericopă, fragment, pasaj,
extras

πέριξ ἐπίρρ. καὶ πρόθ. -
în jur, în jurul

περίοδος, ου (ἡ) οὐσ. -
perioadă, epocă

περιποίησης, εως [περι-
ποίηση] (ἡ) οὐσ. - păzire,
pază, îngrijire

περίστασις, εως [πε-
ρίστασις] (ἡ) οὐσ. - nevo-
ie, nenorocire

περιτιθέμενος - μετοχή, ένεστ., άρσ., έν., μέσ., βλ. περιτίθημι

περιτίθημι (άρχ.) ρ. μέλλ. περιθήσω, άόρ. περιέθηκα, παρακ. περιτέθεικα (περιτέθηκα) - a pune (in jur) (βλ. τίθημι)

πεσοῦσαν - μετοχή, άόρ. 2, θηλ., έν., αίτ., ένεργ., βλ. πίπτω

Πέτρος, ου (ό) - Petru

πηγάζω ρ. - a izvoři

πηγή, ής (ή) ούσ. - izvor

πήγνυμι [πηγνύω = πήζω] ρ. μέλλ. πήξω, άόρ. έπηξα, παθ. μέλλ. 2 πηγήσομαι, άόρ. 1 επέχθην, άόρ. 2 επέαγην, παρακ. πέπηγμαi - a infige

πίετε - προστακτ., άόρ. 2, πρόσ. 2, πληθ., ένεργ., βλ. πίνω

Πιλῶτος Πόντιος, ου (ό) - Pilatus Pontius

πίμπλημι (άρχ.) ρ. μέλλ. πλήσω, άόρ. έπλησα, παρακ. πέπληκα, παθ. μέλλ. πλησθήσομαι, άόρ. έπλήσθην, παρακ. πέπλησμαι - a umple

πίνω ρ. μέλλ. πίομαι και πιούμαι, άόρ. 2 έπιον, παρακ. πέπωκα, παθ. μέλλ. ποθήσομαι άόρ. έπόθην, παρακ. πέπομαι - a bea

πίπτω [πέφτω] ρ. μέλλ. πεσοῦμαι, άόρ. 2 έπεσον, παρακ. πέπτωκα - a cădea

πιστεύω ρ. - a crede

πίστις, εως [πίστη] (ή) ούσ. - credință

πιστός, ή, όν επίθ. - credincios

πλάγιος, ία, ιον επίθ. - lateral, oblic

πλάσμα, ατος (τὸ) οὐσ.
- ființă, creatură

πλάσσω [πλάθω] ρ.
μέλλ. πλάσω, ἀόρ. ἔπλα-
σα, παρακ. πέπλακα, παθ.
μέλλ. πλασθήσομαι, ἀόρ.
ἐπλάσθην, παρακ. πέπλασ-
μαι - a crea, a zidi, a făuri

πλαστοουργός, οὔ (ὁ)
οὐσ. - creator

πλέουσι - μετοχή, ἐ-
νεστ., ἀρσ., πληθ., δοτ.,
ἐνεργ., βλ. πλέω

πλευρά, ἄς (ή) οὐσ. -
coastă

πλέω ρ. μέλλ. πλεύσομαι
(πλευσοῦμαι), ἀόρ. ἔπλευ-
σα, παρακ. πέπλευκα, παθ.
ἀόρ. ἐπλεύσθην, παρακ.
πέπλευσμαι - a călători pe
mare, a naviga

πλήθος, ους (τὸ) οὐσ. -
multime

πλημμέλημα, ατος (τὸ)
οὐσ. - greșeală

πλήν πρόθ. καὶ ἐπίρρ. -
în afară de, afară, cu excep-
ția

πλήρης, ες ἐπίθ. - plin

πληρώω - ὦ ρ. - a umple,
a plini, a îndeplini

πλήρωμα, ατος (τὸ)
οὐσ. - plinire, plenitudine

πληρώσας - μετοχή,
ἀόρ., ἀρσ., ἐν., ἐνεργ., βλ.
πληρώω

πλήρωσον - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. πληρώω - ὦ

πλησίον ἐπίρρ. - aproape

πλούσιος, ἰα, ἰον ἐπίθ. -
bogat, roditor

πνεῦμα, ατος (τὸ) οὐσ.
- spirit, minte, duh; τὸ
Ἅγιον Πνεῦμα - Sfântul
Duh

πνευματικός, ή, όν επίθ.
- duhovnicesc

πόθος, ου (ό) ούσ. - dor,
dorință

ποιέω - ω ρ. - a face

ποιηθέντα - μετοχή, ά-
όρ., άρσ., έν., αίτ., παθ.,
βλ. ποιέω - ω

ποίησον (άρχ.) - προσ-
τακτ., άόρ., πρόσ. 2, έν.,
ένεργ., βλ. ποιέω - ω

ποιητής, ου (ό) ούσ. -
făcător, creator

ποικίλλω ρ. άόρ. έποί-
κιλα, παρακ. πεποίκιλκα,
παθ. παρακ. πεποίκιλμαι -
a împodobi, a înfrumuseța

ποίμνη, ης (ή) ούσ. -
turmă

πολέμιος, α, ον επίθ. -
potrivnic, inamic, adversar

πόλις, εως [πόλη] (ή)
ούσ. - oraș, cetate

πολιτεία, ας (ή) ούσ. -
viețuire, viață

πολλάκις επίρρ. - de
multe ori, adesea

πολύελεος, ον [πολύέ-
λεος, η, ο] επίθ. - mult mi-
lostiv, cu multă milă, care
are multă milă, prea milostiv

πολυόμματος, ον επίθ.
- cu mulți ochi

πολύς, πολλή, πολύ
έπίθ. - mult, multă

πολύφωτος, ον [πολύ-
φωτος, η, ο] επίθ. - lumi-
nos

πονηρός, ά, ό [πονη-
ρός, ή, ό] επίθ. - rău, vi-
clean

πορεύω [πορεύομαι] ρ.
- a umbla, a merge

πόρνη, ης (ή) ούσ. - fe-
meie răcătoasă, prostituată

ποτέ *ἐπίρρ.* - odinioară,
cîndva

ποτήριον, ου [ποτήρι]
(τὸ) οὐσ. - potir

πούς, ποδός (ὁ) [τὸ
πόδι] οὐσ. - picior

πῶος, ον [πῶος, α,
ον] *ἐπίθ.* - blind

πράοτης, ητος [πράο-
τητα] (ἡ) οὐσ. - blîndețe,
bunătate

πράσσω [πράττω] ρ.
μέλλ. πράξω, *ἀόρ.* ἔπραξα,
παρακ. 1 πέπραχα, παρακ.
2 πέπραγα, παθ. μέλλ. 1
πραχθήσομαι, μέλλ. 2
πραγήσομαι, *ἀόρ.* 1 ἐπρά-
χθην, *ἀόρ.* 2 ἐπράγην,
παρακ. πέπραγμαi - a face,
a săvîrși

πράττοντες - μετοχή,
ένεστ., *ἀρσ.*, πληθ., *ένεργ.*,
βλ. πράττω

πρέπει ρ. - trebuie, se cu-
vine, este necesar

πρεπόντως *ἐπίρρ.* - cum
se cuvine, după cuviință, cum
trebuie

πρεσβεία, ας (ἡ) οὐσ. -
rugăciune, rugămintе, solie

πρεσβεύω ρ. - a ruga

πρέσβυς, εως (ὁ) οὐσ. -
sol, rugător

πρεσβυτέριον, ου (τὸ)
οὐσ. - preoție, preoțime

πρεσβύτερος, ου (ὁ)
οὐσ. - preot

πρίν *ἐπίρρ.* - înainte, mai
înainte, odinioară

πρό *ἐπίρρ.* καὶ *πρόθ.* - în
fața, dinaintea, înaintea

προαναπαύω (*ἀρχ.*) ρ. -
a adormi (a muri) mai îna-
inte

προαναπαυσασμένων -
μετοχή, άόρ., άόρσ., πληθ.,
γεν., ένεργ., βλ. προάνα-
παύω

πρόβατον, ου (τό) ούσ.
- oaie

Πρόδρομος, ου (ό) -
Înaintemergătorul, Sfântul Ioan
Botezătorul

προέλθετε - προστακτ.,
άόρ. 2, πρόσ. 2, πληθ.,
ένεργ., βλ. προέρχομαι

προέρχομαι ρ. μέλλ.
προελεύσομαι, άόρ. 2 προ-
ήλθον, παρακ. προελήλυ-
θα - a se retrage, a ieși (βλ.
ἔρχομαι)

προετοιμασία, ας (ή)
ούσ. - pregătire

πρόθεσις, εως [πρόθε-
ση] (ή) ούσ. - punere înain-
te, rînduiala pregătirii, pre-
gătire, proscomidie, proscomi-
diar

πρόκειμαι ρ. παρατ.
προεκείμην, μέλλ. προκεί-
σομαι - a pune înainte

προκείμενος - μετοχή,
ένεστ., άόρσ., βλ. πρόκει-
μαι

προκειμένη - μετοχή,
ένεστ., θηλ., βλ. πρόκει-
μαι

προκοπή, ής (ή) ούσ. -
belșug, spor

προπάτωρ, ορος [προ-
πάτορας] (ό) ούσ. - stră-
moș

προπορεύομαι ρ. - a
merge în fața cuiva

πρός πρόθ. - către, la,
spre, pentru

προσάγαγε - προστακτ.,
άόρ. 2, πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. προσάγω

προσάγειν - άπαρ., έ-
νεστ., ένεργ., βλ. προσάγω

προσάγω ρ. μέλλ. προσ-
άξω, άόρ. προσήξα, άόρ. 2
προσήγαγον, παρακ. προσ-
ήχα - a aduce, a duce la
(βλ. ἄγω)

προσάδω ρ. μέλλ. προσ-
άσομαι, άόρ. προσήσα,
παρακ. προσήκα - a cînta
(βλ. ἄδω)

προσαχθέντα - μετοχή,
άόρ., ούδ., πληθ., παθ., βλ.
προσάγω

πρόσδεξαι - προστακτ.,
άόρ., πρόσ. 2, έν., μέσ., βλ.
προσδέχομαι

προσδεξάμενος - μετο-
χή, άόρ., άρσ., έν., μέσ.,
βλ. προσδέχομαι

προσδέχομαι ρ. - a rî-
mi (βλ. δέχομαι)

προσδοκάω - ὦ ρ. πα-
ρατ. προσεδόκων, μέλλ.
προσδοκήσω, άόρ. προσε-

δόκησα, παθ. άόρ. προσε-
δοκήθην - a aștepta

προσεγγίζω ρ. μέλλ.
προσεγγῶ, άόρ. προσήγγι-
σα - a argoria, a se argoria

προσεκαλέσω - όριστ.,
άόρ., πρόσ. 2, έν., μέσ., βλ.
προσκαλέω - ὦ

προσελθών - μετοχή, ά-
όρ. 2, άρσ., έν., ενεργ., βλ.
προσέρχομαι

προσενεγκάντων - μετο-
χή, άόρ., πληθ., γεν., έ-
νεργ., βλ. προσφέρω

προσενεγκείν - άπαρ.,
άόρ. 2, ενεργ., βλ. προσ-
φέρω

προσενεχθήναι - άπαρ.,
άόρ., πάθ., βλ. προσφέρω

προσέρχεσθαι - άπαρ.,
ένεστ., μέσ. - παθ., βλ. προσ-
έρχομαι

προσέρχομαι ρ. μέλλ. προσελεύσομαι, *ἀόρ.* 2 προσήλθον, *παρακ.* προσελήλυθα - a se arproia, a veni, a sosi (βλ. ἔρχομαι)

προσευχή, ἥς (ἡ) οὐσ. - rugăciune

προσέχω ρ. μέλλ. προσέξω, *ἀόρ.* 2 προσέσχον, *παρακ.* προσέσχηκα - a lua aminte, a fi atent (βλ. ἔχω)

προσήγαγον - *ὀριστ.*, *ἀόρ.* 2, *πρόσ.* 3, *πληθ.*, *ἐνεργ.*, βλ. προσάγω

προσηλόω - *ῶ* [*προσηλώνω*] ρ. *παρατ.* προσήλουν, *μέλλ.* προσηλώσω, *ἀόρ.* προσηλώσα, *παθ. ἀόρ.* προσηλώθην, *παρακ.* προσήλωμαι - a pironi, a bate în cuie, a răstigni

προσήλυτος, ον [*προσήλυτος*, *η*, *ο*] *ἐπίθ.* - străin, prozelit, convertit

προσηλωθείς - *μετοχή*, *ἀόρ.*, *ἀρσ.*, *ἐν.*, *ὄνομαστ.*, *παθ.*, βλ. προσηλόω - *ῶ*

προσθήκη, ἧς (ἡ) οὐσ. - adăugare, adăugire, adaos

προσκαλέω - *ῶ* ρ. μέλλ. προσκαλέσω, *ἀόρ.* προσεκάλεσα, *παρακ.* προσέκληκα - a chema (βλ. καλέω - *ῶ*)

προσκολλᾶσθαι - *ἀπαρ.*, *ἐνεστ.*, *μέσ.* - *παθ.*, βλ. προσκολλάω - *ῶ*

προσκολλάω - *ῶ* ρ. *παρατ.* προσεκόλλων, *μέλλ.* προσκολήσω, *ἀόρ.* προσεκόλλησα, *παθ. ἀόρ.* προσεκολλήθην, *παρακ.* προσκεκόλλημαι - a lipi, a alipi, a ataşa

προσκομίζω ρ. μέλλ. προσκομιῶ, *ἀόρ.* προσεκόμισα, *παρακ.* προσκεκόμικα, *μέσ.* *μέλλ.* προσκομισοῦμαι, *παθ.*, *μέλλ.* προσκομισθήσομαι, *ἀόρ.* προσεκο-

μίσην, παρακ. προσκεκόμισμαι - a aduce, a oferi

προσκομισθέντων - μετοχή, άόρ., ούδ. γεν., πληθ., παθ., βλ. προσκομίζω

προσκόμμα, ατος (τό) ούσ. - sminteală, piedică

προσκυνέω - ω ρ. παρακ. προσεκύνουν, μέλλ. προσκυνήσω, άόρ. προσεκύνησα (προσέκυσα), παρακ. προσκεκύνηκα, παθ. μέλλ. προσκυνηθήσομαι, παρακ. προσκεκύνημαι - a închina, a adora

προσκύνημα, ατος (τό) ούσ. - închinare, închinăciune

προσκύνησις, εως [προσκύνηση] (ή) ούσ. - închinare, închinăciune

προσμονή, ης (ή) ούσ. - așteptare, nădejde, speranță

προσοχή, ης (ή) ούσ. - atenție, grijă

προσπεσείν (άρχ.) - άπαρ., άόρ. 2, ένεργ., βλ. προσπίπτω

προσπέσωμεν - ύποτ., άόρ., πρόσ. 1, πληθ., ένεργ., βλ. προσπίπτω

προσπίπτω ρ. μέλλ. προσπεσούμαι, άόρ. 2 προσέπε-σον, παρακ. προσπέπτωκα - a cădea (a se arunca) la picioarele cuiva în semn de implorare (βλ. πίπτω) - veni în ajutor

προστασία, ας (ή) ούσ. - ocrotire

προσφέρειν (άρχ.) - άπαρ., ένεστ., ένεργ., βλ. προσφέρω

προσφέρω ρ. μέλλ. προσοίσω, άόρ. 1 προσήνεγκα, άόρ. 2 προσήνεγ-

κον, παρακ. προσενήνοχα
- a aduce, a oferi (βλ. φέρω)

προσφορά, ἄς (ῆ) οὐσ. -
prescură

πρόσχες - προστακτ.,
ἀόρ. 2, πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. προσέχω

πρόσχωμεν (ἀρχ.) - ὑ-
ποτ., ἀόρ. 2, πρόσ. 1,
πληθ., ἐνεργ., βλ.
προσέχω

πρόσωπον, ου (τὸ) οὐσ.
- față, chip, persoană

προτεθέντων - μετοχή,
ἀόρ., πληθ., γεν., παθ., βλ.
προτίθημι

προτίθημι ρ. μέλλ. προ-
θήσω, ἀόρ. πρόεθηκα (προϋ-
θηκα), παρακ. προτέθεικα
(προτέθηκα) - a pune înain-
te (βλ. τίθημι)

προφήτης, ου (ὁ) οὐσ. -
profet, proroc

πρωί (τὸ) οὐσ. - dimi-
nează

πρωτομάρτυς, υρος [πρω-
τομάρτυρας] (ὁ) οὐσ. -
primul martir, protomartir,
primul mucenic

πρῶτον ἐπίρρ. - întâi,
mai întâi

πρῶτος, η, ον ἀριθμ. -
primul, cel dintâi

πταιῖσμα, ατος (τὸ) οὐσ.
- greșeală, vină

πτέρυξ, υγος [πτέρυγα]
(ῆ) οὐσ. - aripă

πτερωτός, ῆ, ὄν ἐπίθ. -
înaripat

πτωχός, ῆ, ὄν ἐπίθ. -
sărac

πύλη, ης (ῆ) οὐσ. - ușă,
poartă; αἱ Ἱσραῖται Πύλαι -
ușile împărătești (ușa din
mijloc a sfântului altar)

πῦρ, πυρός (τὸ) οὐσ. -
foc

πυρσός, οὐ (ὁ) οὐσ. -
torță, faclă

πάγων, ωνος (ὁ) οὐσ. -
barbă

πῶς ἐπίρρ. - cum

P

ῥεῖθρον, ου (τὸ) οὐσ. -
curs de apă, riu

ῥῆμα, ατ. ς (τὸ) οὐσ. -
cuvînt

ῥομφαία, ας (ἡ) οὐσ. -
sabie

ῥυθμίζω ρ. παρατ. ἐρ-
ρύθμιζον, μέλλ. ῥυθμίσω -
ῥυθμιῶ, ἀόρ. ἐρρύθμισα,
παθ. ἀόρ. ἐρρυθμίσθην,
παρακ. ἐρρύθμισμαι - a
potrivii, a îndrepta, a ritma

ῥύπος, ου (ὁ) οὐσ. -
murdărie

ῥύσαι (ἀρχ.) - προσ-
τακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν.,
μέσ., βλ. ῥύω

ῥυσθείημεν (ἀρχ.) - εὐ-
κτ., ἀόρ., πρόσ. 1, πληθ.,
παθ., βλ. ῥύω

ῥυσθῆναι - ἀπαρ., παθ.,
βλ. ῥύω

ῥύστης, ου (ὁ) οὐσ. - iz-
băvitor, salvator, eliberator

ῥύω (ἀρχ.) ρ. παρατ.
ἐρρυόμην, μέλλ. ῥύσομαι,
ἀόρ. ἐρρυσάμην, παθ. ἀόρ.
ἐρρύσθην - a scoate din, a
trage din, a izbăvi, a salva

Σ

Σαβαώθ, (ὁ) - Savaot

Σάββας, (ὁ) - Sava

σαλευθήσεται - όριστ.,
μέλλ., πρόσ. 3, έν., παθ.,
βλ. σαλεύω

σαλεύω ρ. - a clinti, a
mișca din loc

σάλπιγξ, ιγγος [σάλ-
πιγγα] (ή) ούσ. - trîmbiță,
goarnă, trompetă

σαρκικός, ή, όν επίθ. -
trupesc

σαρκώ - ω [σαρκώ-
νω] ρ. - a se întrupa

σαρκωθέντα - μετοχή,
άόρ., άρσ., έν., αίτ., παθ.,
βλ. σαρκώ - ω

σαρκωθῆναι - άπαρ.,
άόρ., παθ., βλ. σαρκώ -
ω

σάρξ, σαρκός [σάρκα]
(ή) ούσ. - trup, carne

σαφώ - ω [σαφηνίζω]
ρ. μέλλ. σαφηνιώ, άόρ.
έσαφήνισα - a arăta limpe-

de, a clarifica, a lămuri, a
explica

σέ αίτ. < σύ

σεβάσμιος, ία, ίον επίθ.
- venerabil, venerat, cinstit

σεμνός, ή, όν επίθ. -
cinstit

σεμνότης, ητος [σεμ-
νότητα] (ή) ούσ. - curăție,
demnitate, cinste

σεραφείμ (τό) - serafim

σημείον, ου (τό) ούσ. -
semn

σημειώ - ω [σημειώ-
νω] ρ. - a însemna, a nota

σήμερον [σήμερα] έπίρρ.
- astăzi, azi

σινδών, όνος (ή) [τό
σινδόνιον] ούσ. - giulgiu

Σιών (ή) - Sion

σκεπάζω ρ. μέλλ. σκε-
πάσω, άόρ. έσκεπάσα, μέσ.

ἀόρ. ἐσκεπασάμην, παθ.
μέλλ. σκεπασθήσομαι, ἀ-
όρ. ἐσκεπάσθην, παρακ.
ἐσκεπάσμαι - a acoregi

σκέπασον - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. σκεπάζω

σκέπη, ης (ἡ) οὐσ. -
aco-pegămînt, adăpost

σκέπω ρ. - a acoregi

σκεῦος, σκεύους (τὸ)
οὐσ. - obiect, vas liturgic

σκηνόω - ὦ ρ. παρατ.
ἐσκήνουν, μέλλ. σκηνώσω,
ἀόρ. ἐσκήνωσα, παρακ.
ἐσκήνωκα, παθ. παρακ.
ἐσκήνωμαι - a sălășlui, a
pune cortul

σκήνωμα, ατος (τὸ) οὐσ.
- sălășluire, locuință, locaș

σκήνωσον - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. σκηνόω - ὦ

σκιά, ἄς (ἡ) οὐσ. - um-
bră

σκιρτάω - ὦ ρ. παρατ.
ἐσκίρτων, μέλλ. σκιρτήσω,
ἀόρ. ἐσκίρτησα - a tresări,
a tresălta (de bucurie)

σκοτίζω ρ. - a întuneca

σοί - προσωπ. ἀντων.,
πρόσ. 2, ἐν., δοτ., βλ. σύ

σός, σή, σόν (ἀρχ.)
κτητ. ἀντων., πρόσ. 2 - al
tău, a ta

σοῦ - προσωπ. ἀντων.,
πρόσ. 2, ἐν., γεν., βλ. σύ

σοφία, ας (ἡ) οὐσ. - in-
telepciune

σοφός, ἡ, ὄν ἐπίθ. - înțe-
lept

σοφώω - ὦ (ἀρχ.) ρ. - a
face să vadă

σπήλαιον, ου [σπήλιο]
(τὸ) οὐσ. - peșteră

σπλάγχνον, ου [σπλάχ-
νο] (τὸ) οὐσ. - 1. măruntaie
2. inimă miloasă 3. milă

σπογγίζω [σφουγγίζω]
ρ. - a șterge cu buretele

σπόγγος, ου (ὁ) οὐσ. -
burete

σπόρος, ου (ὁ) οὐσ. -
sămînță

σταθείς (ἀρχ.) - μετοχή,
ἀόρ. 1, ἀρσ., ἐν., παθ., βλ.
ἴστημι

σταυροειδῶς ἐπίρρ. -
cruciș, în cruce, în formă de
cruce

σταυρός, οὔ (ὁ) οὐσ. -
cruce

σταυρόω - ᾠ [σταυρώ-
νω] ρ. παρατ. ἐσταύρουν,
μέλλ. σταυρώσω, ἀόρ.
ἐσταύρωσα, παθ. ἀόρ.
ἐσταυρώθην, παρακ. ἐσταύ-
ρωμαι - a răstigni

σταυρωθεῖς - μετοχή,
ἀόρ., ἀρσ., ἐν., παθ., βλ.
σταυρόω - ᾠ

σταυρωθέντα - μετοχή,
ἀόρ., ἀρσ., ἐν., αἰτ., παθ.,
βλ. σταυρόω - ᾠ

σταυρωθέντος - μετο-
χή, ἀόρ., ἀρσ., ἐν., γεν.,
παθ., βλ. σταυρόω - ᾠ

σταύρωσον - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. σταυρόω - ᾠ

στερεόω - ᾠ [στερεώ-
νω] ρ. παρατ. ἐστέρουν,
μέλλ. στερήσω, ἀόρ. ἐστέ-
ρησα, παρακ. ἐστέρηκα,
παθ. μέλλ. στερηθήσομαι,
ἀόρ. 1 ἐστερήθην, ἀόρ. 2
ἐστέρην, παρακ. ἐστέρη-
μαι - a întări

στερέωμα, ἄτος (τὸ)
οὐσ. - întărire

στερέωσον - προστακτ.,
 άόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
 βλ. στερεώω - ω

Στέφανος, ου (ό) - Ste-
 fan

στεφανώω - ω [στεφα-
 νώνω] ρ. έστεφάνουν,
 μέλλ. στεφανώσω, άόρ.
 έστεφάνωσα, παρακ. έστε-
 φάνωκα, παθ. μέλλ. στε-
 φανωθήσομαι, άόρ. έστε-
 φανώθην, παρακ. έστεφά-
 νωμαι - a încunună

στήναι - άπαρ., άόρ. 2,
 ένεργ., βλ. ίστημι

στηρίζω ρ. μέλλ. στεριώ
 (στερίζω), άόρ. έστηριξα,
 παθ. μέλλ. στηριχθήσομαι,
 άόρ. έστηρίχθην, παρακ.
 έστήριγμαi - a întări

στήριζον - προστακτ.,
 άόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
 βλ. στηρίζω

στιχάριον, ου (τό) ούσ.
 - stihar

στίχος, ου (ό) ούσ. -
 vers, rînd, verset, stih

στολή, ής (ή) ούσ. - sto-
 lă (bis.), orar (bis.), veșmint
 (diaconesc), uniformă (preo-
 țească)

στόμα, ατος (τό) ούσ. -
 gură

στρατιά, άς (ή) ούσ. -
 oaste, armată

στρατιώτης, ου (ό)
 ούσ. - ostaș, soldat

στρατόπεδον, ου (τό)
 ούσ. - tabără militară, ar-
 mată

στρατός, ου (ό) ούσ. -
 armată

στραφείς - μετοχή, άόρ.,
 άρσ., έν., παθ., βλ. στρέφω

στρέφω ρ. μέλλ. στρέ-
 ψω, άόρ. έστρεψα, παρακ.

ἔστροφα, παθ. μέλλ. 1 στρεφθήσομαι, μέλλ. 2 στραφήσομαι, αόρ. 1 ἐστρέφθην, αόρ. 2 ἐστράφην, παρακ. ἔστραμμα - a (se) întoarce

στῶμεν - ὑποτ., αόρ. 2, πρόσ. 1, πληθ. ἐνεργ., βλ. ἴστημι

σύ - προσωπ. ἀντων., πρόσ. 2 - tu

συγγνώμη, ης (ή) οὐς. - iertare

συγκαθηλόω - ὦ ρ. παρατ. συγκαθήλουν, μέλλ. συγκαθηλώσω, αόρ. συγκαθήλωσα, παθ. αόρ. συγκαθηλώθην, παρακ. συγκαθήλωμαι - a şipui, a bate în cuie împreună cu cineva

συγκαθήλωσον - προσ. τακτ., αόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. συγκαθηλόω - ὦ

συγκάθημαι ρ. - a şede împreună cu (βλ. κάθημαι)

συγκαθήμενος - μετοχτή, ἐνεστ., ἀρσ., βλ. συγκάθημαι

συγκαταριθμέω - ὦ ρ. - a număra împreună cu

συγκαταρίθμησον - προσ. τακτ., αόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. συγκαταριθμέω - ὦ

σύγκρισις, εως [σύγκριση] (ή) οὐς. - asemănare, comparație

συγχωρέω - ὦ ρ. παρατ. συνεχώρουν, μέλλ. συγχωρήσω, αόρ. συνεχώρησα, παρακ. συγκεχώρηκα, παθ. μέλλ. συγχωρηθήσομαι, αόρ. συγχωρήθην, παρακ. συγκεχώρημαι - a ierta

συγχώρησις, εως [συγχώρηση] (ή) οὐς. - iertare

συγχώρησον - προσ-
τακτ., *ἀόρ.*, *πρόσ.* 2, *έν.*,
ένεργ., βλ. συγχωρέω - $\hat{\omega}$

συλλειτουργῶ - $\hat{\omega}$ ρ. -
a sluji împreună, a colitur-
ghisi

συλλειτουργός, ου (ὁ)
οὐσ. - împreună slujitor, co-
liturghisitor

συμβολίζω ρ. - a simbo-
liza

σύμβολον, ου (τὸ) οὐσ.
- simbol

συμπάθεια, ας (ἡ) οὐσ.
- milă, milostivire, compăti-
mire

σύμπαν, αντος (τὸ) οὐσ.
- univers, cosmos

σύμπας, πασα, παν ἐ-
πίθ. - tot, întreg

σὺμπλευσον - προσ-
τακτ., *ἀόρ.*, *πρόσ.* 2, *έν.*,
ένεργ., βλ. συμπλέω

συμπλέω ρ. μέλλ. συμ-
πλεύσομαι (συμπλευσοῦ-
μαι), *ἀόρ.* συνέπλευσα,
παρακ. συμπέπλευκα - a
naviga împreună, a călători
pe mare împreună cu cineva
(βλ. πλέω)

συμπληρόω - $\hat{\omega}$ [συμ-
πληρώνω] ρ. - a împlini
împreună (βλ. πληρόω - $\hat{\omega}$)

συμπλήρωσις, εως [συμ-
πλήρωση] (ἡ) οὐσ. - îm-
plinire, săvîrșire

συμπροσκυνέω - $\hat{\omega}$ ρ. -
a se închina împreună cu, a
adora împreună cu (βλ.
προσκυνέω - $\hat{\omega}$)

συμφέρον, οντος (τὸ)
οὐσ. - folos, interes

συμφέροντα - μετοχή,
ένεστ., οὐδ., *πληθ.*, *ένεργ.*,
βλ. συμφέρω

συμφέρω ρ. μέλλ. συν-
οίσω, *ἀόρ.* 1 συνήνεγκα,

ἀόρ. 2 συνήνεγκον, παρακ.
συνενήνοχα - a fi de folos,
a conveni (βλ. φέρω)

συμφωνέω - ὦ ρ. παρ.ατ.
συνεφώνουν, μέλλ. συμ-
φωνήσω, ἀόρ. συνεφώνη-
σα, παθ. ἀόρ. συνεφωνή-
θην - a fi de acord, a se
întelege, a se uni

σύμφωνος, ον [σύμφω-
νος, η, ο] ἐπίθ. - împreună
glăsuie

συνάναρχος, ον ἐπίθ. -
coetern, împreună veșnic

συναπολέσης - ὑποτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. συναπόλλυμι

συναπόλλυμι (ἀρχ.) ρ.
παρ.ατ. συναπάλλυν, μέλλ.
συναπολέσω, ἀόρ. συνα-
πάλεσα, παρακ. συναπο-
λώλεκα, παρακ. 2 συναπό-
λώλα - a omorî împreună
cu, a face să riagă împreună
cu (βλ. ὄλλυμι)

συναπτή, ἥς (ἡ) οὐσ. -
ectenie, cerețe

συνδεδεμένων - μετοχή,
παρακ., ἀρσ., πληθ., γεν.,
μέσ. - παθ., βλ. συνδέω

συνδέω ρ. παρ.ατ. συν-
έδουν, μέλλ. συνδήσω, ἀ-
όρ. συνέδησα, παρακ. συν-
δέδεκα - a lega

συνδοξαζόμενος - με-
τοχή, ἐνεστ., ἀόρ., ἀρσ.,
ἐν., μέσ., βλ. συνδοξάζω

συνδοξάζω ρ. - a slăvi
împreună cu, a mări împreu-
nă cu (βλ. δοξάζω)

συνδρομητής, οὔ (ὅ)
οὐσ. - contribuabil

συνείδησις, εως [συν-
είδηση] (ἡ) οὐσ. - cuget,
conștiință

συνειδός, ὅτος (τὸ) οὐσ.
- conștiință

σύνειμι ρ. - a fi împreună
cu, a fi prezent

συνεισελθεῖν - άπαρ.,
άόρ. 2, ένεργ., βλ. συνεισ-
έρχομαι

συνεισέρχομαι ρ. μέλλ.
συνεισελεύσομαι, άόρ. 2
συνεισήλθον, παρακ. συν-
εισελήλυθα - a intra împre-
ună în (βλ. έρχομαι)

σύνεσις, εως [σύνεση]
(ή) ούσ. - pricepere, înțe-
lepciune

συνετίζω ρ. - a face în-
telept, a înțelepti, a cumiñi

συνέτισον - προστακτ.,
άόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. συνετίζω

συνέτριψας - όριστ.,
άόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. συντρίβω

συνεύχομαι ρ. - a se gu-
ga împreună cu cineva (βλ.
εύχομαι)

συνέχεια, ας (ή) ούσ. -
continuaie, urmaie

συνεχίζω ρ. - a continua,
a urma

σύνθεσις, εως [σύνθε-
ση] (ή) ούσ. - alcătuire,
compunere, structură

συνήθης, ες έπίθ. - obiș-
nuit

συνήθως έπίρρ. - în chip
obișnuit

συνόδευσον - προσ-
τακτ., άόρ., πρόσ. 2, έν.,
ένεργ., βλ. συνοδεύω

συνοδεύω ρ. - a călători
pe uscat împreună cu cineva

συντριβή, ής (ή) ούσ. -
zdobire

συντρίβω ρ. παρατ.
συνέτριβον, μέλλ. συντρί-
ψω, άόρ. συνέτριψα, πα-
ρακ. συντέτριφα, παθ.
μέλλ. συντριφθήσομαι, άόρ.

1 συνετρίφθην, *ἀόρ.* 2 συν-
ετρίβην, *παρακ.* συντέ-
τριμμαί - a zdrobi, a strivi,
a sfărîma, a nimici

συνών - *μετοχή, ἐνεστ.,*
ἀρσ., βλ. σύνειμι

σφαγή, ἥς (ῆ) οὐσ. -
injunghiere, junghiere

σφόδρα *ἐπίρρ.* - mult,
foarte, puternic

σφραγίζω ρ. *μέλλ.*
σφραγίσω - σφραγιῶ, *ἀόρ.*
ἐσφράγισα, *παρακ.* ἐσφρά-
γικα, *παθ. ἀόρ.* ἐσφραγί-
σθην, *παρακ.* ἐσφράγισμαί -
a binecuvînta

σφραγίς, ἴδος [σφραγι-
δα] (ῆ) οὐσ. - *pecete*

σφραγίσας - *μετοχή,*
ἀόρ., ἀρσ., ἐν., ἐνεργ., βλ.
σφραγίζω

σχηματίζω ρ. *μέλλ.*
σχηματίσω - σχημαιῶ, *ἀόρ.*
ἐσχημάτισα, *παθ. παρακ.*

ἐσχημάτισμαί - a alcătui, a
forma

σώζω ρ. *παρατ.* ἔσωζον,
μέλλ. σώσω, *ἀόρ.* ἔσωσα,
παρακ. σέσωκα, *παθ. μέλλ.*
σωθήσομαί, *ἀόρ.* ἐσώθην,
παρακ. σέσωσμαι - σέσω-
μαί - a mîntui, a salva

σωθήναι - *ἀπαρ., ἀόρ.,*
παθ., βλ. σφίζω

σῶμα, ατος (τὸ) οὐσ. -
trup, corp

σωματικῶς *ἐπίρρ.* - cu
trupul, trupeste

σῶος, σώα, σῶων *ἐπίθ.* -
teafăr, întreg, nevătămat

σῶσαι - *ἀπαρ., ἀόρ., ἐ-*
νεργ., βλ. σφίζω

σωτήρ, ἦρος [σωτήρας]
(ὁ) οὐσ. - mîntuitor, salva-
tor, izbăvitor; ὁ Σωτήρας
(τοῦ κόσμου) - Mîntuitorul
Hristos

σωτηρία, ας (ή) ούς. -
mîntuire, salvare, izbăvire

σωτήριο, ου (τό) ούς.
- mîntuire

T

τάγμα, ατος (τό) ους. -
ceată, legiune

ταξίαρχης, ου (ό) ούς.
- arhanghel

ταξιαρχία, ας (ή) ούς. -
taxiarhie, unitate militară

τάξις, εως [τάξη]· (ή)
ούς. - rînd, rang, ordine,
rînduială, rit, ritual

ταπεινός, ή, όν επίθ. -
smerit

ταπεινοφροσύνη, ης (ή)
ούς. - gînd smerit, modestie

ταπείνωσις, εως [τα-
πείνωση] (ή) ούς. - sme-
renie

ταύτην (άρχ.) - δεικτ.
άντων., θηλ., έν., αίτ., βλ.
ούτος, αύτη, τουτο

ταφέντά - μετοχή, άόρ.,
άρσ., έν., αίτ., παθ., βλ.
θάπτω

τάφος, ου (ό) ούς. -
mormînt, groapă

τεθανατωμένος - μετο-
χή, παρακ., άρσ., έν., μέσ.
- παθ., βλ. θανατάω

τεθνηξόμεθα - όριστ.,
μέλλ. 2, πρόσ. 1, πληθ.,
μέσ., βλ. θνήσκω

τεθνεώτων - μετοχή, πα-
ρακ., άρσ., πληθ., γεν., βλ.
θνήσκω

τεκούσα - μετοχή, άόρ.
2, θηλ., έν., ένεργ., βλ. τίκ-
τω

τέλειος, ία, ιον *ἐπίθ.* -
desăvîrșit

τελειόω - *ὦ ρ.* - a desă-
vîrși

τελευταίον *ἐπίρρ.* - în
sfîrșit, la urmă

τελευταίος, αία, αῖον
ἐπίθ. - ultimul, cel din urmă

τελέω - *ὦ ρ. παρακ.* ἐτέ-
λουν, μέλλ. τελέσω (τελῶ),
ἀόρ. ἐτέλεσα, παρακ. τε-
τέλεκα, παθ. μέλλ. τελεσ-
θήσομαι, *ἀόρ.* ἐτελέσ-
θην, παρακ. τετέλεσμαι -
a săvîrși, a celebra

τέλος, ους (τὸ) οὐς. -
sfîrșit

τελώνης, ου (ὁ) οὐς. -
vameș

τέρμα, ατος (τὸ) οὐς. -
capăt, sfîrșit

τέρπου - προστακτ., ἐ-
νεστ., πρόσ. 2, ἐν., μέσ. -
παθ., βλ. τέρπω

τέρπω ρ. μέλλ. τέρψω,
ἀόρ. ἔτερψα, παθ. μέλλ.
τερφθήσομαι, *ἀόρ.* ἐτέρ-
φθην (ἐτάρφθην), *ἀόρ.* 2
ἐτάρπην - a se veseli, a se
desfăta

τέσσαρες, α [τέσσερα]
ἀριθμ. - patru

τέταρτος, ἄρτη, ον
ἀριθμ. - al patrulea, a patra

τετελειωμένος - μετοχή,
παρακ., ἄρσ., ἐν., μέσ. -
παθ., βλ. τελειόω - ὦ

τίθεσθαι - ἀπαρ., ἐνεστ.,
μέσ. - παθ., βλ. τίθημι

τίθημι ρ. μέλλ. θήσω,
ἀόρ. ἔθηκα, παρακ. τέθει-
κα (τέθηκα) - a pune

τις, τι ἀόριστ. ἀντων. -
cineva, ceva

τίς, τί ἐρωτημ. ἀντων. -
cine, ce

τίκτω ρ. μέλλ. τέξω (τέ-
ξομαι), ἀόρ. 2 ἔτεκον,
παρακ. τέτοκα, παθ. μέλλ.
τεχθήσομαι, ἀόρ. ἐτέχθην,
παρακ. τέτεγμα - a naște

τιμή, ἥς (ἦ) οὐσ. -
cinste, cinstire

τίμιος, ία, ιον ἐπίθ. -
cinstit, venerat

τό - ἄρθρο οὐδ. γένους

τοίνυν ἐπίρρ. - așadar,
deci, într-adevăr

τόκος, ου (ὄ) οὐσ. - fiu

τολμιᾶν (ἀρχ.) - ἀπαρ.,
ἐνεστ., ἐνεργ., βλ. τολμάω
- ὦ

τολμάω - ὦ ρ. - a îndrăz-
ni, a cuteza

τομή, ἥς (ἦ) οὐσ. -
taiere, tăietură, incizie

τότε ἐπίρρ. - atunci

τόπος, ου (ὄ) οὐσ. - loc

τοποθετέω - ὦ ρ. - a așe-
za, a pune

τράπεζα, ης [τραπέζι
(τὸ)] (ἦ) οὐσ. - masă

τρεις, τρία ἀριθμ. - trei

τρέφω ρ. μέλλ. θρέψω,
ἀόρ. ἔθρεψα, παρακ. τέ-
τροφα (τέτραφα), παθ.
μέλλ. 2 τραφήσομαι, ἀόρ.
1 ἐτρέφθην, ἀόρ. 2 ἐτρέ-
φην, παρακ. τέθραμμα - a
hrăni

τριάς, ἄδος [τριάδα]
(ἦ) οὐσ. - treime; Η Ἁγία
Τριάς - Sfinta Treime

τριήμερος, ον [τριήμε-
ρος, η, ο] ἐπίθ. - care du-
rează trei zile, care este din
ziua a treia

τρικήριον, ου [τρικέρι]
(τὸ) οὐσ. - tricher

τρὶς ἐπίθ. - de trei ori

Τρισάγιον, ου (τὸ) οὐσ.
- trisaghion, imn în cinstea
Sfintei Treimi

τρισάγος, α, ον ἐπίθ. -
de trei ori sfint, prea sfint,
foarte sfint, întreit sfint

τρισί - ἀριθμ., δοτ., βλ.
τρεις

τρίτος, η, ον ἀριθμ. - al
treilea, a treia

τροπή, ἥς (ἡ) οὐσ. -
schimbare

τροφή, ἥς (ἡ) οὐσ. -
hrană

τρυφή, ἥς (ἡ) οὐσ. -
desfătare, bucurie

τυγχάνω [τυχαίνω] ρ.
μελλ. τεύξομαι, ἀόρ. 2
ἔτυχον, παρακ. τετεύχηκα
(τέτευχα), παθ. ἀόρ. ἐτεύχ-
θην, παρακ. τέτευγμαι - a

dobîndi, a primi, a avea
parte

τυπικόν (τὸ) οὐσ. -
Tipic, rînduială a slujbelor
bisericești, carte care cuprin-
de rînduiala diferitelor slujbe
bisericești; τὰ Τυπικά - Ti-
pic, rînduielile tipiconale

τύπος, ου (ὁ) οὐσ. -
semn

τυραννίς, ίδος [τυραν-
νίδα] (ἡ) οὐσ. - tiranie

τυφλός, ή, όν ἐπίθ. - orb

τυχής - ύποτ., ἀόρ. 2,
πρόσ. 2, έν., ενεργ., βλ.
τυγχάνω

Υ

υγεία, ας (ἡ) οὐσ. -
sănătate

ὕδωρ, ὕδατος (τὸ) οὐσ.
- apă

υἱός (ὁ) οὐσ. - fiu; ὁ
Υἱός - Fiul lui Dumnezeu,
Iisus Hristos

ὕμνέω - ὦ ρ. παρατ.
ὕμνουν, μέλλ. ὑμνήσω,
ἀόρ. ὕμνησα, παρακ. ὕμ-
νηκα, παθ. μέλλ. ὑμνη-
θήσομαι, ἀόρ. ὑμνήθην,
παρακ. ὕμνημαι - a cînta

ὕμνος, ου (ὁ) οὐσ. -
cîntare, imn

ὕμῶν (ἀρχ.) - προσωπ.
άντων., πρόσ. 2, πληθ.,
γεν.

υπάρχω ρ. - a fi, a exista
(βλ. ἄρχω)

ὑπέδειξεν - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ.
ὑποδείκνυμι

ὑπεναντίος, ον [ὑπε-
ναντίος, α, ο] ἐπίθ. - po-
trivnic, adversar

ὑπέρ πρόθ. - pentru

ὑπεραθλέω - ὦ ρ. μέλλ.
ὑπεραθλήσω, ἀόρ. ὑπερ-
θήλησα, παρακ. ὑπερήθ-
ληκα - a lupta pentru

ὑπερευλογήμενος, η, ον
ἐπίθ. - prea binecuvîntat

ὑπερουράνιος, ον [ὑπερ-
ουράνιος, ια, ιο] ἐπίθ. -
mai presus de ceruri

ὑπήρχες - ὀριστ., πα-
ρατ. πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. ὑπάρχω

ὑπό πρόθ. - sub

ὑπογονάτιον, ου (τὸ)
οὐσ. - bederniță, nabederni-
ță, epigonat

ὑποδείκνυμι [ὑποδεικ-
νύω = ὑποδείχνω] ρ. μέλλ.
ὑποδείξω, ἀόρ. ὑπέδειξα,
παρακ. ὑποδέδειγμαi - a
arăta

ὑποδεξόμενοι - μετοχή, μέλλ., άρσ., πληθ., μέσ., βλ. ὑποδέχομαι

ὑποδέχομαι ρ. - a primi (βλ. δέχομαι)

ὑποκάτω ἐπίρρ. καὶ πρόθ. - dedesubt, sub

ὑποκεκλιότας - μετοχή, παρακ., άρσ., πληθ., αίτ., ένεργ., βλ. ὑποκλίνομαι

ὑποκλίνομαι ρ. - a se pleca, a pleca capul, a se înclina, a se arpleca (βλ. ὑποκλίνω)

ὑποκλίνω ρ. μέλλ. ὑποκλινῶ, άρσ. ὑπέκλινα, παρακ. ὑποκέκλικα, παθ. μέλλ. ὑποκλιθήσομαι, άρσ. 1 ὑπεκλίθην (ὑπεκλίνθην), άρσ. 2 ὑπεκλίνην, παρακ. ὑποκέκλιμαι - a înclina, a arpleca

ὑπόλοιπος, ον [ὑπόλοιπος, η, ο] ἐπίθ. - ce-lălat

ὑπομείνας - μετοχή, άόρ., άρσ., έν., ένεργ., βλ. ὑπομένω

ὑπομένω ρ. παρατ. ὑπέμενον, μέλλ. ὑπομενώ, άόρ. ὑπέμεινα, παρακ. ὑπομεμένηκα (ὑπομέμονα) - a răbda, a îndura, a suferi

ὑπτιος, ία, ίον ἐπίθ. - culcat pe spate, cu fața în sus

ὑψιστος, ίστη, ίστον ἐπίθ. - cel mai înalt; Ὑψιστος (ός) ούς. - Cel de sus, Dumnezeu

ὑψηλός, ή, όν ἐπίθ. - înalt; τὰ ὑψηλά ούς. - cele înalte, cele cerești

ὑψος, ους (τό) ούς. - înălțime

ὕψω - ᾧ [ὕψώνω] ρ.
 παρατ. ὕπουν, μέλλ. ὑψώ-
 σω, ἀόρ. ὕψωσα, παθ.
 μέλλ. ὑψωθήσομαι, ἀόρ.
 ὑψώθην - a ridica, a înălța

ὕψωθητι - προστακτ.,
 ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., παθ., βλ.
 ὑπόω - ᾧ

Φ

φάγετε - προστακτ., ἀόρ.
 2, πρόσ. 2, πληθ., ἐνεργ.,
 βλ. ἐσθίω

φαγόντες - μετοχή, ἀόρ.
 2, ἀρσ., πληθ., ἐνεργ., βλ.
 ἐσθίω

φανερός, ἄ, ὄν [φανε-
 ρός, ἦ, ὄ] ἐπίθ. - arătat,
 vizibil, vădit

φανερόω - ᾧ [φανερῶ-
 νω] ρ. παρατ. ἐφάνερον,
 μέλλ. φανερῶσω, ἀόρ.
 ἐφάνερωσα, παρακ. πεφα-
 νέρωσα, παθ. ἀόρ. ἐφανε-
 ρώθην - a arăta, a dezvălui

φανερωθέντα (ἀρχ.) -
 μετοχή, ἀόρ., ἀρσ., ἐν.,
 αἰτ., παθ., βλ. φανερόω - ᾧ

φάτνη, ης (ἦ) οὖσ. -
 iesle

φελώνιον, ου [φελόνι]
(τὸ) οὐσ. - felon; sfiță

φέρουσα - μετοχή, ἐνεστ., θηλ., ἐνεργ., βλ. φέρω

φέρω ρ. μέλλ. οἶσω, ἀόρ. 1 ἤνεγκα, ἀόρ. 2 ἤνεγκον, παρακ. ἐνήνοχα, παθ. μέλλ. ἐνεχθήσομαι, ἀόρ. ἠνέχθην, παρακ. ἐνήνεγμαι - a purta, a duce

φεύγω ρ. μέλλ. φεύξομαι, ἀόρ. 2 ἔφυγον, παρακ. πέφευγα, παθ. ἀόρ. ἐφεύχθην, παρακ. πέφυγμαι - a fugi

φθορά, ᾶς (ῆ) οὐσ. - pieire, distrugere, moarte

φιλανθρωπία, ας (ῆ) οὐσ. - iubire de oameni

φιλάθρωπος, ον [φιλάθρωπος, η, ο] ἐπίθ. - iubitor de oameni

φιλεύσπλαγχνος, ον [φιλεύσπλαγχνος, η, ο] ἐπίθ. - iubitor de milostivire

φίλημα, ατος (τὸ) οὐσ. - sărutare, sărut

φίλος, η, ον ἐπίθ. - drag, iubit

φιλόχριστος, ον ἐπίθ. - iubitor de Hristos, creștin

φλέγω ρ. μέλλ. φλέξω, ἀόρ. ἔφλεξα, παθ. ἀόρ. 1 ἐφλέχθην, ἀόρ. 2 ἐφλέγην, παρακ. πεφλέγμαι - a arde

φλέξης - ὑποτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. φλέγω

φλέξον - προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. φλέγω

φοβερός, ἄ, ὄν [φοβερός, ῆ, ὄ] ἐπίθ. - înfricoșător

φοβέω - ὦ [φοβούμαι]
 ρ. μέλλ. φοβήσω, ἀόρ.
 ἐφόβησα, παθ. μέλλ. φο-
 βηθήσομαι, ἀόρ. ἐφοβή-
 θην, παρακ. πεφόβημαι - a
 se teme

φόβος, ου (ὄ) οὐσ. -
 frică, teamă

φρήν, φρενός [φρένα]
 (ῆ) οὐσ. - gând, minte

φρίττω [φρίσσω] ρ.
 μέλλ. φρίξω, ἀόρ. ἔφριξα,
 παρακ. πέφρικα - a se în-
 fricoșa

φρικτός, ῆ, ὄν ἐπίθ. - în-
 fricoșător

φρίξον - προστακτ., ἀ-
 ὄρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ.
 φρίττω

φρονέω - ὦ ρ. μέλλ.
 φρονήσω, ἀόρ. ἐφρόνησα,
 παρακ. πεφρόνηκα - a cu-
 geta, a gândi

φρονοῦντες - μετοχή,
 ἐνεστ., ἀρσ., πληθ., ἐνεργ.,
 βλ. φρονέω - ὦ

φρουρέω - ὦ ρ. παρατ.
 ἐφρούρουν, μέλλ. φρουρή-
 σω, ἀόρ. ἐφρούρησα, παθ.
 ἀόρ. ἐφρουρήθην, παρακ.
 πεφρούρημαι - a răzi

φρούρησον - προστακτ.,
 ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
 βλ. φρουρέω - ὦ

φύλαξ, ακος [φύλα-
 κας] (ὄ) οὐσ. - paznic,
 răzitor

φύλαξον - προστακτ.,
 ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
 βλ. φυλάττω

φυλάττω [φυλάσσω =
 φυλάγω] ρ. μέλλ. φυλάξω,
 ἀόρ. ἐφύλαξα, παρακ.
 πεφύλαξα (πεφύλακα), παθ.
 μέλλ. φυλαχθήσομαι, ἀόρ.
 ἐφυλάχθην, παρακ. πεφύ-
 λαγμαι - a răzi, a apăra, a
 păstra

φυτεύω ρ. μέλλ. φυτεύω, *ἀόρ.* ἐφύτευσα, παρακ. πεφύτευκα - a sădi

φυτόν, οὐ (τὸ) οὐσ. - arbore, copac, plantă

φωνή, ἦς (ἡ) οὐσ. - glas

φῶς, φωτός (τὸ) οὐσ. - lumină

φωταγωγέω - ᾠ ρ. - a ilumina, a lumina, a aduce lumină

φωταγωγούσα - μετοχή, *ἐνεστ.*, *θηλ.*, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, βλ. φωταγωγέω - ᾠ

φωτίζου - προστακτ., *ἐνεστ.*, *πρόσ. 2*, *ἐν.*, *μέσ.* - παθ., βλ. φωτίζω

φωτίζω ρ. μέλλ. φωτίσω (φωτιῶ), *ἀόρ.* ἐφώτισα - a lumina, a revărsa lumină, a străluci

φωτισμός, οὐ (ὁ) οὐσ. - lumina, ilumina, lumină
care vine de la un astru

φώτισον - προστακτ., *ἀόρ.*, *πρόσ. 2*, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, βλ. φωτίζω

X

χαίρω [χαίρομαι] ρ. μέλλ. χαιρήσω, *ἀόρ.* ἐχάρησα, παρακ. κεχάρηκα, παθ. *ἀόρ. 2* ἐχάρην, παρακ. κεχάρημαι (κέχαρμαι) - a se bucura

χαμηλοφώνως ἐπίρρ. - cu glas coborît, în șoaptă

Χαναανία, ἀς (ἡ) οὐσ. - canaaneancă, femeie din Canaan

χαρά, ἀς (ἡ) οὐσ. - bucurie

χαρακτήρ, ἦρος [χα-
ρακτήρας] (ὁ) οὐσ. - ca-
racter (literă), inițială

χαρακτηριστικός, ἤ, ὄν
ἐπίθ. - characteristic

χαρίζομαι [χαρίζω] ρ.
παρατ. ἐχαρίζομην, μέλλ.
χαρισθῆναι (χαρίσομαι -
χαρισθήσομαι), ἀόρ. ἐχα-
ρισάμην (ἐχαρίσθην), πα-
ρακ. κεχάρισμαι - a dăgui

χάρις, ιτος [χάρη] (ἡ)
οὐσ. - har

χάρισαι - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., μέσ., βλ.
χαρίζω

χάρισμα, ατος (τὸ)
οὐσ. - har, dar

χεῖλος, ους [χείλι] (τὸ)
οὐσ. - buză

χείρ, χειρός (ἡ) [τὸ
χέρι] οὐσ. - mână

χειροτονήσαντος - με-
τοχή, ἀόρ., ἀρσ., ἐν., γεν.,
ἐνεργ., βλ. χειροτονέω -
ω

χειροτονέω - ω ρ. μέλλ.
χειροτονήσω, ἀόρ. ἐχειρο-
τόνησα, παρακ. κεχειρο-
τόνηκα - a hirotoni

χερουβείμ (τὸ) - heru-
vim

χερουβικός, ἤ, ὄν ἐπίθ.
- heruvimic

χήρα, ας (ἡ) οὐσ. - vă-
duvă

χιλιάς, ἄδος [χιλιάδα]
(ἡ) οὐσ. - hiliadă, o mie

χιτών, ὠνος [χιτώνας]
(ὁ) οὐσ. - haină, hiton

χοός - χοῦς, χοῦ [τὸ
χῶμα, ατος] (ὁ) οὐσ. -
pământ, țărână

χορεύω ρ. μέλλ. χορεύ-
σω, ἀόρ. ἐχόρευσα, παρακ.

κεχόρευκα, παθ. *ἀόρ.* ἐχο-
ρεύθην, παρακ. κεχόρευ-
μαι - a dansa

χορηγέω - *ᾠ ρ.* μέλλ.
χορηγήσω, *ἀόρ.* ἐχορήγη-
σα, παθ. παρακ. κεχορή-
γημαι - a da, a acorda

χορηγός, οὐ (ὄ) οὐσ. -
dătător, cel care dă

χορός, οὐ (ὄ) οὐσ. - cor,
strană (cîntăreții de la strană)

χορτάζω [χορταίνω] ρ.
μέλλ. χορτάσω - a se sătura

χορτασθήσονται - *ὁ*-
ριστ., μέλλ., πρόσ. 3,
πληθ., παθ., βλ. χορτάζω

χόρτος, ου (ὄ) οὐσ. -
iarbă

χρεία, ας (ή) οὐσ. -
trebuiță, nevoie, necesitate

χρηματίζω (*ἀρχ.*) ρ.
μέλλ. χρηματίσω (χρημα-

τιῶ), *ἀόρ.* ἐχρημάτισα, πα-
ρακ. κεχρημάτικα, παθ.
ἀόρ. ἐχρηματίσθην, πα-
ρακ. κεχρημάτισμαι - a fi,
a se face, a deveni

χρηστότης, ητος [χρησ-
τότητα] (ή) οὐσ. - bunătate

χριστιανός, οὐ (ὄ) οὐσ.
- creștin

Χριστός (ὄ) - Unsul Dom-
nului, Hristos; φιλόχριστος,
ον - iubitor de Hristos

χριστός, ή, ὄν *ἐπίθ.* -
uns, care a fost uns, care a
primit ungerea sfintă

χρίω [χρίζω] ρ. μέλλ.
χρίσω, *ἀόρ.* ἔχρισα, πα-
ρακ. κέχρικα, παθ. μέλλ.
χρισθήσμαι, *ἀόρ.* ἐχρίσ-
θην, παρακ. κέχρισμαι (κέ-
χρισμαι) - a unge

Χρυσόστομος (ὄ) - Hri-
sostomul, Sfintul Ioan Gură
de Aur

χρυσόστομος, ον *ἐπίθ.*
- cu gură de aur, elocvent,
convingător, bun orator

χώρα, ας (ή) ούς. - țară

Ψ

ψάλλω ρ. μέλλ. ψαλῶ,
ἀόρ. ἔψηλα (ἔψαλα), πα-
ρακ. ἔψακα - a cânta, a pros-
lăvi, a psalmodia

ψαλμός, οῦ (ὅ) ούς. -
psalm

ψεῦδος, ους (τὸ) ούς. -
minciună

ψεύδω ρ. μέλλ. ψεύσω,
ἀόρ. ἔψευσα, παρακ. ἔψευ-
κα, παθ. μέλλ. ψευστήσο-
μαι καὶ ψεύσομαι, ἀόρ.
ἔψεύστην, παρακ. ἔψευσ-
μαι - a minți, a înșela

ψυχή, ἧς (ή) ούς. -
suflet

ψυχικός, ή, ὄν *ἐπίθ.* -
sufletesc

ψυχοφθόρος, ον [ψυ-
χοφθόρος, α, ο] *ἐπίθ.* -
pierzător de suflete

Ω

ῥα, ῥας (ή) ούς. - margi-
ne (a veșmîntului)

ῶδε *ἐπίρρ.* - aici

ῶδή, ἧς (ή) ούς. - cînta-
re, cîntec

ῶκτείρησε - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ.
οἰκτείρω

ῶλεσεν - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ.
ῶλλυμι

ῶμος, ου (ὅ) ούς. - umăr

ῶν - μετοχή, ἐνεστ., ἀρσ.,
ἐν., βλ. εἶναι

ὄν - ἀναφορ. ἀντων.,
πληθ., γεν., βλ. ὅς, ἥ, ὅ

ὥρα, ας (ἡ) οὐσ. - ceas,
oră

ὠραῖος, α, ον ἐπίθ. -
frumos, minunat; ὠραῖαι
Πύλαι - uşile împărăteşti

ὠραιότης, τητος [ὠραι-
ότητα] (ἡ) οὐσ. - frumu-
seţe, podoabă

ὠράριον, ου (τὸ) οὐσ. -
orar (bis.), veşmint diaco-
nesc

ὡς σύνδ. - ca, să, ca şă,
că

ὡσαννά ἐπιφών. - osana
(strigăt de bucurie, de tri-
umf)

ὡσαύτως ἐπίρρ. - tot
aşa, la fel, asemenea

ὡσεὶ σύνδ. - ca, precum

ὡστε σύνδ. - încît

DICȚIONAR ROMÂN - GREC

AL SFINTEI ȘI DUMNEZEIEȘTEI LITURGHII

A CELUI ÎNTRE SFINȚI PĂRINTELUI NOSTRU

IOAN GURĂ DE AUR

ARHIEPISCOPUL CONSTANTINOPOLULUI

A

abandona *vb.I, tranz.* -
έγκαταλείπω

acela, aceea *pron. dem.* -
έκείνος, η, ο

acesta, aceasta *pron. dem.* -
οὗτος, αὕτη, τούτο

acoperămint *s.n.* - κά-
λυμμα, ατος (τὸ); σκέπη,
ης (ή)

acoperi *vb. IV, tranz.* -
σκεπάζω; σκέπω; καλύπτω

acord (a fi de) - συμφω-
νέω - ᾠ

acorda *vb.I, tranz.* - παρ-
έχω; χορηγέω - ᾠ

acum *adv.* - νῦν

acuza *vb.I, tranz.* - ἐλέγ-
χω

Adam *s.m.p.* - Αδάμ (ὁ)

adaos *s.n.* - προσθήκη,
ης (ή)

adăugare *s.f.* - προσθήκη,
ης (ή)

adăugire *s.f.* - προσθήκη,
ης (ή)

adesea *adv.* - πολλάκις

adevăr *s.n.* - ἀλήθεια, ας
(ή)

adevărat *interj.* - ἀμήν

adevărat, ă *adj.* - ἀληθι-
νός, ή, όν; cu adevărat -
αληθώς; έκτύπως; όντως

admirabil, ă *adj.* - θαυ-
μαστός, ή, όν

(de) admirat - θαυμασ-
τός, ή, όν

adora *vb.I, tranz.* - λα-
τρεύω; προσκυνέω - ᾠ; a
adora împreună cu - συν-
προσκυνέω - ᾠ

adorare *s.f.* - λατρεία, ας
(ή)

adorator *s.m.* - λάτρις,
ιος (ό); λατρευτής, ου (ό)

adormi *vb.III, intrans.* -
κοιμάω - ω

adormi mai înainte - προ-
αναπαύω

aducător (de jertfă sau
ofrandă) *s.m.* - άφιερωτής,
ου (ό)

aduce *vb.III, tranz.* - κο-
μίζω, προσφέρω

aduce dăruri - καρποφο-
ρέω - ω; προσάγω; παράγω;
προσκομίζω

aducere aminte *s.f.* - ά-
νάμνησις, εως [ανάμνη-
ση] (ή); μνήμη, ης (ή)

adunare *s.f.* - έκκλησία,
ας (ή)

adversar, ă *adj.* - πολέμι-
ος, ία, ιον; ύπεναντίος, ον

Aer (acoperămintul cel
mare) *s.n.* - άήρ, άέρος
[άέρας] (ό)

aer *s.n.* - άήρ, άέρος [αέ-
ρας] (ό)

afară (în afară, în afară
de) *adv., loc.adv., loc.prep.*
- έκτός, πλήν

afirma *vb.I, reflex.* - άνα-
δείκνυμι [άναδεικνύω = άνα-
δείχνω]

afla (la distanță) *vb.I,*
refl. - άπέχω

afla *vb.I, tranz.* - εύρίσκω

Agneț *s.n.* - άμνός, ου
(ό)

aici *adv.* - ένθάδε; ένταύ-
θα; ώδε

ajunge (a fi destul) *vb.*
III, intrans. - άρκέω - ω

ajunge la *vb.III, intrans.* -
καταντάω - ω

ajutor *s.n.* - βοήθος, οὔ
(ὄ, ἦ)

alcătui *vb.* IV, *tranz.* -
σχηματίζω

alcătuire *s.f.* - σύνθεσις,
εως [σύνθεση] (ἦ)

alegere *s.f.* - ἐκλογή, ἦς
(ἦ); *la alegere* - κατ' ἐκλο-
γήν

ales, aleasă *adj.* - ἐκλεκ-
τός, ἦ, ὄν

(*mai*) ales *loc. adv.* - ἐξ-
αιρέτως

aliluia *interj.* - ἀλλη-
λούια

alipi *vb.* IV, *tranz.* - προσ-
κολλάω - ὦ

altar *s.n.* - βῆμα, ατος
(τὸ); θυσιαστήριον, ου (τὸ)

amenința *vb.* I, *tranz.* -
μηνίω

amestecare *s.f.* - ἔνωσις,
εως [ἔνωση] (ἦ)

amin *interj.* - ἀμήν

aminte (a lua) - προσέχω

aminti *vb.* IV, *reflex.*
tranz. - μιμνήσκω, μνημο-
νεύω

amintire *s.f.* - ἀνάμνη-
σις, εως [ἀνάμνηση] (ἦ);
μνήμη, ης (ἦ)

amintit veșnic *adj.* - αεί-
μνηστος, ον [αείμνηστος,
η, ο]

amîndoi, două *num. col.*
- ἀμφοτέροι, αι, α

amplu, ă *adj.* - ἐκτενής,
ές

amvon *s.n.* - ἄμβων,
ωνος [ἄμβωνας] (ὀ)

an *s.n.* - ἔτος, ους (τὸ)

anafură *s.f.* - ἀντίδωρον,
ου (τὸ)

ancoră *s.f.* - ἄγκυρα, ας
(ή)

Anna *s.f.* - Ἄννα (ή)
(mama Sfintei Fecioare)

anonim, ă *adj.* - ἀνόνο-
μος, ον [ἀνόνομος, η, ο]

antifon *s.n.* - ἀντίφωνον,
ου (τό)

antimis *s.n.* - ἀντιμήν-
σιον, ου (τό)

Antonie *s.m.p.* - Ἀντώνι-
ος, ου (ό)

anula *vb.I, tranz.* - αἴρω

anunța *vb.I, tranz.* - ἀνερ-
γέλλω

anunța vești bune *vb.I,
tranz.* - εὐαγγελίζω

apă *s.f.* - ὕδωρ, ὕδατος
(τό)

apă (curs de) *s.f.* - ρεῖθ-
ρον, ου (τό)

apă caldă *s.f.* - ζέον, ου
(τό)

apăra *vb.I, tranz.* - ἀντι-
λαμβάνω; διαφυλάττω [δι-
αφυλάσσω - διαφυλάγω];
φυλάττω [φυλάσσω - φυ-
λάγω]

apăraie *s.f.* - ἀπολογία,
ας (ή)

apleca *vb.I, reflex., tranz.*
- κλίνω; ὑποκλίνω; ὑποκλί-
νομαι; a se apleca din
cauza violenței - καταρ-
ρήγνυμι [καταρράσσω]

apoi *adv.* - εἶτα, ἔπειτα

apolis (*bis.*) *s.n.* - ἀπόλυ-
σις, εως [ἀπόλυση] (ή)

apostol *s.m.* - ἀπόστολος,
ου (ό)

apostolic, ă *adj.* - ἀποσ-
τολικός, ή, όν

aproape *adv.* - πλησίον

apropria *vb.I, reflex.* - προσέρχομαι; προσεγγίζω; βαδίζω

aranja *vb.I, tranz.* - εὐτρεπίζω

arăta limpede *vb.I, tranz.* - σαφώω - ᾧ [σαφηνίζω]

arăta *vb.I, tranz.* - ἀναδείκνυμι [ἀναδεικνύω = ἀναδείκνω]; δείκνυμι [δεικνύω = δείκνω]; ὑποδείκνυμι; φανερώω - ᾧ [φανερώνω]

arătat, ă *adj.* - φανερός, ἄ, ὄν

arbore *s.m.* - ξύλον, ου (τὸ); φυτόν, οὔ (τὸ)

arde *vb.III, tranz.* - καταφλέγω, φλέγω

argint *s.n., s.m.* - ἄργυρος, ου (ὁ); fără de arginți - ἀνάργυρος, ον; neubire de arginți - ἀφιλαργυρία, ας (ἡ)

arhanghel *s.m.* - ἀρχάγγελος, ου (ὁ); ταξιάρχης, ου (ὁ)

arhidiacon *s.m.* - ἀρχιδιάκονος, ου (ὁ)

arhiepiscop *s.m.* - ἀρχιεπίσκοπος, ου (ὁ)

arhiereu *s.m.* - ἀρχιερεύς, εως [ἀρχιερέας (ὁ)]

aripă *s.f.* - πτέρυξ, υγος [πτέρυγα] (ἡ); cu șase aripi - ἑξαπτέρυγος, ον

armată *s.f.* - στρατός, οὔ (ὁ); στρατιά, ἄς (ἡ); στρατόπεδον, ου (τὸ)

armonie *s.f.* - ὁμόνοια, ας (ἡ)

aromă *s.f.* - ἄρωμα, ατος (τὸ); εὐωδία, ας (ἡ)

articulație *s.f.* - ἄρμος, οὔ (ὁ)

artos *s.n.* - ἄρτος, ου (ὁ)

arunca *vb.I, tranz.* - βάλλω 1. (a arunca în afară) - ἐκβάλλω 2. a arunca în - ἐμβάλλω 3. a arunca privirea - ἐπιβλέπω 4. a se arunca la picioarele cuiva - προσπίπτω

ascet *s.m.* - ἐγκρατευτής, οὔ (ὄ)

asculta *vb.I, tranz.* - ἀκούω; ἐπακούω; εἰσακούω

asemănare (comparație) *s.f.* - σύγκρισις, εὐς [σύγκριση] (ή), fără asemănare - ἀσυγκρίτως

asemănare *s.f.* - ὁμοίωσις, εὐς [ὁμοίωση] (ή)

asemănător (în chip asemănător) *adv.* - ὁμοίως

asemenea *adv.* - ὡσαύτως

asigura *vb.I, tranz.* - ἀσφαλίζω

asigura *s.f.* - ἀσφάλεια, ας (ή)

astăzi *adv.* - σήμερον [σήμερα]

astfel *adv.* - οὕτω, οὕτως

așa *adv.* - οὕτω, οὕτως

(tot) așa *loc. adv.* - ὡσαύτως

așa cum *loc. conj.* - καθώς

așa să fie! - ἀμήν

așadar *adv.* - ὅθεν, τοίνυν

așeza *vb.I* - 1. *tranz.* ἀνακλίνω; βάλλω; καθίστημι; τοποθετέω - ὦ 2. *reflex.* ἵστημι; a fi așezat - κάθημαι

așeza înainte (în față) - πρόκειμαι

aștepta *vb.I, tranz.* - ἀπεκδέχομαι; 2. προσδοκάω - ὦ

asteptare (nădejde) *s.f.* -
προσμονή, ης (ή)

Atanasie *s.m.p.* - Ἀθανά-
σιος, ου (ό)

atașa *vb.I, tranz.* - προσ-
κολλάω - ω

atent (a fi) - προσέχω

atenție *s.f.* - προσοχή, ης
(ή)

Athos *s.* - Ἄθως [Ἄθω-
νας] (ό)

atinge *vb.III, tranz.* -
ἅπτω

atotputernic *s.m.* - παν-
τοκράτωρ, ορος [παντο-
κράτορας] (ό)

atribui *vb. IV, tranz.* -
ἀναφέρω

atunci *adv.* - τότε

aurit, ă *adj.* - διάχρυσος,
ον [διάχρυσος, η, ο]

autoritate *s.f.* - αρχή, ης
(ή); ἐξουσία, ας (ή)

auzi *vb. IV, tranz.* - ἀ-
κούω; ἐπακούω, είσακούω

avea *vb.II, tranz.* - ἔχω,
κατέχω

avea (îndurare, milă) *vb.*
- οἰκτείρω [οἰκτίρω]

avea dorință să moară
vb.II - θανατάω

avea încredere în *vb.* -
πείθω

avea parte *vb.* - τυγχάνω

Axionul *s.n.* - Μεγαλυ-
νάριον, ου (τό)

azi *adv.* - σήμερον [σή-
μερα]

B

baie *s.f.* - λουτρόν, οὐ
(τὸ)

barbă *s.f.* - πώγων, ωνος
(ὁ)

bate în cuie *vb.III, tranz.*
- προσηλώω - ᾶ [προσηλώ-
νω]

bărbat *s.m.* - ἀνὴρ, ἀν-
δρός [ἀνδρας] (ὁ)

bea *vb.II, tranz.* - πίνω

bederniță *s.f.* - ὑπογονά-
τιον, ου (τὸ)

belșug *s.n.* - προκοπή,
ἦς (ἡ)

Bethleem *s.* - Βηθλεέμ
(ἡ)

bine *adv.* - καλῶς [κα-
λά]; a face bine - καλλι-
εργέω - ᾶ; ἀγαθύνω

bine plăcea *vb.II, intrans.*
- εὐαρεστέω - ᾶ

binecuvînta *vb.I, tranz.* -
εὐλογέω - ᾶ

binecuvîntare *s.f.* - εὐλο-
γία, ας (ἡ)

binecuvîntat, ă *adj.* - εὐ-
λογητός, ἡ, ὄν; εὐλογη-
μένος, η, ον

binefacere *s.f.* - ἀνταπό-
δοσις, εως [ἀνταπόδοση]
(ἡ); εὐεργεσία, ας (ἡ)

binefăcător *s.m.* - εὐεργέ-
της, ου (ὁ)

bine primit, ă *adj.* - εὐ-
πρόσδεκτος, ον [εὐπρόσ-
δεκτος, η, ο]

bine sporii *vb. IV, intrans.*
- κατευοδόω - ᾶ [κατευο-
δώνω]

binevenit, ă *adj.* - εὐπρό-
σδεκτος, ον [εὐπρόσδεκ-
τος, η, ο]

binevesti *vb. IV, tranz.* -
εὐαγγελίζω

binevestitor *s.m.*, - εὐαγγε-
γελιστής, οὔ (ὅ)

binevoii *vb. IV, intrans.* -
εὐδοκέω - ᾧ; καταδέχομαι

binevoitor, oare *adj.* -
εὐήκοος, ον; a fi binevo-
itor - ἀγαθύνω

biruitor (de biruință), oare
adj. - ἐπινίκιος, ιον [ἐπι-
νίκιος, ια, ιο]; καλλίνικος,
ον [καλλίνικος, η, ο]

biserică *s.f.* - ἐκκλησία,
ας (ή); ναός, οὔ (ὅ)

bisericesc, ească *adj.* -
ἐκκλησιαστικός, ή; ὄν

blagoslovire *s.f.* - εὐλογία,
ας (ή)

blama *vb. I, tranz.* - ἐλέγ-
χω

blestem *s.n.* - κατάρα,
ας (ή)

blind, ă *adj.* - πᾶρος, ον
[πᾶρος, α, ον]

blindețe *s.f.* - πραότης,
ητος [πραότητα] (ή)

boală *s.f.* - ἀσθένεια, ας
(ή); νόσος, ου (ή)

bogat, ă *adj.* - πλούσιος,
ία, ιον

bolnav (a fi) - νοσέω - ᾧ

botez *s.n.* - βάπτισμα,
ατος (τὸ)

Botezător *s.m.p.* - Βαπ-
τιστής, οὔ (ὅ)

brîu *s.n.* - ζώνη, ης (ή)

bucată *s.f.* - μερίς, μερίδος
[μερίδα] (ή)

bucura *vb. I* - 1. *reflex.*
ἀγαλλιάζω; χαίρω [χαίρο-
μαι]; a se bucura mult -
ἀγάλλομαι; 2. *tranz.* θέλω

bucurie *s.f.* - ἀγαλλίασις,
εως [ἀγαλλίαση] (ή); ἀγαλ-

λίωμα, ατος (τὸ); εὐφρο-
σύνη, ης (ἡ); τρυφή, ῆς (ἡ);
χαρά, ἄς (ἡ)

bun, ă *adj.* - ἀγαθός, ἡ,
όν; prea bun, ă (foarte
bun, ă) - πανάγαθος, ον

(cu) bun chip - εὐσχί-
μων, ον

bună - cuvîntă *s.f.* - εὐ-
πρέπεια, ας (ἡ)

bună - plăcere *s.f.* -
εὐαρέστησις, εως [εὐαρέσ-
τηση] (ἡ)

bună întocmire *s.f.* - εὐ-
κρασία, ας (ἡ)

bună înțelegere *s.f.* - ὁμό-
νοια, ας (ἡ)

bună mireasmă *s.f.* - εὐω-
δία, ας (ἡ)

bunăstare *s.f.* - εὐστάθεια,
ας (ἡ)

bunătare *s.f.* - ἀκακία,
ας (ἡ); ἀρετή, ῆς (ἡ); ἀγα-

θότης, ότητος [ἀγαθότη-
τα] (ἡ); πραότητα, ητος
[πραότητα] (ἡ); χρηστό-
της, ητος (ἡ)

(de) bunăvoie - ἐκούσιος,
α, ον (*adj.*); ἐκουσίως (*adv.*)

burete *s.m.* - σπόγγος, ου
(ὁ); a șterge cu buretele -
σπογγίζω; a șterge bine cu
buretele - ἀποσπογγίζω

buză *s.f.* - χεῖλος, ους
(τὸ) [χείλι]

C

ca conș. - ὡς

ca să conș. - ἵνα; ὅπως;
ὡς

cale *s.f.* - ὁδός, ου (ἡ)

calm, ă *adj.* - ἤρεμος, ον
[ἤρεμος, η, ο]

cameră (nupțială) *s.f.* -
 νυμφών, ὠνος (ὅ)

canon *s.n.* - κανών, ὄνος
 [κανόνας] (ὅ)

cap *s.n.* - κεφαλή, ἦς
 [κεφάλι (τὸ)] (ἦ)

Capadocia *s.f.p.* - Καπ-
 παδοκία, ας (ἦ)

capăt *s.n.* - τέρμα, ατος
 (τὸ)

captiv, ă *adj.* - αἰχμάλω-
 τος, ον [αἰχμάλωτος, η, ο]

character (*literă*) *s.n.* -
 χαρακτήρ, ἦρος [χαρακ-
 τήρας] (ὅ)

characteristic, ă *adj.* - χα-
 ρακτηριστικός, ἦ, ὄν

care, ce *pron.rel.* - ὅς, ἦ,
 ὅ; ὅστις, ἦτις, ὅ, τι

carne *s.f.* - σάρξ, σαρκός
 [σάρκα] (ἦ)

casă *s.f.* - οἶκος, ου (ὅ)

castitate *s.f.* - ἀγνεία, ας
 (ἦ)

catehiza *vb.I, tranz.* - κα-
 τηχέω - ὦ

catehumen *s.m.* - κατη-
 χούμενος, ου (ὅ)

că *conj.* - ὅτι, ὡς

căci *conj.* - γάρ

cădea *vb.II, intrans.* -
 πίπτω [πέφτω]; παραπίτω;
 a cădea la picioarele cuiva
 - προσπίπτω; a cădea din
 cauza violenței - καταρ-
 ρήγνυμι [καταρράσσω]; a
 cădea în greșeală - ἀσ-
 τοχέω - ὦ; a cădea în păcat
 - ἀμαρτάνω [ἀμαρταίνω]

cădelniță *s.f.* - θυμιατή-
 ριον, ου (τὸ); θυμιατόν, οὔ
 (τὸ)

călători (cu) *vb. IV, in-
 tranz.* - ἐποχέομαι [ἐπο-
 χούμαι]

călători (pe mare) *vb. IV, intrans.* - πλέω; a călători pe mare împreună cu cineva - συμπλέω

călători (pe uscat) *vb. IV, intrans.* - ὁδοιπορέω - ὦ; a călători pe uscat împreună cu cineva - συνοδεύω

călăuzi *vb. IV, tranz.* - ὀδηγέω - ὦ [ὀδηγῶ]

călăuzitor *s.m.* - ὀδηγός, οὔ (ὀ)

călca *vb. I, intrans., tranz.* - πατέω - ὦ; a călca în picioare - καταπατέω - ὦ

căldură (*bis.*) *s.f.* - ζέον, ου (τὸ); ζέσις, εως [ζέση] (ή)

călduros (cu căldură; în chip călduros) *adv.* - θερμῶς

călugăr *s.m.* - μοναχός, οὔ (ὀ)

călugăriță *s.f.* - μοναχή, ης (ή)

cărbune *s.m.* - ἄνθραξ, ακος [ἄνθρακας] (ὀ)

către *prep.* - πρὸς

căuta (cu privirea) *vb. I, intrans.* - ἐπιβλέπω

căuta (spre) *vb. I, intrans.* - βλέπω

ceafă *s.f.* - ἀούχην, ένος [αούχενας] (ὀ)

ceas *s.n.* - ὥρα, ας (ή)

ceată *s.f.* - τάγμα, ατος (τὸ)

celălalt, cealaltă *pron. dem.* - ἕτερος, έρα, ον; λοιπός, ή, όν; υπόλοιπος, η, ον [υπόλοιπος, η, ο]

celebra (*bis.*) *vb. I, tranz.* - τελέω - ὦ; εορτάζω

celest, ă *adj.* - έπουράνιος, ιον [έπουράνιος, ια, ιο]; ούράνιος, ια, ιον

central, ă *adj.* - κεντρικός, ή, όν

cer *s.n.* - ούρανός, ού (ό); din cer - άνωθεν; ούρανόθεν; mai presus de ceruri - ύπερουράνιος, ιον [ύπερουράνιος, ια, ιο]

cerb *s.m.* - έλαφος, ου [έλάφι (τό)] (ό, ή)

cerc *s.n.* - κύκλος, ου (ό)

cerceta (*inv., bis.*) *vb.I, tranz.* - επισκέπτομαι; επιβλέπω

cercetare (*inv., bis.*) *s.f.* - έπίσκεψις, εως [έπίσκεψη] (ή)

cere *vb.III, tranz.* - αίτέω - ω

cerere *s.f.* - 1. αίτησις, εως [αίτηση] (ή); αίτημα,

ατος (τό) 2. άναφορά, άς (ή) 3. (*rel.*) δέησις, εως [δέηση] (ή); συναπτή, ής (ή)

ceresc, ească *adj.* - έπουράνιος, ιον; ούράνιος, ια, ιον

cetate *s.f.* - πόλις, εως [πόλη] (ή)

Cezarea *s.f.p.* - Καισάρεια, ας (ή)

cheltui *vb. IV, tranz.* - δαπανάω - ω

chema *vb.I, tranz.* - επικαλέω - ω; καλέω - ω; προσκαλέω - ω; παρακαλέω - ω

chemat la credință *adj.* - κατηχούμενος, η, ον

chinonic *s.n.* - κοινωνικόν, ού (τό)

chiot *s.n.* - άλαλαγμός, ού (τό)

chip *s.n.* - εἰκὼν, ὄνος
[εἰκόνα] (ή); πρόσωπον, ου
(τὸ)

(în) chip minunat - θαυ-
μαστώσ

Chir *s.m.p.* - Κύρος, ου
(ὁ)

Chiril *s.m.p.* - Κύριλλος,
ου (ὁ)

cî conj. - ἀλλά

cina *vb.I, intrans., tranz.* -
δειπνέω - ὦ

cinci *num.card.* - πέντε;
număr de cinci [pentadă] -
πεντάς, άδος [πεντάδα] (ή)

(al) cincilea, (a) cincea
num.ord. - πέμπτος, η, ον

cine, ce *pron.inter.* - τίς,
τί

cineva, ceva *pron.nehot.*
- τις, τι

cingătoare *s.f.* - ζώνη, ης
(ή)

cinste *s.f.* - σεμνότης,
ητος [σεμνότητα] (ή); τιμή,
ης (ή)

cinstire *s.f.* - τιμή, ης (ή)

cinstit, ă *adj.* - έντιμος,
ον; τίμιος, ία, ιον; σεβάσ-
μιος, ία, ιον; σεμνός, ή, όν;
foarte cinstit (întru totul
cinstit) - πάνσεπτος, ον;
prea cinstit (foarte cinstit)
- πάντιμος, ον

citeț [în., bis.] *s.m.* -
άναγνώστης, ου (ὁ)

citi *vb. IV, tranz.* - άνα-
γνώσκω

citire *s.f.* - άνάγνωσμα,
ατος (τὸ)

cititor *s.m.* - άναγνώσ-
της, ου (ὁ)

cîmp *s.n.* - άγρός, οὔ (ὁ)

cînd conj. - ὅταν

cîndva *adv.* - ποτέ

cînta *vb.I, tranz.* - ᾄδω;
 ἀνυμνέω - ᾠ; προσᾄδω;
 ὑμνέω - ᾠ; ψάλλω

cîntare *s.f.* - ἐφύμνιον,
 οὐ (τὸ); ὕμνος, ου (ὀ); ᾠδή,
 ἦς (ῆ)

cîntat, ă *adj.* - ἀοίδιμος,
 ον

cîntec *s.n.* - μέλος, μέ-
 λους (τὸ); ᾠδή, ἦς (ῆ)

cîrmuire *s.f.* - βασίλει-
 ον, ου (τὸ)

cîstiga *vb.I, tranz.* - ἐνα-
 πόντιθῆμι

cît timp *loc. conj.* - ἕως

cît, cîtă *pron.neh.* - ὅσος,
 η, ο

clar *adv.* - εὐκρινῶς

clarifica *vb.I, tranz.* - σα-
 φώω - ᾠ [σαφηνίζω]

cler *s.n.* - κληρὸς, ου (ὀ)

clerical, ă *adj.* - ἱερατι-
 κός, ῆ, ὄν

climă temperată *s.f.* -
 εὐκρασία, ας (ῆ)

clinti *vb. IV, tranz.* -
 σαλεύω

coapsă *s.f.* - μηρός, οὐ
 (ὀ)

coastă *s.f.* - πλευρά, ἄς
 (ῆ)

coborî *vb. IV, intrans.,
 tranz.* - καταβαίνω [κατε-
 βαίνω]; κατέρχομαι; a co-
 borî peste - ἐπέρχομαι

coetern, ă *adj.* - συνά-
 ναρχος, ον

coliturghisi *vb. IV, tranz.*
 - συλλειτουργέω - ᾠ

coliturghisitor *s.m.* - συλ-
 λειτουργός, οὐ (ὀ)

comandant (suprem) *s.m.*
 - ἀρχιστράτηγος, ου (ὀ)

comoară *s.f.* - θησαυρός,
ου (ό)

compasiune *s.f.* - εὐσ-
πλα(γ)χνία, ας (ή); ἔλεος,
ους (τό); ἔλεημοσύνη, ης
(ή); οἰκτιρμός, ου (ό)

compătimire *s.f.* - ἔλεη-
μοσύνη, ης (ή); συμπά-
θεια, ας (ή)

compătitor, oare *adj.* -
εὐσπλα(γ)χνος, ον

completae *s.f.* - ἀνα-
πλήρωσις, εως [ἀναπλή-
ρωση] (ή)

compuneré *s.f.* - σύνθε-
σις, εως [σύνθεση] (ή)

comun, ă *adj.* - κοινός,
ή, όν

comuniune *s.f.* - κοινω-
νία, ας (ή)

concordie *s.f.* - ὁμόνοια,
ας (ή)

condac *s.n.* - κοντάκιον,
ου (τό)

condamnae *s.f.* - κατά-
κρισις, εως [κατάκριση]
(ή); fără condamnae - ἀ-
κατακρίτως

conduce *vb.III, tranz.* -
ἄρχω

conducere *s.f.* - ἀρχή, ης
(ή)

considera (drept) (bis.)
vb.I, tranz. - δικαιοῶ - ᾧ
[δικαιώνω]

considera vrednic *vb.I,
tranz.* - καταξιῶ - ᾧ [κα-
ταξιώνω]

Constantinople *s.* - Κων-
σταντινούπολις, εως [Κων-
σταντινούπολη] (ή)

consubstanțial, ă *adj.* -
ὁμοούσιος, ον [ὁμοούσιος,
ια, ον]

constiință *s.f.* - συνείδη-
σις, εως [συνείδηση] (ή);
συνειδός, ότος (τό)

continua *vb.I, tranz.* -
συνεχίζω

continuaire *s.f.* - συνέχει-
α, ας (ή)

(în) continuaire - έφεξης

continuu, ă *adj.* - άκα-
τάπαυστος, ον [άκατά-
παυστος, η, ο]

contra *prep.* - αντί; κατά

contribuabil *s.m.* - συν-
δρομητής, ού (ό)

conveni *vb. IV, intrans.* -
συμφέρω

convertit *s.m.* - προσήλυ-
τος, ου (ό)

copac *s.m.* - φυτόν, ού
(τό)

copie (bis.) *s.f.* - λόγχη,
ης (ή)

copil *s.m.* - παίς, παιδός
(ό, ή); παιδίον, ου (τό)

cor *s.n.* - χορός, ού (ό)

corespunzător, oare *adj.*
- άνάλογος, ον [άνάλογος,
η, ο]

corp *s.n.* - σώμα, ατος
(τό)

corupt, ă *adj.* - άχρείος,
ον [άχρείος, α, ο]

Cosma *s.m.p.* - Κοσμās
(ό)

cosmos *s.n.* - σύμπαν,
αντος (τό)

cotidian, ă *adj.* - έπι-
ούσιος, ον [έπιούσιος, ια,
ιο]; καθημερινός, ή, όν

crea *vb.I, tranz.* - δημι-
ουργέω - ώ; πλάσσω [πλά-
θω]

creator *s.m.* - ποιητής,
ού (ό); πλαστοουργός, ού
(ό)

creatură *s.f.* - πλάσμα,
ατος (τὸ)

crede *vb.III, intrans.,*
trans. - πιστεύω

credincios, oasă *adj.* -
πιστός, ή, όν

credință *s.f.* - πίστις, έως
[πίστη] (ή)

creștin *s.m.* - χριστιανός,
ού (ό)

creștinesc, ească *adj.* -
χριστιανός, ή, όν

crimă *s.f.* - έγκλημα,
ατος (τὸ)

critica *vb.I, trans.* - έλέγ-
χω

cruce *s.f.* - σταυρός, ου
(ό)

cruciș (în cruce, în for-
mă de cruce) *adv.* - σταυρο-
ειδώς

ctitor *s.m.* - κτήτωρ,
ορος [κτήτορας] (ό)

cu bun chip - εύσχημων,
ον

cu *prep.* - διά; μετά

cucernic, ă *adj.* - εύλα-
βής, ές

cuget *s.n.* - διάνοια, ας
(ή); λογισμός, ου (ό);
συνείδησις, εως [συνείδη-
ση] (ή)

cugeta *vb.I, intrans.* -
φρονέω - ω

culca *vb.I, trans.* - άνα-
κλίνω

culcat, ă (pe spate) *adj.* -
ύπτιος, ία, ιον

cum (așa cum, după
cum, precum) *conj.* - κα-
θώς

cum *adj., conj.* - πώς

cum se cuvine - πρεπόν-
τως

cum trebuie - πρεπόντως

cuminți vb. IV, tranz. -
συνεπίζω

cumpătare s.f. - νήψις,
εως [νήψη] (ή)

cunoaște vb. III, tranz. -
γινώσκω; γνωρίζω; επιγί-
νώσκω; οίδα (άρχ.)

cunoaștere s.f. - γνώσις,
εως [γνώση] (ή); επίγνωσις,
εως [επίγνωση] (ή); cunoaș-
terea Dumnezeirii - θεο-
γνωσία, ας (ή)

cunoscut (a face) - άνα-
δείκνυμι [άναδεικνύω =
άναδείχνω]; γνωρίζω

cunoștință s.f. - επίγνωσις,
εως [επίγνωση] (ή)

cunună s.f. - μήτρα, ας
(ή)

curat, ă (bis.) adj. - άγ-
νός, ή, όν; άκήρατος, ον;
άμωμος, ον; άχραντος, ον;
foarte curat (bis.), prea
curat (bis.) - πανάμωμος,
ον; παναμώμητος, ον

curat, ă adj. - καθαρός,
ά, όν [καθαρός, ή, ό]

curăța vb. I, tranz. - καθα-
ρίζω; καθαίρω; περικα-
θαίρω

curăți vb. IV, tranz. - κα-
θαρίζω; περικαθαίρω; a
curăți păcatele - ιλάσκο-
μαι; a curăți sufleteste - άγ-
νίζω, περικαθαίρω

curăție (morală) s.f. -
άγνεία, ας (ή); σεμνότης,
ητος [σημνότητα] (ή)

curățire s.f. - κάθαρσις,
εως [κάθαρση] (ή)

curs (de apă) s.n. - ρεί-
θρον, ου (τό)

cuteza *vb. I, tranz.* - τολμάω - ὦ

cuveni *vb. IV, reflex.* - πρέπει

cvenit, ă *adj.* - εὐθετος, ον [εὐθετος, η, ο]

(de mare) *cuviniță* - μεγαλοπρεπής, ές

(după) *cuviniță loc. adv.* - κρεπόντως

cuvios, *cuvioasă adj.* - ὅσιος, ία, ίον

cuviosenie s.f. - ὀσιότης, ητος [ὀσιότητα] (ή)

cuvînt s.n. - 1. λόγος, ου (ὀ); Λόγος - *Cuvîntul lui Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu*; 2. ῥήμα, ατος (τὸ)

D

da *vb. I, tranz.* - δίδωμι [δίδω = δίνω]; μεταδίδωμι;

παρέχω; παρατίθημι; παραδίδωμι; χορηγέω - ὦ; cel care dă - χορηγός, οῦ (ὀ); a da înapoi - ἀνταποδίδωμι; a da putere - κραταιώω - ἰῶ

dacă conj. - ἐάν, εἴπερ

Damian s.m.p. - Δαμιανός, οῦ (ὀ)

Daniel s.m.p. - Δανιήλ (ὀ)

dansa vb. I, tranz. - χορεύω

dar conj. - ἀλλά

dar s.n. - δῶρον, ου (τὸ); δόσις, εως [δόση] (ή); δῶρημα, ατος (τὸ); χάρισμα, ατος (τὸ)

dare (inv.) s.f. - δόσις, εως [δόση] (ή)

dascăl s.m. - διδάσκαλος, ου (ὀ)

datora vb. I, tranz. - ὀφείλω

datorie *s.f.* - ὀφείλημα,
ατος (τό)

datorie morală - ὀφείλη-
μα, ατος (τό)

datorită *prep.* - ἕνεκεν,
ἕνεκα

datornic *s.m.* - ὀφειλέτης,
ου (ός)

datornic moral *s.m.* -
ὀφειλέτης, ου (ός)

David *s.m.p.* - Δαυίδ (ός)

dăruī *vb. IV, tranz.* - ἀνα-
λαμβάνω; δωρέω - ὦ [δω-
ρίζω]; χαρίζω

dătător (persoană care dă)
s.m. - δοτήρ, δοτήρος [δό-
της] (ός)

dătător de bine *s.m.* - εὐ-
εργέτης, ου (ός)

dătător de viață - ζωηφό-
ρος, ου

dătător *s.m.* - χορηγός,
οῦ (ός)

de *prep.* - ἀπό; ἐπί; ἐκ;
διά

de (din) ambele părți *loc.*
adv. - ἑκατέρωθεν

de aceea *loc. adv.* - ὅθεν

de aici mai departe *loc.*
adv. - ἐφεξής

de către *prep.* - ἐπί

de la *prep.* - ἀπό; ἐκ; παρά

de pe *prep.* - ἀπό

deasupra *adv.* - ἄνω, ἐπά-
νω

decență *s.f.* - εὐπρέπεια,
ας (ής)

deci *adv.* - τοίνυν

decît *conj.* - ἢ (după un
comparativ)

dedesubt *adv.* - ὑποκάτω

demn de admirație *adj.* - θαυμαστός, ή, όν

demn de milă *adj.* - έλεεινός, ή, όν

demn, ă *adj.* - άξιος, ία, ίον

demnitate *s.f.* - 1. άξιότης, ητος [άξιότητα] (ή); lipsă de demnitate - άναξιότης, ητος [άναξιότητα] (ή); 2. σεμνότης, ητος [σεμνότητα] (ή)

deoarece *conj.* - γάρ; ότι

deoființă *adj.* - όμοούσιος, ον

deosebit, ă *adj.* - ίδιος, ία, ίον

(în mod) deosebit *loc. adv.* - έξαιρέτως

departe (a fi) - απέχω

depărta *vb.I, tranz.* - αποδιώκω; μακρύνω

depune *vb.III, tranz.* - άνακλίνω; άποτίθημι; a depune în - έναποτίθημι

desăvîrși *vb. IV, tranz.* - τελειώω - ω

desăvîrșit, ă *adj.* - τέλειος, ία, ίον

deschide *vb.III, tranz.* - άνοίγω; διανοίγω

descoperi *vb. IV, tranz.* - 1. άποκαλύπτω; 2. εύρίσκω

descoperire *s.f.* - άποκάλυψις, εως [άποκάλυψη] (ή)

desface (a desfășura) *vb. III, tranz.* - άπλώω - ω [άπλώνω]; έξαπλώω - ω [έξαπλώνω]

desface (în părțile componente) *vb.III, tranz.* - διαμελίζω

desfășura *vb. III, tranz.* -
 ἀπλόω - ᾶ [ἀπλώνω]; ἐξα-
 πλόω - ᾶ [ἐξαπλώνω]

desfăta *vb. I, reflex.* -
 τέρω

desfătare *s.f.* - ἡδονή, ἦς
 (ῆ); τρυφή, ἦς (ῆ)

despărți *vb. IV, tranz.* -
 διαίρῶ - ᾶ

destul (a fi) - ἀρκέω - ᾶ

deși *conj.* - καίτοι

deșira *vb. I, tranz.* - κατα-
 ρρήγνυμι [καταρράσσω]

deveni *vb.* / - γίνομαι;
 χρηματίζω

dezaproba *vb. I, tranz.* -
 ἀποδοκιμάζω

dezbina *vb. I, tranz.* -
 διαίρῶ - ᾶ

dezirabil, ă - ἐφετός, ῆ,
 ὄν

dezlega *vb. I, tranz.* - ἀπο-
 λύω

dezlegare *s.f.* - λύσις,
 εως [λύση] (ῆ)

dezmembra *vb. IV, tranz.*
 - διαμελίζω; μελίζω

dezvălui *vb. IV, tranz.* -
 ἀποκαλύπτω; φανερόω - ᾶ
 [φανερώνω]

dezvăluire *s.f.* - ἀποκά-
 λυψις, εως [ἀποκάλυψη]
 (ῆ)

dezveli *vb. IV, tranz.* - ἀ-
 ποκαλύπτω

diacon *s.m.* - διάκονος,
 ου (ὀ)

diaconicon *s.n.* - διακο-
 νικόν, οῦ (τὸ)

diaconie *s.f.* - διακονία,
 ας (ῆ)

diademă *s.f.* - μίτρα, ας
 (ῆ)

dicher <i>s.n.</i> - δικήρι [δικέρι] (τὸ)	distrugere <i>s.f.</i> - φθορά, ἄς (ἡ)
dimineață <i>s.f.</i> - πρωί (τὸ)	divin, ă <i>adj.</i> - θεῖος, α, ον
Dimitrie <i>s.m.p.</i> - Δημήτριος, ου (ὁ)	doar <i>adv.</i> - μόνον
din cauza <i>loc.prep.</i> - ἕνεκεν, ἕνεκα	dobîndi <i>vb. IV, tranz.</i> - ἐναποτίθημι; τυγχάνω
din <i>prep.</i> - ἐκ; ἐξ; παρά; din nou - αὐθις; πάλιν; din partea - παρά	dobîndire <i>s.f.</i> - οἰκείωσις, εως [οἰκείωση] (ἡ)
dinaintea <i>prep.</i> - πρό	doctor <i>s.m.</i> - ἰατρός, οὐ (ὁ)
dinăuntru <i>adv.</i> - ἔσωθεν	doi <i>num.card.</i> - δύο
(cel, cea) dintîi <i>num. ord.</i> - πρῶτος, η, ον	(al) doilea, (a) doua <i>num. card.</i> - δεύτερος, ἔρα, ον
Diptice <i>s.n.pl.</i> - Δίπτυχα (τὰ)	doisprezece <i>num.card.</i> - δώδεκα
disc <i>s.n.</i> - δίσκος, ου (ὁ)	domn <i>s.m.</i> - δεσπότης, ου (ὁ); κύριος, ου (ὁ)
distribui <i>vb. IV, tranz.</i> - διανέμω	domni <i>vb. IV, intranz.</i> - βασιλεύω; δεσπόζω
distruge <i>vb. III, tranz.</i> - ἀναιρέω - ὦ; θραύω; ὄλλυμι	domnie <i>s.f.</i> - βασιλεία, ας (ἡ); δεσποτεία, ας (ἡ)

doi *s.n.* - ἐπιθυμία, ας (ή); πόθος, ου (ό)

doi *vb. IV, tranz.* - αγαπάω - ὦ

dorință *s.f.* - βούλησις, εως [βούληση] (ή); ἐπιθυμία, ας (ή); ἐφετόν, ου (τό); θέλημα, ατος (τό); πόθος, ου (ό)

dorire *s.f.* - ἐφετόν, ου (τό)

dorit, ă *adj.* - εὐπρόσδεκτος, ον; ἐφετός, ή, όν

dormi *vb. IV, intrans.* - κοιμάω - ὦ

doxologie - δοξολογία, ας (ή)

drag, ă *adj.* - αγαπητός, ή, όν; φίλος, η, ον

dragoste *s.f.* - ἔρωσ, ωτος [ἔρωτας] (ό)

drept, dreaptă *adj.* - 1. δίκαιος, αία, ον; a face

drept (a considera drept) - δικαιοῶ - ὦ; εὐθύς, εια, ύ; 2. δεξιός, ά, όν; mîna dreaptă - δεξιά, άς (ή); 3. ὀρθός, ή, όν

dreptate *s.f.* - δικαιοσύνη, ης (ή); εὐθύτης, τητος [εὐθύτητα] (ή); κριμα, ατος (τό) (*ἰπν.*) πιας

drum *s.n.* - ὁδός, ου (ή)

duce *vb. III* - 1. *tranz.* κομίζω; φέρω; a duce în εισφέρω; a duce la προσάγω; a duce în sus ἀναφέρω 2. *reflex.* ἀνέρχομαι, ἀπέρχομαι 3. a(-și) duce viața διάγω, μετέρχομαι

duh *s.n.* - πνεῦμα, ατος (τό); Sfîntul Duh - τὸ Ἄγιον Πνεῦμα

duhovnicesc, ească *adj.* - λογικός, ή, όν; πνευματικός, ή, όν

dulce *adj.* - γλυκός, εἶα,
ύ [γλυκός, ιά, ό]

duminică *s.f.* - κυριακή,
ἡς (ή)

dumnezeiesc, iască *adj.* -
θείος, α, ον

Dumnezeu *s.m.* - Θεός,
ου (ό); purtător de Dum-
nezeu - θεοφόρος, ον; cu-
noașterea Dumnezeirii -
θεογνωσία, ας (ή)

după *prep.* - μετά

după aceea *loc. adv.* -
εἶτα; ἔπειτα

după ce *loc. conj.* - ἐπὶ

după cum *loc. conj.* -
καθώς; καθόσον

durere *s.f.* - ὀδύνη, ης
(ή); fără durere - ἀνώδυνος,
ον

dușman *s.m.* - ἐχθρός, ου
(ό)

E

ea *pron. pers.* - αὐτή

Ectenia mare *s.f.* - Εἰρη-
νικά, ὦν (τά)

ectenie *s.f.* - ἐκτενής (ή)

ecumenic, ă *adj.* - οἰκου-
μενικός, ή, όν

Eftimie *s.m.p.* - Εὐθύμιος,
ου (ό)

el *pron. pers.* - αὐτός

elibera *vb.I, tranz.* - ἀπο-
λύω; λυτρόω - ὦ [λυτρόωνω]

eliberator *s.m.* - λυτρωτής,
ου (ό)

Elisei *s.m.p.* - Ἐλισσαῖος,
ου (ό)

elogiu *s.n.* - ἐγκώμιον,
ου (τό)

enoriaș *s.m.* - ἐνορίτης,
ου (ὁ)

Ephrata *s.f.p.* - Ἐφραθά

epigonat *s.n.* - ὑπογονά-
τιον, ου (τὸ)

episcop *s.m.* - ἐπίσκοπος,
ου (ὁ)

episcopie *s.f.* - ἐπισκοπή,
ῆς (ἡ)

epitrahil *s.n.* - ἐπιτραχή-
λιον, ου (τὸ)

epitrop *s.m.* - ἐπίτροπος,
ου (ὁ)

epoca *s.f.* - περίοδος, ου
(ἡ)

epuiza *vb.I, tranz.* - δα-
πανᾶω - ᾶ

Erpolae *s.m.* - Ἐρμόλαος,
ου (ὁ)

escorta *vb.I, tranz.* - δο-
ρυφορέω - ᾶ

etern, ἄ *adj.* - αἰώνιος,
ὄν [αἰώνιος, ια, ιο]

eu *pron. pers.* - ἐγώ

• Euharistie *s.f.* - Εὐχαρισ-
τία, ας (ἡ)

evangelic, ἄ *adj.* - εὐαγ-
γελικός, ῆ, ὄν

Evangelie *s.f.* - Εὐαγγέ-
λιον, ου (τὸ)

Evangelist *s.m.* - Εὐαγ-
γελιστής, οὔ (ὁ)

evidenția *vb.I, tranz.* - ἀ-
ναδείκνυμι [ἀναδεικνύω =
ἀναδείχνω]

evitare *s.f.* - ἀποτροπή,
ῆς (ἡ)

evlavie *s.f.* - εὐλάβεια,
ας (ἡ); cu evlavie - εὐσε-
βῆς

evlavios, oasă *adj.* - εὐ-
σεβής, ἔς; εὐλαβής, ἔς

(cu) excepția *loc. prep.* -
πλήν

exceptional (în mod ex-
ceptional) *adv.* - ἐξαιρέτως

explica *vb.I, tranz.* - σα-
φώω - ὦ [σαφηνίζω]

extras *s.n.* - περικοπή,
ἦς (ῆ)

F

face *vb.III, intrans.* - δη-
μιουργέω - ὦ; ἐργάζομαι;
ποιέω - ὦ; πράττω; a se
face - γίνομαι; a se face
(a deveni) - χρηματίζω; a
face bine - ἀγαθύνω; καλ-
λιεργέω - ὦ; a face cunos-
cut - ἀναδείκνυμι; γνωρί-
ζω; a face drept (*bis.*) -
δικαιώω - ὦ; a face înțelept
- συνετίζω; a face puter-
nic - κραταιώω - ὦ [κρα-
ταιώνω]; a face plăcere -

εὐδοκέω - ὦ; a face vred-
nic - ἀξιώω - ὦ [ἀξιώνω]; a
face să piară - ἀναιρέω -
ὦ; ὀλλυμι; a face să piară
odată cu - συναπόλλυμι; a
face să strălucească - ἐλ-
λάμπω; a face să urce -
ἀναπέμπω; a face să vadă -
σοφώω [σοφῶ]; a se face
om - ἐνανθρωπέω - ὦ

faclă *s.f.* - πυρσός, οὔ (ὀ)

familiar, ă *adj.* - οἰκελος,
εἶα, εἶον

familiarizare (cu) *s.f.* -
οἰκείωσις, εὖς [οἰκείωση]
(ῆ)

factă *s.f.* - ἔργον, ου (τὸ)

față *s.f.* - πρόσωπον, ου
(τὸ); a fi de față - πάρειμι;
περίστημι

(în) față *loc. prep.* - πρό

(în) față *loc. adv.* - ἔμ-
προσθεν

favorabil (a fi) - ἰλάσκομαι; εὐίλατεύω

făcător de minuni *adj.* - θαυματουργός, ὄν [θαυματουργός, ἡ, ὀ]

făcător de pace *s.m.* - εἰρηνοποιός, οὐ (ὀ)

făcător de rele *s.m.* - κακούργος, οὐ (ὀ)

făcător de viață *adj.* - ζωοποιός, ὄν

făcător *s.m.* - ποιητής, οὐ (ὀ)

făclie *s.f.* - λαμπάς, ἀδός [λαμπάδα] (ἡ)

făgădui *vb. IV, tranz.* - ἐπαγγέλλομαι

făptură *s.f.* - κτίσις, εως [κτίση] (ἡ)

fără asemănare (fără de asemănare) *adv.* - ἀσυγκρίτως

fără condamnăre *adv.* - ἀκατακρίτως

fără de arginți *adj.* - ἀνάργυρος, ον

fără durere *adj.* - ἀνώδυνος, ον

fără glas *adj.* - ἄφωνος, ον [ἄφωνος, η, ο]

fără greșeală *adv.* - ἀπροσκόπτως

fără început (fără de început) *adj.* - ἀναρχος, ον

fără minciună *adv.* - ἀψευδῶς

fără osîndă *adv.* - ἀκαταγνώστως; ἀκατακρίτως

fără păcat (fără de păcat) *adj.* - ἄμωμος, ον; ἀμώμητος, ον; ἀναμάρτητος, ον

fără pedeapsă *adv.* - ἀκαταγνώστως

fără prihană (fără de prihană) *adj.* - ἄμωμος, ον; ἀνόμητος, ον; ἀνομάρτητος, ον

fără sămîntă *adv.* - ἄσπόρως

fără schimbare (fără de schimbare) *adv.* - ἀτρέπτως

fără sfîrșit (fără de sfîrșit) *adj.* - ἀπέραντος, ον

fără sînge (fără vărsare de sînge, fără de sînge) *adj.* - ἀνάιμακτος, ον

fără sminteală (fără de sminteală) *adv.* - ἀπροσκόπτως

fără stricăciune *adv.* - ἀδιαφθόρως; ἀναλλοιώτως

fără trup (fără de trup) *adj.* - ἀσώματος, ον

fără voie (fără de voie) *adj.* - ἀκούσιος, ιον

fără zgomot *adv.* - ἄθορύβως

fărădelege *s.f.* - ἀνομία, ας (ή)

făuri *vb. IV, tranz.* - δημιουργέω - ᾶ; πλάσσω [πλάθω]

fecioară *s.f.* - παρθένος, ου (ή); pururea fecioară - ἀειπαρθενος, ου (ή)

(la) fel *loc. adv.* - ὁμοίως; ὡσαύτως

felicita *vb. I, tranz.* - μακαρίζω

felon *s.n.* - φελώνιον, ου (τό)

femeie *s.f.* - γυνή, γυναικός [γυναίκα] (ή); femeie păcătoasă (prostituată) - πόρνη, ης (ή)

ferici *vb. IV, tranz.* - μακαρίζω

fericit, *ă adj.* - μακάριος, α, ον; preafericită (epitet al Sfintei Fecioare) - παμμακάριστος (ή)

fertilitate *s.f.* - εὐφορία, ας (ή)

fi *vb.* IV, *intrans.* - εἰμί [εἶμαι; *inf.* εἶναι]; γίνομαι; ὑπάρχω; χρηματίζω; a fi așezat - κάθημαι; a fi atent - προσέχω; a fi binevoitor - ἀγαθύνω; a fi bolnav - νοσέω - ὦ; a fi chemat la credință - κατήχω; a fi de acord - συμφωνέω - ὦ; a fi de față - πάρεμι; περιίστημι; a fi de folos - συμφέρω; a fi departe - ἀπέχω; a fi destul - ἀρκέω - ὦ; a fi favorabil - εὐίλατεύω; ἰλάσκομαι; a fi flămînd - πεινάω [πεινώ]; a fi împreună cu - σύνειμι; a fi în dubiu - ἀπορέω - ὦ; a fi îndurător - οἰκτείρω; a fi însărcinată - κυέω [κυῶ]; a

fi însetat - διψάω - ὦ [διψῶ]; a fi întins - κείμει; a fi întristat - πενθέω - ὦ; a fi lipsit de - ἀπορέω - ὦ; a fi milos (milostiv) - ἐλεέω - ἐλεῶ; ἰλάσκομαι; a fi necesar - πρέπει; a fi pe punctul de - μέλλω; a fi pierdut - ἀπόλλυμι [ἀπολλύω]; a fi prezent - πάρεμι; σύνειμι; a fi suficient - ἀρκέω - ὦ; a fi supărat pe cineva - μηνίω; a fi transportat cu - ἐποχέομαι [ἐποχούμαι]

fiicare *pron. nehot.* - ἅπας, ἅπασα, ἅπαν; ἕκαστος, η, ον; fiicare din doi - ἐκάτερος, ἕρα, ερον

fiindcă *conj.* - γάρ; ὅτι

ființă *s.f.* - πλάσμα, ατος (τό)

firesc, firească *adj.* - οἰκεῖος, εία, ειον

fiu *s.m.* - τόκος, ου (ό);
υιός, ου (ό)

flămînd (a fi) - πεινάω
[πεινώ]

flămînzî *vb. IV, intrans.* -
πεινάω [πεινώ]

floare *s.f.* - άνθος, ους
(τό)

foarte *adv.* - πάνυ; σφόδ-
ρα

foe *s.n.* - πύρ, πυρός (τό)

folos (a fi de) - συμφέρω

folos *s.n.* - συμφέρον,
οντος (τό)

forma *vb. I, tranz.* - σχη-
ματίζω

forță *s.f.* - δύναμις, εως
[δύναμη] (ή); ισχύς, υος
(ή)

fragment *s.n.* - περικοπή,
ής (ή)

frate *s.m.* - άδελφός, ου
(ό)

frăție *s.f.* - άδελφότης,
ητος [άδελφότητα] (ή)

frățietate *s.f.* - άδελφότης,
ητος [άδελφότητα] (ή)

frică *s.f.* - φόβος, ου (ό)

frînge *vb. III, tranz.* -
κλάω - ώ [κλάνω]

fruct *s.n.* - καρπός, ου
(ό)

frumos, oasă *adj.* - ώραι-
ος, α, ον

frumusețe *s.f.* - κάλλος,
ους (τό); κόσμος, ου (ό);
ώραιότης, ητος [ώραιότη-
τα] (ή); frumusețe morală -
εύπρέπεια, ας (ή)

fugi *vb. IV, intrans.* -
φεύγω

G

Gavriil *s.m.p.* - Γαβριήλ
(ὁ)

găsi *vb. IV, tranz.* -
εὐρίσκω; găsi de cuviință -
καταδέχομαι

gen *s.n.* - γένος, οὺς (τὸ)

generație *s.f.* - γενεά, ἄς
(ἡ)

genunchi (golul din spa-
tele genunchiului) *s.m.* -
ἰγνύα, ἄς (ἡ)

Gheorghe *s.m.p.* - Γεώρ-
γος, οὺ (ὁ)

ghimpe *s.m.* - ἄκανθα,
ἡς (ἡ)

gingaș, ă *adj.* - γλυκός,
εἶα, ὕ [γλυκός, ἰά, ὀ]

giulgiu *s.n.* - σινδών,
όνος (ἡ); [σινδόνιον (τὸ)]

gînd *s.n.* - διάνοια, ἄς
(ἡ); διανόημα, ατος (τὸ);
φρήν, φρενός (ἡ); gînd
comun - ὁμόνοια, ἄς (ἡ);
gînd smerit - ταπεινοφρο-
σύνη, ἡς (ἡ)

gîndi *vb. IV, intranz.* -
φρονέω - ὦ

glas *s.n.* - φωνή, ἡς (ἡ);
glas muzical - ἤχος, οὺ
(ὁ); fără glas - ἄφωνος, ον;
cu glas mare (puternic) - ἐκ-
φώνως; cu glas scăzut
(coborît) - ἡρέμα; χαμηλο-
φώνως

glăsuit împreună *adj.* -
σύμφωνος, ον

glorie *s.f.* - δόξα, ἡς (ἡ)

glorifica *vb. I, tranz.* - δο-
ξολογέω - ὦ

goarnă *s.f.* - σάλπιγξ,
ιγος [σάλπιγγα] (ἡ)

grăi *vb. IV, tranz.* -
λαλέω - ὦ

greșeală (bis.) *s.f.* -
 άμαρτία, ας (ή); άμάρτη-
 μα, ατος (τό); παράπτωμα,
 ατος (τό); πλημμέλημα,
 ατος (τό); πταίσμα, ατος
 (τό); όφείλημα, ατος (τό);
 greșeală din neștiință - άγ-
 νόημα, ατος (τό)

greși (bis.) *vb. IV, intrans.,*
tranz. - άμαρτάνω [άμαρ-
 ταίνω]

greșit (bis., *inv.*) *s.m.* -
 όφειλέτης, ου (ό)

Grigorie *s.m.p.* - Γρηγό-
 ριος, ου (ό)

grijă *s.f.* - 1. άσφάλεια,
 ας (ή) 2. μέριμνα, ης (ή) 3.
 προσοχή, ης (ή)

groapă (de mormînt) *s.f.*
 - τάφος, ου (ό)

grumaz *s.n.* - αύχήν;
 ένος [αύχένας] (ό)

gură *s.f.* - στόμα, ατος
 (τό)

H

hai! *interj.* - δεύτε

haină *s.f.* - ένδυμα, ατος
 (τό); ίμάτιον, ου (τό); χι-
 τών, ώνος [χιτώνας] (ό)

har *s.n.* - χάρις, ιτος [χά-
 ρη] (ή); χάρισμα, ατος (τό)

heruvim *s.m.* - χερου-
 βείμ (τό)

heruvimic, ă *adj.* - χε-
 ρουβικός, ή, άν

hiliadă *s.f.* - χιλιάς, άδος
 [χιλιάδα] (ή)

hirotoni *vb. IV, tranz.* -
 χειροτονέω - ω

hiton *s.n.* - χιτών, ώνος
 [χιτώνας] (ό)

hrană *s.f.* - τροφή, ης (ή)

hrăni *vb.* IV, *tranz.* -
τρέφω

Hrisostomul *s.m.p.* - Χρυ-
σόστομος, ου (ό)

Hristos *s.m.p.* - Χριστός,
ου (ό); iubitor de Hristos -
φιλόχριστος, ου

I

iad *s.n.* - ἄδης, ου (ό)

iar *adv.* - πάλιν

iară *adv.* - ἔτι

iarăși *adv.* - αὐθις; ἔτι;
πάλιν

iarbă *s.f.* - χόρτος, ου (ό)

iată! *interj.* - ἰδού

icoană *s.f.* - εἰκών, όνος
[εἰκόνα] (ή)

ierarh *s.m.* - ἱεράρχης,
ου (ό)

ierodicon *s.m.* - ἱεροδι-
άκονος, ου (ό)

ieromonah *s.m.* - ἱερομό-
ναχος, ου (ό)

ierta *s.f.* - ἀφήμι [ἀφή-
νω]; εὐίλατεύω; συγχωρέω
- ὦ

iertare *s.f.* - ἄφεσις, εως
[ἄφεση] (ή); συγγνώμη, ης
(ή); συγχώρησις, εως [συγ-
χώρηση] (ή)

Ierusalim *s.p.* - Ἱερουσα-
λήμ (ή)

Iesei *s.m.p.* - Ἰεσσαί (ό)

iesle *s.f.* - φάτνη, ης (ή)

ieși *vb.* IV, *intrans.* - ἐξ-
έρχομαι; προέρχομαι

Ilie *s.m.p.* - Ἡλίας, ου
(ό)

ilit *s.n.* - εἰλητόν, ου (τό)

ilumina *vb.* I, *tranz.* - φω-
ταγωγέω - ὦ

iluminare *s.f.* - φωτισμός,
οὔ (ὄ)

imaculat, ă *adj.* - ἄχραν-
τος, ον; ἀμώμητος, ον; ἄγ-
νός, ἡ, ὄν

imaterial, ă *adj.* - ἄυλος,
ον

imediat *adv.* - ἅμα; εὐθέ-
ως; εὐθύς

imens, ă *adj.* - ἀμέτρη-
τος, ον; ἀπέραντος, ον

imn *s.n.* - ὕμνος, ου (ὄ)

implora *vb.I, tranz.* - δυ-
σωπέω - ᾠ; ἱκετεύω

implorare *s.f.* - δέησις,
εως [δέησις] (ἡ); ἱκεσία, ας
(ἡ)

inamic, ă *adj.* - πολέμιος,
ία, ιον

incapacitate *s.f.* - ἀναξι-
ότης, τητος [ἀναξιότητα]
(ἡ)

inciza *vb.I, tranz.* - ἀνα-
τέμνω

incizie *s.f.* - τομή, ἡς (ἡ)

incoruptibil, ă *adj.* - ἀκή-
ρατος, ον; incoruptibil *adv.*
- ἀδιαφθόρως

indicibil, ă *adj.* - ἄφατος,
ον

indivizibil, ă *adj.* - ἀδιά-
ρετος, ον

inexprimabil, ă *adj.* -
ἄφατος, ον

infam, ă *adj.* - ἀχρεῖος,
ον

infamie *s.f.* - ἀνομία, ας
(ἡ)

infern *s.n.* - ἕδης, ου (ὄ)

infinit, ă *adj.* - ἀπέραν-
τος, ον

inimă *s.f.* - καρδία, ας
(ἡ); inimă miloasă - σπλάγ-
χνον, ου (τὸ)

inițială (literă) *s.f.* - χαρακτήρ, ἦρος [χαρακτήρας] (ὁ)

inocent, ă *adj.* - ἄμωμος, ον

inscripție *s.f.* - ἐπιγραφή, ῆς (ῆ)

inspira *vb.I, tranz.* - ἐντίθημι

insulă *s.f.* - νῆσος, ου (ῆ) [νησί (τὸ)]

insulta *vb.I, tranz.* - ὀνειδίζω

inteligentă *s.f.* - διάνοια, ας (ῆ)

inteligibil, ă *adj.* - νοητός, ῆ, ὄν

interes *s.n.* - συμφέρον, οντος (τὸ)

(din) interior *loc. adv.* - ἔσωθεν

(în) interior *loc. adv.* - ἐντός

interpreta *vb.I, tranz.* - ἐρμηνεύω

intra *vb.I, intrans.* - διέρχομαι; εἰσέρχομαι; εἴσειμι;
a intra împreună cu - συνεισέρχομαι

intrare *s.f.* - εἴσοδος, ου (ῆ)

invoca *vb.I, tranz.* - ἐπικαλέω - ᾶ

involuntar, ă *adj.* - ἀκούσιος, ιον

Ioachim *s.m.p.* - Ἰωακείμ (ὁ)

Ioan *s.m.p.* - Ἰωάννης, ου (ὁ)

isodicon *s.n.* - εἰσοδικόν, οὔ (τὸ)

ispăși (păcatele) *vb. IV* - ἰλάσκομαι

ispită *s.f.* - πειρασμός,
ου (ό)

iubi *vb. IV, tranz.* - άγα-
πάω - ω

iubire de oameni *s.f.* -
φιλανθρωπία, ας (ή)

iubire *s.f.* - έρωας, , ωτος
[έρωτας] (ό)

iubit, ă *adj.* - άγαπητός,
ή, όν; φίλος, η, ον

iubitor de Hristos *adj.* -
φιλόχριστος, ον

iubitor de milostivire
adj. - φιλεύσπλαγχνος, ον

iubitor de oameni *adj.* -
φιλάνθρωπος, ον

izbăvi *vb. IV, tranz.* -
άπολύω; λυτρόω - ω [λυτ-
ρώνω]; ρύω

izbăvire *s.f.* - λύσις, εως
[λύση] (ή); σωτηρία, ας (ή)

izbăvitor *s.m.* - λυτρο-
τής, ου (ό); ρύστης, ου (ό);
σωτήρ, ηρος [σωτήρας] (ό)

izgoni *vb. IV, tranz.* - εκ-
βάλλω

izgonire *s.f.* - άποτροπή,
ης (ή)

izvor *s.n.* - πηγή, ης (ή)

izvoși *vb. IV, tranz.* - 1.
έκπορεύομαι 2. πηγάζω

†

îmbelșugare *s.f.* - εύφο-
ρία, ας (ή)

îmbolnăvi *vb. IV, reflex.*
- νοσέω - ω

îmbrăca *vb. I, reflex.,*
tranz. - ένδύω; περιβάλλω

îmbrăcăminte *s.f.* - ένδυ-
μα, ατος (τό)

îmbrățișa *vb. I, tranz.* -
ἀσπάζομαι

îmbrățișare *s.f.* - ἀσπασ-
μός, ου (ό)

împăca *vb. I, tranz.* - εἰρη-
νεύω

împărat *s.m.* - βασιλεύς,
εως [βασιλιάς] (ό)

împărăteasă *s.f.* - βασι-
λισσα, ης (ή)

împărătesc, ească *adj.* -
βασιλικός, ή, όν; δεσποτι-
κός, ή, όν

împărăție *s.f.* - βασιλεία,
ας (ή); βασίλειον, ου (τό);
δεσποτεία, ας (ή)

împărtășanie *s.f.* - μετά-
ληψις, εως [μετάληψη] (ή);
Sfânta Împărtășanie - η
Θεία Μετάληψη; *Tă "Αχ-*
ραντα Μυστήρια; Εύχα-
ριστία, ας (ή)

împărtăși *vb. IV, reflex.,*
tranz. - κοινωνέω - ώ; μετ-
έχω; μεταλαμβάνω [μετα-
λαβαίνω]

împărtășire *s.f.* - κοινω-
νία, ας (ή); μετουσία, ας
(ή)

împărți *vb. IV, tranz.* -
διαδίδωμι [διαδίδω]; δια-
μερίζω; διανέμω

împături *vb. IV, tranz.* -
διπλόω - ώ [διπλώνω]

, împlini (o cerere) *vb. IV*
- παρέχω

împlini împreună *vb.* -
συμπληρώω - ώ

împlinire *s.f.* - ἀναπλή-
ρωσις, εως [ἀναπλήρωση]
(ή); ἐκπλήρωσις, εως [ἐκ-
πλήρωση] (ή); συμπλήρω-
σις, εως [συμπλήρωση] (ή)

împodobi *vb. IV, tranz.* -
κατακοσμέω - ώ; περιβάλλω;
ποικίλλω

împotriva *adv., prep.* -
έναντίον; κατά

împreună *adv.* - ὁμοῦ

împreună cu (a fi) -
σύνειμι

împreună glăsuit, ă *adj.* -
σύμφωνος, ον

împreună slujitor *s.m.* -
συλλειτουργός, οὔ (ὁ)

împreună veșnic, ă *adj.* -
συνάναρχος, ον

împunge *vb.III, tranz.* -
κεντέω - ὦ; νύττω [νύσσω]

în *prep.* - εἰς; ἐν; ἐπί

în fața, în față *loc. adv. și
prep.* - ἀπέναντι; ἔμπροσ-
θεν; ἐνώπιον; πρό

în loc de - ἀντί

înainte *adv.* - ἔμπροσθεν;
ἐνώπιον; κατενώπιον; mai
înainte - πρίν

înaintea *prep.* - κατενώ-
πιον; πρό

Înaintemergătorul *s.m.* -
Πρόδρομος, ου (ὁ)

înalt, ă *adj.* - ὑψηλός, ή,
όν; cel mai înalt - ὑψιστος,
ίστη, ιστον

înapoși *adv.* - ὀπισθεν

înăritat, ă *adj.* - πτερω-
τός, ή, όν

înălța *vb.I - 1. tranz.* ἀνα-
πέμπω; ἀναφέρω; ὑψόω -
ῶ [ὑψώνω]; ἐπαίρω 2.
reflex. ἀναβαίνω; ἀνέρχομαι

înălțare *s.f.* - ἀνάβασις,
εως [ἀνάβαση] (ή); ἔγερσις,
εως [ἔγερση] (ή)

înălțime *s.f.* - ὕψος;
ὑψους (τό)

înăuntru *adv.* - ἐντός

încarna *vb.I, reflex.* - ἐναν-
θρωπέω - ὦ

încă <i>adv.</i> - ἔτι	ση] (ή); προσκύνημα, ατος, (τὸ)
încătușat, ă <i>adj.</i> - δέσμι- ος, ία, ιον	închipui <i>vb. IV, tranz.</i> - εἰκοινίζω
începe <i>vb. III, tranz.</i> - ἄρχω [ἀρχίζω]	încinge <i>vb. III, tranz.</i> - περιζώννυμι [περιζώνω]
început <i>s.n.</i> - ἀρχή, ἥς (ή); fără început - ἄναρ- χος, ον	încînta <i>vb. I, tranz.</i> - θέλγω
încet <i>adv.</i> - ἡρέμα	încît <i>conj.</i> - ὥστε
înceietură <i>s.f.</i> - ἄρμός, οῦ (ὀ)	înclina <i>vb. I, reflex., tranz.</i> - κλίνω; ὑποκλίνω; ὑπο- κλίνομαι
închide <i>vb. III, tranz.</i> - κλεί- ω [κλείνω]	înconjura <i>vb. I, tranz.</i> - κυκλώω - ὦ [κυκλώνω]
încina <i>vb. I, reflex.</i> - προσκυνέω - ὦ	înconjura cu escortă <i>vb.</i> <i>I, tranz.</i> - δορυφορέω - ὦ
încina împreună cu <i>vb. I,</i> <i>reflex.</i> - συμπροσκυνέω - ὦ	încorda <i>vb. I, tranz.</i> - ἐν- τείνω
încinarea <i>s.f.</i> - προσκύ- νησις, εως [προσκύνηση] (ή); προσκύνημα, ατος (τὸ)	încredere <i>s.f.</i> - παρησία, ας (ή)
încinăciune <i>s.f.</i> - προσ- κύνησις, εως [προσκύνη-	(a avea) încredere (în) - πείθω

încredința *vb. I, tranz.* -
παρακατατίθημαι

încununa *vb. I, tranz.* -
στεφανώω - ᾠ [στεφανώνω]

îndată *adv.* - ἅμα; εὐθέ-
ως; εὐθύς

îndepărta *vb. I - 1. tranz.*
- ἀποδιώκω; ἀφαιρέω - ᾠ;
ἀπωθέω - ᾠ; ἐκβάλλω; μακ-
ρύνω 2. *reflex.* - ἀφίστημι

îndeplini *vb. IV, tranz.* -
ἐπιτελέω - ᾠ; ἐκτελέω - ᾠ;
πληρόω - ᾠ

îndoi *vb. IV - 1. tranz.*
διπλόω - ᾠ [διπλώνω] 2.
reflex. ἀπορέω - ᾠ

îndrăgi *vb. IV, tranz.* -
ἀγαπάω - ᾠ

îndrăzni *vb. IV, tranz.* -
τολμάω - ᾠ

îndrepta (*bis.*) *vb. I, tranz.*
- δικαιοῶ - ᾠ

îndrepta *vb. I, tranz.* - ἄ-
νορθόω - ᾠ [ἀνορθώνω];
ῥυθμίζω; ὀρθοτομέω - ᾠ

îndreptător *s.m.* - ὀδηγός,
οὐ (ὅ)

îndreptăți (*bis.*) *vb. IV,*
tranz. - δικαιοῶ - ᾠ

îndruma *vb. I, tranz.* -
ὀδηγέω - ᾠ

îndrumător *s.m.* - ὀδηγός,
οὐ (ὅ)

îndumnezei *vb. IV, tranz.*
- θεοῶ - ᾠ

îndumnezeitor, oare *adj.*
- θεουργός, ὄν

îndura *vb. I, intranz., tranz.*
- πάσχω; ὑπομένω

îndurare *s.f.* - ἔλεος, οὐς
(τό); οἰκτιρμός, οὐ (ὅ); a
avea îndurare - οἰκτείρω;
plin de îndurare - οἰκτίρ-
μων, ον

îndurător, oare *adj.* - οἰκτίρμων, ον; a fi îndurător - οἰκτεῖρω

înfăptuire *s.f.* - ἐκπλήρωσις, εως [ἐκπλήρωση] (ή)

înfășura *vb.I, tranz.* - εἰλέω - ὦ

înfățișa *vb.I, tranz.* - εἰκονίζω

înfățișare (în fața cuiva) *s.f.* - παράστασις, εως [παράσταση] (ή)

înfige *vb.III, tranz.* - πηγνυμι [πηγνύω = πήζω]

înflori *vb. IV, intranz.* - ἐξανθέω - ὦ

înfricoșă *vb.I, reflex.* - φρίττω [φρίσσω]

înfricoșător, oare *adj.* - δεινός, ή, όν; φοβηρός, ά, όν; φρικτός, ή, όν

înfrumuseța *vb.I, tranz.* - καλλύνω; ποικίλλω

înger *s.m.* - άγγελος, ου (ό)

îngeresc, ească *adj.* - άγγελικός, ή, όν

îngrijire *s.f.* - περιποίησης, εως [περιποίηση] (ή)

îngropa *vb.I, tranz.* - κηδεύω; θάπτω

înjunghia (*bis.*) *vb.I, tranz.* - θύω

înjunghiere *s.f.* - σφαγή, ής (ή)

înlănțui *vb. IV, tranz.* - πεδάω - ὦ

înmîna *vb.I, tranz.* - εγχειρίζω

înmormînta *vb.I, tranz.* - θάπτω [θάβω]; κηδεύω

înnoi *vb. IV, tranz.* - άνακαινίζω

înnoitor *s.m.* - άνακαινιστής, ου (ό)

însă conj. - ἄλλά	întinde (a desfășura) vb. III, tranz. - ἀπλώω - ὦ [ἀπλώνω]
însărcinată (a fi) vb. - κυέω [κυῶ]	întinde vb. III, tranz. - 1. ἐντείνω 2. ἐξαπλώω - ὦ [ἐξαπλώνω]
însemna vb. I, tranz. - σημειώω - ὦ [σημειώνω]	întins (a fi) - κείμεαι
însetat (a fi) - διψάω - ὦ	întîi (mai întîi) adv. - πρῶτον
însprăimîntător, oare adj. - δεινός, ἦ, ὄν	întoarce vb. III, reflex., tranz. - ἀποστρέφω; ἐπιστρέφω; κατέρχομαι; στρέφω
însumi, însuți, însuși pron. întăr. - ἑαυτός, ἦ, ὄ	întocmi vb. IV, tranz. - ἐξομαλίζω; καταρτίζω
întări vb. IV, tranz. - ἀσφαλίζω; ἐνισχύω; κραταιόω - ὦ [κραταιώνω]; στερεόω - ὦ [στερεώνω]; στηρίζω	între-adevăr adv. - ὄντως; τοίνυν
întărire s.f. - στερέωμα, ατος (τὸ)	întreg, întreagă adj. - ὅλος, η, ον; σύμπας, πασσα, παν; întreg (sănătos) - σώος, σώα, σώον
întemnițat, ă adj. - δέσμιος, ἰα, ἰον	întreit sfînt, ă adj. - τρισάγος, ἰα, ἰον
întinăciune s.f. - κηλῖς, ἶδος [κηλίδα] (ἦ)	

întristat (a fi) - πενθέω -
ω

întru *prep.* - ἐν

întrupă *vb.I, reflex.* - ἐναν-
θρωπέω - ω; σαρκώω - ω
[σαρκώνω]

întuneca *vb.I, tranz.* -
σκοτίζω

înțelegător, oare *adj.* -
νοητός, ή, όν

înțelege *vb.III, reflex.* -
συμφωνέω - ω

înțelegere *s.f.* - κατανόη-
σις, εως [κατανόηση] (ή)

înțelepciune *s.f.* - σοφία,
ας (ή); σύνεσις, εως [σύ-
νηση] (ή)

înțelept (a face) - συνε-
τίζω

înțelept, înțeleaptă *adj.* -
σοφός, ή, όν

înțelepți *vb. IV, tranz.* -
συνετίζω

înțepa *vb.I, tranz.* - κεν-
τέω - ω; νύττω [νύσσω]

învăța (drept pe cineva)
vb.I - όρθοτομέω - ω

învăța (pe cineva) *vb.I,*
tranz. - διδάσκω; παιδεύω;
συνετίζω

învăța (pentru sine) *vb.I,*
tranz. - μανθάνω [μαθαίνω]

învățător *s.m.* - διδάσκα-
λος, ου (ό); καθηγητής, ου
(ό)

înveli *vb. IV, tranz.* - πε-
ριβάλλω

învia *vb.I, intranz., tranz.*
- άνίστημι; άνασταίνω

înviere *s.f.* - άνάστασις,
εως [άνάσταση] (ή); έγερ-
σις, εως [έγερση] (ή)

învrednici *vb. IV, tranz.* -
 αξιόω - ω [ἀξιόνω]; ίκα-
 νόω - ω; καταξιόω - ω

J

jalnic, *ă adj.* - έλεεινός,
 ή, όν

jertfă (*bis.*) *s.f.* - άναφο-
 ρά, άς (ή); θυσία, ας (ή);
 ίεουργία, ας (ή); Jertfa
 Trupului și Sîngelui Mîn-
 titorului săvîrșită după
 Dumnezeiasca Liturghie -
 μυσταγωγία, ας (ή)

jertfi (*bis.*) *vb. IV, tranz.*
 - θύω; ίεουργέω - ω

jertfitor *s.m.* - άφιερωτής,
 ού (ό)

jos *adv.* - κάτω; cel de
 jos - ό κάτω; de jos, de
 mai jos - κάτωθι

josnic, *ă adj.* - άχρεϊος,
 ον

judeca *vb. I, tranz.* - κρί-
 νω; a judeca vrednic - κα-
 ταξιόω - ω

judecată *s.f.* - κρίσις, εώς
 [κρίση] (ή); κρίμα, ατος
 (τό) (*inv.*)

junghia (*bis.*) *vb. IV,*
tranz. - θύω

junghiere (*inv.*) *s.f.* -
 σφαγή, ής (ή)

(în) jur, (în) jurul *loc.*
adv., loc. prep. - περίξ

just, *ă adj.* - δίκαιος,
 αία, αιον

justificare *s.f.* - άπολο-
 γία, ας (ή)

L

la *prep.* - εις; έν; πρός

la fel *loc. adv.* - ὁμοίως
 lacrimă *s.f.* - δάκρυ, υος
 (τὸ)

lance *s.f.* - λόγχη, ης (ή)

lateral, ă *adj.* - πλάγιος,
 ία, ίον

latură *s.f.* - μέρος, ους
 (τὸ)

laudă *s.f.* - αἴνησις, εως
 (ή) [αἶνος (ὀ)]

lăcaș *s.n.* - κατοικητήρι-
 ον, ου (τὸ)

lămurî *vb. IV, tranz.* - σα-
 φώω - ὦ [σαφηνίζω]

lăsa *vb. I, tranz.* - ἐγκατα-
 λείπω; a lăsa la o parte -
 ἀφίημι; ἀποτίθημι

lăuda *vb. I, tranz.* - αἰνέω
 - ὦ; ἀνυμνέω - ὦ; εὐφημέω
 - ὦ

lăudat, ă *adj.* - αἰδοίμος,
 ον

lăudat foarte, lăudat mult
adj. - πανεύφημος, ον

lectură *s.f.* - ἀνάγνωσμα,
 ατος (τὸ)

lega *vb. I, tranz.* - πεδάω
 [πεδῶ]; συνδέω

legat, ă *adj.* - δέσμιος,
 ία, ίον

lege *s.f.* - νόμος, ου (ὀ);
 (rel.) διαθήκη, ης (ή)

legiune *s.f.* - τάγμα, ατος
 (τὸ)

lemn *s.n.* - ξύλον, ου
 (τὸ)

lent *adv.* - ἀργῶς [ἀργά]

lepăda *vb. I, tranz.* - ἀπο-
 τίθημι; ἀποδοκιμάζω; ἀπω-
 θέω - ὦ

libera *vb. I, tranz.* - ἀπο-
 λύω

limpede *adj.* - καθαρός,
 ά, όν

limpede *adv.* - εὐκρινῶς

liniște *s.f.* - γαλήνη, ης
(ἡ)

liniștit, ă *adj.* - ἥρεμος,
ον; ἥσυχος, ον

lipi *vb. IV, tranz.* - προσ-
κολλάω - ὦ

lipsă de demnitate *s.f.* -
ἀναξιότης, τητος [ἀναξιό-
τητα] (ἡ)

lipsă de răutate *s.f.* -
ἀκακία, ας (ἡ)

lipsă de vrednicie *s.f.* -
ἀναξιότης, τητος [ἀναξιό-
τητα] (ἡ)

lipsit de (a fi) - ἀπορέω -
ῶ

liturghie *s.f.* - λειτουργία,
ας (ἡ)

liturghisi *vb. IV, tranz.* -
ἱεουργέω - ὦ; λειτουργέω
- ὦ

liturgic, ă *adj.* - λειτουρ-
γικός, ἡ, ὄν

loc *s.n.* - θέσις, εως
[θέση] (ἡ); τόπος, ου (ὁ); în
tot locul - ἀπανταχοῦ

locas *s.n.* - κατοικητήρι-
ον, ου (τὸ); σκῆνωμα, ατος
(τὸ)

locui *vb. IV, intrans.* -
κατοικέω - ὦ; οἰκέω [οἰκῶ];
a locui în străinătate - πα-
ροικέω - ὦ; παρεπιδημέω -
ῶ

locuință *s.f.* - κατοικητή-
ριον, ου (τὸ); παστάς, ἄδος
[παστάδα] (ἡ); σκῆνωμα,
ατος (τὸ)

lua *vb. I, tranz.* - 1. αἴρω;
καθαίρω - ὦ; ἀναίρω 2.
λαμβάνω; a lua asupra sa -
ἀναλαμβάνω

lua aminte - προσέχω

lucra *vb. I, intrans., tranz.*
- ἐργάζομαι

lucrare *s.f.* - ἔργον, ου
(τὸ)

lucru *s.n.* - ἔργον, ου
(τὸ)

lumîna *s.f.* - λαμπάδα, /
ἀδος [λαμπάδα] (ή)

lume *s.f.* - κόσμος, ου
(ὁ); οἰκουμένη, ης (ή); care
aparține lumii, al lumii -
οἰκουμενικός, ή, ὄν; lumea
de jos - ἄδης, ου (ὁ)

lumesc, ească *adj.* - βιο-
τικός, ή, ὄν [βιωτικός, ή,
ὄν]

lumina *vb.I, tranz.* - ἑλ-
λάμπω; φωτίζω; φωταγω-
γέω - ὦ

lumina *s.f.* - φωτισμός,
οὔ (ὁ)

lumina *s.f.* - φῶς, φωτός
(τὸ); a revărsa lumina -
φωτίζω

luminos, oasă *adj.* - πο-
λύφωτος, ον

lung, ă *adj.* - ἑκτενής, ἐς

lungime *s.f.* - μακρότης,
τητος [μακρότητα] (ή)

lupta *vb.I, reflex., intrans.*
- ἀγωνίζομαι

lupta (pentru) *vb.I, intrans.*
- ὑπεραθλέω - ὦ

M

magnific, ă *adj.* - μεγα-
λοπρεπής, ἐς

mai mult *adv.* - μάλλον

maică *s.f.* - μήτηρ, μη-
ρός [μητέρα] (ή)

mamă *s.f.* - μήτηρ, μη-
ρός [μητέρα] (ή)

mare *adj.* - μέγας, μεγάλη,
μέγα [μεγάλος, η, ο]

mare <i>s.f.</i> - θάλασσα, ης (ή)	mărire (<i>bis.</i>) <i>s.f.</i> - δόξα, ης (ή)
marginie <i>s.f.</i> - ῥα, ῥας (ή)	mărit, ă (<i>bis.</i>) <i>adj.</i> - ἔν- δοξος, ον
marginiea (<i>hainei</i>) <i>s.f.</i> - κράσπεδον, ου (τὸ)	mărturie <i>s.f.</i> - μαρτυρία, ας (ή)
Maria <i>s.f.p.</i> - Μαρία, ας (ή)	mărturisi <i>vb.</i> IV, <i>tranz.</i> - ἐξομολογέω - ᾧ; μαρτυρέω - ᾧ; ὁμολογέω - ᾧ
martir <i>s.m.</i> - μάρτυς, υρος [μάρτυρας] (ὁ)	mărturisire <i>s.f.</i> - μαρτυ- ρία, ας (ή)
masă <i>s.f.</i> - τράπεζα, ης (ή)	mărturisor <i>s.m.</i> - ὁμο- λογητής, οὔ (ὁ)
mădular <i>s.n.</i> - μέλος, μέ- λους (τὸ)	măruntaie (organe inter- ne) <i>s.f.pl.</i> - σπλάγχνον, ου (τὸ)
mănăstire <i>s.f.</i> - μονή, ἥς (ή)	mătanie [metanie] <i>s.f.</i> - μετάνοια, ας (ή)
măreț, eață <i>adj.</i> - μεγαλο- πρεπής, ἑς; μετάρσιος, ον; παμμέγιστος, ον	medic <i>s.m.</i> - ἰατρός, οὔ (ὁ)
mări (<i>bis.</i>) <i>vb.</i> IV, <i>tranz.</i> - δοξολογέω - ᾧ; δοξάζω; μεγαλύνω; a mări împreu- nă cu - συνδοξάζω	melodie <i>s.f.</i> - μέλος, μέ- λους (τὸ)

melodios *adv.* - ἐμμελῶς

membriu (al corpului) *s.n.* - μέλος, μέλους (τὸ)

mereu *adv.* - πάντοτε, πάντα

merge *vb.III, tranz.* - ἀνέρχομαι; ἀπέρχομαι; βαδίζω; πορεύομαι; a merge în față (înaintea) cuiiva - προπορεύομαι

mers *s.n.* - βῆμα, ατος (τὸ)

(de) miazănoapte - βόρειος, εἶα, ειον

(de) miazăzi - νότιος, ἰα, ιον

mic, ă *adj.* - μικρός, ἄ, ὄν

micșora *vb.I, tranz.* - ἀφαιρέω - ὦ

miel *s.m.* - ἄμνός, οὔ (ὀ)

Mihail *s.m.p.* - Μιχαήλ (ὀ)

milă *s.f.* - εὐσπλα(γ)χνία, ας (ή); ἔλεος, ους (τὸ); ἐλεημοσύνη, ης (ή); οἰκτιρμός, οὔ (ὀ); συμπάθεια, ας (ή); σπλάγγνον, ου (τὸ); a avea milă - οἰκτεῖρω

milos, oasă *adj.* - ἐλεήμων, ον; a fi milos - ἐλεέω - ὦ [ἐλεῶ]; ἰλάσκομαι

milostiv, ă *adj.* - εὐσπλα(γ)χνος, ον; ἐλεήμων, ον; ἕλεως, εων; οἰκτίρμων, ον; a fi milostiv - ἐλεέω - ὦ; ἰλάσκομαι; mult milostiv (foarte milostiv, cu multă milă, preamilostiv) - πολυέλεος, ον

milostivire *s.f.* - εὐσπλα(γ)χνία, ας (ή); συμπάθεια, ας (ή); iubitor de milostivire - φιλεύσπλαγχος, ον

milui *vb.* IV, *tranz.* - ἔλε-
έω - ἔλεω

minciună *s.f.* - ψεύδος,
ους (τὸ); fără minciună -
ἀψευδῶς

minte *s.f.* - διάνοια, ας
(ἡ); φρήν, φρενός ης (ἡ);
νους, νοῦ (ὁ); πνεῦμα,
ατος (τὸ)

minți *vb.* IV, *tranz.* -
ψεύδω

minunat *adv.* - θαυμασ-
τῶς

minunat, ă *adj.* - θαυμά-
σιος, ία, ιον; ὠραῖος, α, ον

minunăție *s.f.* - κάλλος,
ους (τὸ)

minune *s.f.* - θαυμάσιον,
ου (τὸ); făcător de minuni
- θαυματουργός, όν

mir *s.n.* - μύρον, ου (τὸ)

mire *s.m.* - νύμφιος, ου
(ὁ)

mireasă *s.f.* - νύμφη, ης
(ἡ) [νύφη]

mireasmă *s.f.* - ἄρωμα,
ατος (τὸ); mireasmă plăcu-
tă - εὐωδία, ας (ἡ)

Mirele (cetate în Licia) -
Μύρα (τὰ)

miriadă (zece mii) *s.f.* -
μυριάς, άδος [μυριάδα] (ἡ)

miros *s.n.* - οσμή, ης (ἡ)

misionar *s.m.* - ἀπόστο-
λος, ου (ὁ)

mistic, ă *adj.* - μυστικός,
ἡ, όν

mișca *vb.* I, *tranz.* - κινέω
- ω

mișca (din loc) *vb.* I,
tranz. - σαλεύω

mitră (bis.) *s.f.* -μίτρα,
ας (ἡ)

mîhnire *s.f.* - θλίψις, εως
[θλίψη] (ἡ)

mîna *s.f.* - χείρ, χειρός (ή) [χέρι (τό)]; mîna dreaptă - δεξιά; mîna stîngă - αριστερά

mînca *vb.I, tranz.* - ἐσθίω

mînecuță *s.f.* - ἐπιμάνικον, ου (τό)

mîngîia *vb.I, tranz.* - παρακαλέω - ᾠ

mîngîiere *s.f.* - παραμυθία, ας (ή)

mînia *vb.I, reflex., tranz.* - μηνίω; ὀργίζω

mînie *s.f.* - οργή, ης (ή)

mîntui *vb. IV, tranz.* - σφάζω; λυτρώνω - ᾠ [λυτρώνω]

mîntuire *s.f.* - σωτηρία, ας (ή); σωτήριον, ου (τό)

mîntuitor *s.m.* - λυτρωτής, ου (ό); σωτήρ, ἦρος [σωτήρας] (ό)

Mîntuitorul (Hristos) *s.m.* - Λυτρωτής; Σωτήρ [Σωτήρας]

moarte *s.f.* - θάνατος, ου (ό); φθορά, ᾶς (ή); fărǎ de moarte - ἀθάνατος, ον

moderație *s.f.* - νήψις, εως [νήψη] (ή)

modest, ă *adj.* - εὐσχήμων, ον

modestie *s.f.* - ταπεινοφροσύνη, ης (ή)

modifica *vb.I, tranz.* - ἀλλοιόω - ᾠ [ἀλλοιώνω]

Moise *s.m.p.* - Μωυσής (ό)

monah *s.m.* - μοναχός, ου (ό)

monahie *s.f.* - μοναχή, ης (ή)

mormînt *s.n.* - μνήμα, ατος (τό); τάφος, ου (ό)

mort, moartă *adj.* - νε-
κρός, ά, όν

moşteni *vb. IV, tranz.* -
κληρονομέω - ώ

moştenire *s.f.* - κληρονο-
μία, ας (ή)

mucenic *s.m.* - μάρτυς,
υρος [μάρτυρας] (ό)

mult *adv.* - σφόδρα

mult, ă *adj.* - πολύς, πολ-
λή, πολύ

mult lăudat, ă *adj.* -
πανεύφημος, ον

mult milostiv, ă *adj.* -
πολυέλεος, ον

mulţime *s.f.* - πλήθος,
ους (τό)

mulţumi *vb. IV, intrans.* -
εύαρεστέω - ώ; εύχαριστέω
- ώ

mulţumire *s.f.* - εύχα-
ριστία, ας (ή); cu mulţu-
mire - εύχαρίστως

muncă *s.f.* - έργον, ου
(τό)

munci *vb. IV, intrans.,
tranz.* - εργάζομαι; κάμνω
[κάνω]

munte *s.n.* - όρος, όρους
(τό); Sfintul Munte - τό
Άγιον Όρος; Άθως [Άθω-
νας]

murărie *s.f.* - μολυσμός,
ού (ό); ρύπος, ου (ό)

muri *vb. IV, intrans.* -
άποθνήσκω; άπόλλυμι [ά-
πολλύω]; θνήσκω; θανα-
τάω; κοιμάω; a muri mai
înapainte - προαναπαύω

mut, ă *adj.* - άφωνος, ον
[άφωνος, η, ο]

N

nabederniță *s.f.* - ύπογο-
νάτιον, ου (τό)

naște *vb. III, tranz.* - γεν-
νάω - ᾠ; κυέω [κυῶ]; τίκτω

naștere din nou (a doua
naștere) *s.f.* - παλιγγενεσία,
ας (ή)

națiune *s.f.* - ἔθνος, όυς
(τό)

naviga *vb. I, tranz.* -
πλέω; a naviga împreună
cu - συμπλέω

nădăjdui *vb. IV, intrans.,
tranz.* - ἐλπίζω; a nădăjdui
în - πείθω

nădejde *s.f.* - ἐλπίς, ίδος
[ἐλπίδα] (ή); προσμονή, ης
(ή)

Născătoare de Dumnezeu
s.f. - Θεοτόκος, ου (ή)

neacoperit de rușine -
ἀνεπαίσχυντος, ον

neam *s.n.* - γένος, ους
(τό); γενεά, ᾠς (ή); ἔθνος,
ους (τό)

nearătat, ă *adj.* - ἀφα-
νής, ἔς

neasemănat, ă *adj.* - ἀνεί-
καστος, ον

neatins, ă *adj.* - ἀκατά-
ληπτος, ον

necaz *s.n.* - θλίψις, εως
[θλίψη] (ή)

necesar (a fi) - πρέπει

necesitate *s.f.* - 1. ἀνάγ-
κη, ης (ή); 2. χρεία, ας (ή)

necondamnat, ă *adj.* -
ἀκατάκριτος, ον

necredincios, oasă *adj.* -
ἀσεβής, ἔς [ἄσεβος, η, ο]

necunoaștere *s.f.* - άγνό-
ημα, ατος (τό); άγνοια, ας
(ή)

necunoscut (în chip necu-
noscut) *adv.* - ξένως

(de) necuprins *adj.* - άπε-
ρίγραπτος, ον

(de) necuprins (cu gîn-
dul) - άπερινόητος, ον

necurăție *s.f.* - μολυσμός,
οῦ (ό)

nedemn, ă *adj.* - άνάξι-
ος, ιον

(de) nedescris *adj.* - άπε-
ρίγραπτος, ον

nedreptate *s.f.* - άδικία,
ας (ή)

nedreptăți *vb. IV, tranz.* -
άδικέω - ὦ

(de) neexplicat *adj.* - ά-
περίγραπτος, ον

nefăjarnic, ă *adj.* - άνυ-
πόκριτος, ον

negrăit, ă *adj.* - άνέκ-
φραστος, ον

(de) negrăit *adj.* - άφα-
τος, ον

neintenționat, ă *adj.* -
άκούσιος, ιον

neiubire de arginți *s.f.* -
άφιλαργυρία, ας (ή)

neîmpărțit, ă *adj.* - άδι-
αίρετος, ον

neîncetat, ă *adj.* - άκα-
τάπαυστος, ον

neînserat, ă *adj.* - άνέσ-
περος, ον

neîntrerupt, ă *adj.* - άκα-
τάπαυστος, ον

(de) neînțeleș (cu mintea)
- άκατάληπτος, ον

nelegiuire *s.f.* - άνομία,
ας (ή)

nemărginit, ă *adj.* - ἀπέ-
ραντος, ον

nemăsurat, ă *adj.* - ἀμέ-
τρητος, ον

nemincinos, oasă *adj.* -
ἀψευδής, ές; în chip ne-
mincinos - ἀψευδώς

nemurire *s.f.* - ἀθανασία,
ας (ή)

nemuritor, oare *adj.* -
ἀθάνατος, ον

nenorocire *s.f.* - περίσ-
τασις, εως [περίσταση] (ή)

neosîndit (*inv.*) *adv.* - ἀ-
κατακρίτως

neosîndit, ă *adj.* - ἀκα-
τάκριτος, ον

nepedepsit, ă *adj.* - ἀκα-
τάκριτος, ον

nepieritor, oare *adj.* - ἀ-
θάνατος, ον

nepîngărit, ă *adj.* - ἄχ-
ραντος, ον

nepricepat, ă *adj.* - ἀνά-
ξιτος, ιον

neprihănire *s.f.* - ἀγνεία,
ας (ή)

neputință *s.f.* - ἀσθένεια,
ας (ή)

nerăutate *s.f.* - ἀκακία,
ας (ή)

nesilit, ă *adj.* - ἐκούσιος,
ον

nesîngeros, oasă *adj.* -
ἀναίμακτος, ον

(de) nespus - ἀνέκφρασ-
τος, ον

(de) nespus, care nu poa-
te fi spus - ἄρητος, ον

nesticăcios, oasă *adj.* -
ἀκήρατος, ον

nesticăciune *s.f.* - ἀφθαρ-
σία, ας (ή)

neștiință *s.f.* - ἀγνόημα,
ατος (τὸ); ἄγνοια, ας (ῆ)

netrebnic, ă *adj.* - ἀχρεί-
ος, ον

netulburat, ă *adj.* - ἥσυ-
χος, ον

nevătămat, ă *adj.* - σῶος,
σῶα, σῶον

nevăzut, ă *adj.* - ἄορα-
τος, ον; ἀφανής, ἐς

nevăzut (în chip nevăzut)
adv. - ἀοράτως

nevinovat, ă (*bis.*) *adj.* -
ἄμωμος, ον; ἀθῶος, ον;
ἀνένοχος, ον; ἄχραντος,
ον; prea nevinovat, foarte
nevinovat - πανάχραντος,
ον; nevinovat (cu nevinovă-
ție) *adv.* - ἀνενόχως

(cu) nevinovăție (întru
nevinovăție) *adv.* - ἀνενό-
χως

nevoie *s.f.* - 1. ἀνάγκη,
ης (ῆ); 2. χρεία, ας (ῆ);
nevoie (nenorocire) - πε-
ρίστασις, εως [περίσταση]
(ῆ)

nevrednic, ă *adj.* - ἀνάξι-
ος, ιον

nevrednicie *s.f.* - ἀναξι-
ότης, ητος [ἀναξιότητα]
(ῆ)

nici *adv., conj.* - μηδέ;
οὔτε

niciodată *adv.* - μηδέποτε

Nicolae *s.m.p.* - Νικόλα-
ος, ου (ὁ)

nimeni, nimic *pren. neg.*
- οὔδεις, οὔδεμία, οὔδέν

nimici *vb. IV, tranz.* -
ἀναπρέω - ᾶ; θραύω; συν-
τρίβω

noapte *s.f.* - νύξ, νυκτός
[νύχτα] (ῆ)

nordic, ă *adj.* - βόρειος,
εία, ειον

(al) nostru, (a) noastră
pron. pos. - ἡμέτερος, α, ον

nota *vb. I, tranz.* - σημει-
ώω - ᾠ [σημειώνω]

nou, nouă *adj.* - καινός,
ή, όν; νέος, α, ον

nouă *num. card.* - ἑννέα

(al) nouălea, (a) noua *num.*
ord. - ἕνατος, η, ον

nu *adv.* - μή; ού; ούκ;
ούχ; ούχί

numai *adv.* - μόνον

numaidecît *adv.* - εὐθύς,
εὐθέως

număra împreună cu *vb.*
I, tranz. - συγκαταριθμέω -
ᾠ

nume *s.n.* - ὄνομα, ατος
(τὸ)

numi, *vb. IV, tranz.* -
ἀποκαλέω - ᾠ; καλέω - ᾠ;
ὀνομάζω

O

oaie *s.f.* - πρόβατον, ου
(τὸ)

oaste *s.f.* - στρατιά, ᾶς
(ή); στρατός, οὔ (ὀ)

obiect (liturgic) *s.n.* -
σκεῦος, ους (τὸ)

obişnuit (în chip obişnu-
it) *adv.* - συνήθως

obişnuit, ă *adj.* - οἰκεῖος,
εία, ειον; συνήθης, ες

oblic, ă *adj.* - πλάγιος,
ία, ιον

obşteşc, ească *adj.* - κοι-
νός, ή, όν

ocări *vb. IV, tranz.* - ὀνει-
δίζω

ochi *s.m.* - ὄφθαλμός, οὐ (ὄ); cu mulți ochi - πολυ-
ὄμματος, ον

ocroti *vb. IV, tranz.* - δια-
φυλάττω [διαφυλάσσω =
διαφυλάγω]

ocrotire *s.f.* - προστα-
σία, ας (ή)

odihnă *s.f.* - ἀνάπαυσις,
εως [ἀνάπαυση] (ή)

odihni *vb. IV, intrans.,*
reflex. - ἀναπαύω; a se odih-
ni în moarte - κείμαι

odinioară *adv.* - ποτέ; πρίν

oferi *vb. IV, tranz.* - μετα-
δίδομι; προσφέρω; παρέχω;
παρατίθημι; προσκομίζω

ofrandă *s.f.* - αναφορά,
ās (ή)

ogor *s.n.* - ἀγρός, οὐ (ὄ)

om *s.m.* - ἄνθρωπος, ου
(ὄ); a se face om - ἐναν-

θρωπέω - ὦ; iubitor de oa-
meni - φιλόανθρωπος, ον

omori *vb. I, tranz.* - ὄλ-
λυμι

omori împreună cu *vb.* -
συναπόλλυμι

Onufrie *s.m.p.* - Ὀνού-
φριος, ου (ὄ)

operă *s.f.* - ἔργον, ου (τὸ)

oportun, ă *adj.* - εὐθετος,
ον

(al) optulea, (a) opta
num. ord. - ὄγδοος, η, ον

orar (vesmînt diaconesc)
s.n. - στολή, ἦς (ή); ὠράρι-
ον, ου (τὸ)

oras *s.n.* - πόλις, εως
[πόλη] (ή)

oră *s.f.* - ὥρα, ας (ή)

orb, oarbă *adj.* - τυφλός,
ή, ὄν

ordine *s.f.* - τάξις, εως [τάξη] (ή); în ordine - εὐτάκτως

ordona *vb.I, tranz.* - εὐ-
τρεπίζω

ordonat *adv.* - εὐτάκτως

orfan, ă *adj.* - ὀρφανός,
ή, -όν

ori *conj.* - ἤ

oricine, orice *pron. ne-
hot.* - πᾶς, πᾶσα, πᾶν

oricînd *adv.* - πάντοτε,
πάντα

orizontal *adv.* - ὀριζον-
τίως

ortodox, ă *adj.* - ὀρθόδο-
ξος, ον

osana *interj.* - ὠσαννά

osîndă (*inv.*) *s.f.* - κα-
τάκριμα, ατος (τὸ); fără
osîndă *adv.* - ἀκατακρίτως;

ἀκατα γνώστως; fără osîn-
dă *adj.* - ἀκατάκριτος, ον

osîndi *vb. IV, tranz.* -
ἐλέγχω

ostaș *s.m.* - στρατιώτης,
ου (ὁ)

osteni *vb. IV, reflex.* -
κάμνω [κάνω]; κοπιᾶω
[κοπιῶ]

P

pace *s.f.* - εἰρήνη, ης (ή);
a aduce (face) pace - εἰρη-
νεύω; făcător de pace - εἰ-
ρηνοποιός, οὔ (ὁ); de pace
- εἰρηνικός, ή, ὄν

palat *s.n.* - παλάτιον, ου
(τὸ)

palmă *s.f.* - παλάμη, ης
(ή)

panegiric <i>s.n.</i> - ἐγκώμιον, ου (τὸ)	pată <i>s.f.</i> - κηλῖς, ἴδος [κηλίδα] (ἡ)
Paracletul <i>s.m.</i> - Παρά- κλητος, ου (ὁ)	patimă <i>s.f.</i> - πάθος, ους (τὸ)
paradis <i>s.n.</i> - παράδεισος, ου (ὁ)	patriarh <i>s.m.</i> - πατριάρ- χος, ου (ὁ)
parfum <i>s.n.</i> - ἄρωμα, ατος (τὸ)	patrie <i>s.f.</i> - πατρίς, ἴδος [πατρίδα] (ἡ)
parohie <i>s.f.</i> - ἐνορία, ας (ἡ)	patru <i>num. card.</i> - τέσσα- ρες, α [τέσσερα]
parte <i>s.f.</i> - μέρος, ους (τὸ); μέρος, μερίδος [μερί- δα] (ἡ)	(al) patrulea, (a) patra <i>num. ord.</i> - τέταρτος, ἄρτη, ον
participare <i>s.f.</i> - μετουσία, ας (ἡ)	Pavel <i>s.m.p.</i> - Παῦλος, ου (ὁ)
pas <i>s.m.</i> - βῆμα, ατος (τὸ)	pază <i>s.f.</i> - περιποίησης, εως [περιποίηση] (ἡ)
pasaj <i>s.n.</i> - περικοπή, ἡς (ἡ)	paźnic <i>s.m.</i> - φύλαξ, φύ- λακος [φύλακας] (ὁ)
pașnic, ă <i>adj.</i> - εἰρηνι- κός, ἡ, ὄν; ἡσυχος, ον	păcat <i>s.n.</i> - ἁμαρτία, ας (ἡ); ἁμάρτημα, ατος (τὸ); păcat din neștiință (necu- noaștere) - ἀγνότημα, ατος
Paște <i>s.p.</i> - Πάσχα (τὸ)	

(τὸ); a cădea în păcat - ἁμαρτάνω [ἁμαρταίνω]; fă-ră (de) păcat - ἄμωμος, ον; ἁμώμητος, ον; ἀναμάρτη-τος, ον

păcătoș, oasă *adj.* - ἁμαρ-τωλός, όν

păcătui *vb. IV, intrans.* - ἁμαρτάνω [ἁμαρταίνω]

pămînt *s.n.* - 1. γῆ, γῆς (ἡ); 2. (țărînă) - χοός - χοῦς, χοῦ (ὅ) [χῶμα, ατος (τὸ)]

pămîntesc, ească *adj.* - ἐ-πίγειος, ον

părăsi *vb. IV, tranz.* - ἐγ-καταλείπω

părinte (*bis.*) *s.m.* - πατήρ, πατήρ, [πατέρας] (ὅ); δεσ-πότης, ου (ὅ); părinte dum-nezeiesc - θεοπάτωρ, ορος (ὅ)

părintesc, ească *adj.* - πατρικός, ή, όν

părtaș *s.m.* - κοινωνός, ου (ὅ)

păstra (*inv.* - a apăra, a respecta) *vb. I, tranz.* - φυ-λάττω [φυλάσσω]

păstra (un ritual, un obi-icei, o tradiție) - κρατέω - ὦ

păși *vb. IV, intrans.* - πα-τέω - ὦ; βαδίζω

pătîmi *vb. IV, intrans.* - πάσχω

pătrunde *vb. III, intrans.* - εἴσειμι

păzi (*inv., bis.*) *vb. IV, tranz.* - διαφυλάττω [δια-φυλάσσω = διαφυλάγω]; φυλάττω [φυλάσσω = φυ-λάγω]

păzi *vb. IV, tranz.* - φρου-ρέω - ὦ

păzire *s.f.* - περιποίησης, εως [περιποίηση] (ἡ)

păzitor *s.m.* - φύλαξ, φύλακος [φύλακας] (ὁ)

pe *prep.* - διά; εἰς; ἐν; ἐπί; ἐπάνω

pecete *s.f.* - σφραγίς, ἴδος [σφραγίδα] (ἡ)

pecetlui *vb.IV, tranz.* - σφραγίζω

pedeapsă *s.f.* - κατάκριμα, ατος (τὸ); fără pedeapsă *adv.* - ἀκατακρίτως; ἀκαταγνώστως; fără pedeapsă *adj.* - ἀκατάκριτος, ον

pentadă (număr de cinci) *s.f.* - πεντάς, ἄδος [πεντάδα] (ἡ)

pentru *prep.* - διά; ἔνεκεν; ἔνεκα; πρός; ὑπέρ

pentru aceasta - ὅθεν

pentru ca (să) *loc. conj.* - ὅπως

perceptibil, ă *adj.* - αἰσθητήριος, ἰα, ἰον

perdea *s.f.* - καταπέτασμα, ατος (τὸ)

pericol *s.n.* - κίνδυνος, ου (ὁ)

pericopă *s.f.* - περικοπή, ἦς (ἡ)

perioadă *s.f.* - περίοδος, ου (ἡ)

perpetuu, ă *adj.* - αἰδιος, α, ον

persoană *s.f.* - πρόσωπον, ου (τὸ)

peste *prep.* - ἐπάνω

peste tot *loc. adv.* - ἀπανταχοῦ; πανταχοῦ

peșteră *s.f.* - σπήλαιον, ου (τὸ)

petrece (timpul, viața) *vb.III, tranz.* - διάγω; μετέρχομαι

Petru *s.m.p.* - Πέτρος, ου (ό)

picior *s.n.* - ποδός, ποδός (ό) [ποδί (τό)]

riedică *s.f.* - πρόσκομμα, ατος (τό)

rieire *s.f.* - φθορά, ας (ή)

rierde (*inv.*) - απόλλυμι [άπολλύω]

rierdut (a fi) - απόλλυμι [άπολλύω]

rieri (*inv.*) *vb.* IV, *intrans.* - άστοχέω - ω; απόλλυμι [άπολλύω]

rierzător de suflete *adj.* - ψυχοφθόρος, ον

rietate *s.f.* - ευλάβεια, ας (ή); όσιότης, ητος [όσιότητα] (ή)

Pilatus Pontius *s.m.p.* - Πιλάτος Πόντιος, ου (ό)

pios, oasă *adj.* - ευλαβής, ές

pironi *vb.* IV, *trans.* - προσηλώω - ω [προσηλώνω]

priine *s.f.* - άρτος, ου (ό)

priñă la *prep.* - μέχρι

priñtece *s.n.* - γαστήρ, γαστροός [γαστέρα] (ή)

plan *s.n.* - οίκονομία, ας (ή)

plantă *s.f.* - φυτόν, ου (τό)

plată *s.f.* - μισθός, ου (ό)

plăcere *s.f.* - ήδονή, ης (ή)

pleca *vb.* I - 1. *intrans.* άνέρχομαι; άπέρχομαι 2. *trans.* a pleca (capul) - ύποκλίνομαι

plenitudine *s.f.* - πλήρωμα, ατος (τό)

- plin, *ă adj.* - πλήρης, ες
 plin de viață - ζωηρός, ά,
 όν
 plini *vb. IV, tranz.* - πλη-
 ρόω - ώ
 plinire (*inv.*) *s.f.* - έκ-
 πλήρωσις, εως [έκπλήρω-
 ση] (ή)
 plinire *s.f.* - πλήρωμα,
 ατος (τό)
 plînge *vb. III, intranz.* -
 πενθέω - ώ
 poartă *s.f.* - πύλη, ης (ή)
 pocăință *s.f.* - μετάνοια,
 ας (ή)
 podoabă (*morală*) *s.f.* -
 εύπρέπεια, ας (ή)
 podoabă *s.f.* - κόσμος,
 ου (ό); ώραιότης, ητος [ώ-
 ραιότητα] (ή)
 poftă *s.f.* - έπιθυμία, ας
 (ή)
 pogori *vb. IV, reflex.* - κα-
 τέρχομαι
 pom *s.m.* - ξύλον, ου
 (τό)
 romană *s.f.* - έλεημοσύ-
 νη, ης (ή)
 romeni *vb. IV, tranz.* -
 μιμνήσκω
 romenire *s.f.* - ανάμνη-
 σις, εως [ανάμνηση] (ή);
 μνήμη, ης (ή)
 romenit pururea (*veșnic*)
adj. - άείμνηστος, ον
 popor *s.m.* - έθνος, ους
 (τό); λαός, ού (ό)
 poruncă *s.f.* - έντολή, ης
 (ή)
 potir *s.n.* - ποτήριον, ου
 [ποτήρι] (τό)
 potoli *vb. IV, tranz.* - συ-
 νετίζω

potrivii *vb.* IV, *tranz.* -
 ρυθμίζω

potrivit; *ă adj.* - ανάλο-
 γος, ον [ανάλογος, η, ο];
 εὐθετος, ον

potrivnic, *ă adj.* - πολέ-
 μιος, α, ον; ὑπεναντίος, ον

ponățui *vb.* IV, *tranz.* -
 ὀδηγέω - ὦ

povesti *vb.* IV, *tranz.* -
 διηγέομαι = διεγοῦμαι

poziție *s.f.* - θέσις, εως
 [θέση] (ή)

praznic *s.n.* - ἑορτή, ης
 (ή)

prea binecuvântat, *ă adj.*
 - ὑπερευλογημένος, η, ον

prea bun, *ă adj.* - πανά-
 γαθος, ον

prea cinstit, *ă adj.* - πάν-
 τιμος, ον

prea curat, *ă adj.* - πανά-
 μωμος, ον; παναμώμετος,
 ον

prea fericit, *ă adj.* - παμ-
 μακάριστος, ον

prea lăudat, *ă adj.* - πα-
 νεύφημος, ον

preamări *vb.* IV, *tranz.* -
 δοξάζω; a preamări la rîndul său - αντίδοξάζω; a
 preamări împreună cu ci-
 neva - συνδοξάζω

prea milostiv, *ă adj.* - πο-
 λυέλεος, ον

prea nevinovat, *ă adj.* -
 πανάχραντος, ον; πανα-
 μώμητος, ον

prea sfînt, *ă adj.* - πανά-
 γιος, ία, ίον

preaslăvi *vb.* IV, *tranz.* -
 δοξάζω; a preaslăvi la
 rîndul său - αντιδοξάζω; a
 preaslăvi împreună cu ci-
 neva - συνδοξάζω

precum conj. - καθώς;
καθόσον; καθάπερ; ώσει

preda (a înmîna) vb.I,
tranz. - έγχειρίζω; παραδί-
δομι

preda vb.I, tranz. - παρα-
δίδομι

predica vb.I, tranz. - δι-
δάσκω; κηρύττω [κηρύσ-
σω]

predicator s.m. - κήρυξ,
υκος [κήρυκάς] (ό)

predică s.f. - κήρυγμα,
ατος (τό)

preface vb.III, reflex.,
tranz. - μεταβάλλω

pregăti vb.I, tranz. - εὐτρε-
πίζω; έτοιμάζω; καταρτίζω

pregătire s.f. - έτοιμα-
σία, ας (ή)

pregătire (a Sfințelor Da-
ruri) s.f. - προετοιμασία,

ας (ή); πρόθεσις, εως [πρό-
θεση] (ή)

preot s.m. - ιερέυς, έως
[ιερέας] (ό); λειτουργός, οὔ
(ό); πρεσβύτερος, ου (ό)

preoțesc, ească adj. - ιε-
ρατικός, ή, όν

preoție s.f. - ιερατεία, ας
(ή); ιερωσύνη, ης (ή);
πρεσβυτέριον, ου (τό)

preoțime s.f. - ιερατεία,
ας (ή); πρεσβυτέριον, ου
(τό)

prescură s.f. - προσφο-
ρά, ας (ή)

(mai) presus de ceruri -
ύπερουράνιος, ιον

pretinde (înv.) vb.III, tranz.
- αξιόω - ω [αξιόνω]

pretutîndeni adv. - παν-
ταχοῦ; άπανταχοῦ

prezent (a fi) - πάρεμι;
σύνεμι

(in) prezent *loc. adv.* - νῦν

prezentare (in fața cuiva)
s.f. - παράστασις, εως [παράσταση] (ή)

pricere *s.f.* - σύνεσις, εως [σύνεση] (ή)

prigoni *vb. IV, tranz.* - διώκω

prihană (*inv.*) *s.f.* - ἁμαρτία, ας (ή); fără de prihană - ἁμωμος, ον; ἀμώμητος, ον; ἀναμάρτητος, ον

primejdie *s.f.* - κίνδυνος, ου (ὸ)

primi *vb. IV, tranz.* - δέχομαι; λαμβάνω; προσδέχομαι; παραλαμβάνω; τυγχάνω; ὑποδέχομαι

primul, a *num. ord.* - πρῶτος, η, ον

prin *prep.* - διά

prin urmare - ὅθεν

principal, ă *adj.* - κύριος, ία, ιον

privi *vb. IV, tranz.* - βλέπω; ἐπιβλέπω; ἐφορώ - ὦ; θεάομαι; a privi de aproape - ἐπισκοπέω - ὦ

prizonier, eră *adj.* - αἰχμάλωτος, ον

profesor *s.m.* - καθηγητής, ου (ὸ)

profet *s.m.* - προφήτης, ου (ὸ)

promite *vb. III, tranz.* - ἐπαγγέλλομαι

propovădui *vb. IV, tranz.* - κηρύττω [κηρύσσω]

propovăduire *s.f.* - κήρυγμα, ατος (τὸ)

propovăduitor *s.m.* - κήρυξ, υκος [κήρυκας] (ὸ)

propriu, ie *adj.* - ἴδιος, ία, ιον

prooroc *s.m.* - προφήτης, ου (ὁ)

proscomidiar *s.n.* - πρόθεσις, εως [πρόθεση] (ἡ)

proscomidie *s.f.* - πρόθεσις, εως [πρόθεση] (ἡ)

proslăvi *vb. IV, tranz.* - ψάλλω

prospera *vb. IV, intranz.* - κατευοδόω - ὦ [κατευοδόω-νω]

prostituată *s.f.* - πόρνη, ης (ἡ)

protomartir (primul martir, primul mucenic) *s.m.* - πρωτομάρτυς, υρος [πρωτομάρτυρας] (ὁ)

proveni (din) *vb. IV, intranz.* - ἐκπορεύομαι

prozelit *s.m.* - προσήλυτος, ου (ὁ)

prunc *s.m.* - παιδίον, ου (τὸ)

psalm *s.m.* - ψαλμός, ου (ὁ)

psalmodia *vb. I, tranz.* - ψάλλω

pune *vb. III, tranz.* - ἀναφέρω, βάλλω, ἐπιτίθημι, ἰστάω - ὦ, τίθημι, τοποθετέω - ὦ; a pune deoparte - ἀποτίθημι; a pune în - ἐμβάλλω, ἐντίθημι; a pune înainte - πρόκειμαι, προτίθημι; a pune în jur - περιτίθημι

pune cortul - σκηνώω - ὦ

punere înainte (*bis.*) - πρόθεσις, εως [πρόθεση] (ἡ)

pur, ă (sufletește) *adj.* - ἄγνός, ἡ, ὄν

purcede *vb. III, intranz.* - ἐκπορεύομαι

purifica *vb. I, tranz.* - ἀγνίζω; καθαρίζω; καθαίρω; περικαθαίρω

purificare *s.f.* - κάθαρσις, εως [κάθαρση] (ή)

puritate *s.f.* - άγνεία, ας (ή)

purta *vb.I, tranz.* - κομίζω; φέρω

purător de Dumnezeu - θεοφόρος, ον

pururea amintit (pomenit) *adj.* - άείμνηστος, ον

pururea fecioară - άειπάρθενος, ου (ή)

pururea fericit, ă *adj.* - άιμακάριστος, ον

pururea, de-a pururi *adv.* - άεί

pustnic *s.m.* - έγκρατευτής, ου (ό)

putere (conducătoare) *s.f.* - άρχή, ης (ή); έξουσία, ας (ή); κράτος, ους (τό)

putere (*rel.*) *s.f.* - άρετή, ης (ή)

putere *s.f.* - δύναμις, εως [δύναμη] (ή); δυναστεία, ας (ή); ισχύς, ύος (ή)

puternic *adv.* - σφόδρα

puternic, ă *adj.* - δυνατός, ή, όν; ισχυρός, ά, όν; κραταιός, ά, όν; a face puternic - κραταιώω - ώ [κραταιώνω]

R

rai *s.n.* - παράδεισος, ου (ό)

rang *s.n.* - τάξις, εως [τάξη] (ή)

rapid *adv.* - εύθέως

rațiune *s.f.* - διάνοια, ας (ή)

răbda *vb. I, tranz.* - ὑπο-
μένω

răbdător îndelung *adj.* -
μακρόθυμος, ον

răgunchi (rinichi) *s.m.pl.*
- νεφρός, οὔ (ὅ)

răsăgi *vb. IV, intrans.* - ἀ-
νατέλλω

răsărit *s.n.* - ἀνατολή, ἡς
(ἡ)

răscumpăra *vb. I, tranz.* -
ἐξαγοράζω

răspîndi *vb. IV, tranz.* -
διαδίδωμι [διαδίδω]

răsplată *s.f.* - μισθός, οὔ
(ὅ)

răsplăti *vb. IV, tranz.* - ἀν-
ταποδίδωμι

răsplătire *s.f.* - ἀνταπό-
δοσις, εως [ἀνταπόδοση]
(ἡ)

răspruns (*bis., inv.*) *s.n.* -
ἀπολογία, ας (ἡ)

răstigni *vb. IV, tranz.* -
προσηλώω - ᾠ [προσηλώ-
νω]; σταυρώω - ᾠ [σταυ-
ρώνω]

răsuflare *s.f.* - ἀναπνοή,
ἡς (ἡ)

rătăci (*bis. inv.*) *vb. IV,*
intrans., reflex. - ἀστοχέω -
ᾠ

rău, rea *adj.* - πονηρός,
ά, όν

readuce (la viață) *vb. III,*
tranz. - ἀνασταίνω

real (în chip real) *adv.* -
ἐκτύπως, ὄντως

rechemare *s.f.* - ἀνάκλη-
σις, εως [ἀνάκληση] (ἡ)

refugiu *s.n.* - καταφυγή,
ἡς (ἡ)

regal, ă *adj.* - βασιλικός,
ἡ, όν

regat *s.n.* - βασιλεία, ας
(ή); βασιλείον, ου (τό)

rege *s.m.* - βασιλεύς, έως
[βασιλιάς] (ό)

regesc, ească *adj.* - βα-
σιλικός, ή, όν

regină *s.f.* - βασίλισσα,
ης (ή)

regret *s.n.* - μετάνοια, ας
(ή)

remarcat (a face) - άνα-
δείκνυμι [άναδεικνύω = ά-
ναδείχνω]

renaștere *s.f.* - παλιγγε-
νεσία, ας (ή)

renumit, ă *adj.* - ένδο-
ξος, ον

repartiza *vb.I, tranz.* - έξ-
ομαλίζω

repetă *vb.I, tranz.* - έπα-
ναλαμβάνω

reproșa *vb.I, tranz.* - έλέγ-
χω

respinge *vb.III, tranz.* -
άποδιώκω; άποδοκιμάζω;
άπωθέω - ώ

respirație *s.f.* - άναπνοή,
ής (ή)

restaurator *s.m.* - άνα-
καινιστής, ου (ό)

restitui *vb. IV, tranz.* - άν-
ταποδίδωμι

retrage *vb.III, reflex.* -
προέρχομαι

revărsa *vb.I, tranz., re-
flex.* - έκχέω [έκχύνω]; a
revărsa lumină - φωτίζω

reveni *vb. IV, intrans.* -
κατέρχομαι

ridica *vb.I, tranz.* - 1.
αίρω 2. a înălța - ύψώω -
ώ [ύψώνω]; 3. a ridica din
nou (a îndrepta) - άνορ-
θώω - ώ [άνορθώνω]

rit (ritual) *s.n.* - τάξις, εως [τάξη] (ή)

rînd *s.n.* - τάξις, εως [τάξη] (ή); rînd de carte - στίχος, ου (ό)

(pe) rînd *loc. adv.* - έναλλάξ

rînduială *s.f.* - οικονομία, ας (ή); τάξις, εως [τάξη] (ή); διάταξις, εως [διάταξη] (ή); rînduiala unei slujbe religioase - άκολουθία, ας (ή); rînduiala pregătirii Sfințelor Daruri - πρόθεσις, εως [πρόθεση] (ή)

rîu *s.n.* - ρέιθρον, ου (τό)

rob *s.m.* - δούλος, ου (ό)

robie *s.f.* - αίχμαλωσία, ας (ή); δουλεία, ας (ή)

robit, ă *adj.* - αίχμάλωτος, ον

rod *s.n.* - καρπός, ου (ό)

roditor, oare *adj.* - πλούσιος, ία, ιον

rodnicie *s.f.* - εύφορία, ας (ή)

roști (cu glas tare) *vb.* IV, *tranz.* - εκφωνέω - ω

roștire (cu glas tare) *s.f.* - εκφώνησις, εως [εκφώνηση] (ή)

rostogoli *vb.* IV, *tranz.* - είλέω - ω

ruga *vb.* I - 1. *tranz.* δέομαι; δυσωπέω - ω; πρεσβεύω 2. *reflex.* εύχομαι; έπέυχομαι; a se ruga împreună cu - συνεύχομαι

rugă *s.f.* - δέησις, εως [δέηση] (ή)

rugăciune *s.f.* - δέησις, εως [δέηση] (ή); εύχή, ης (ή); ίκεσία, ας (ή); λιτή, ης (ή); πρεσβεία, ας (ή); προσευχή, ης (ή)

rugămintе *s.f.* - πρεσβεία, ας (ή)

rugător *s.m.* - πρέσβυς, εως (ό)

rupe *vb.III, tranz.* - καταρρήγνυμι [καταρράσσω]; κλάω [κλάνω]

ruşine (neacoperit de) *adj.* - άνεπαίσχυντος, ον

S

sabie *s.f.* - ρομφαία, ας (ή)

sacrificiu (bis.) *s.n.* - θυσία, ας (ή)

sacru, ă *adj.* - ιερός, ά, όν; όσιος, ία, ιον

salva *vb.I, tranz.* - ρύω; σώζω

salvare *s.f.* - σωτηρία, ας (ή); σωτήριο, ου (τό)

salvator *s.m.* - ρύστης, ου (ό); σωτήρ, ήρος [σωτέρας] (ό); λυτρωτής, ου (ό)

satisface *vb.III, intrans.* - εύαρεστέω - ώ

sau *conj.* - ή

Sava *s.m.p.* - Σάββας (ό)

Savaot *s.m.p.* - Σαβαώθ (ό)

să *conj.* - ίνα; όπως; ώς

să nu - μηκέτι

sădi *vb. IV, tranz.* - φυτεύω

sălăşlui *vb. IV, reflex.* - έπισκηνόω - ώ; σκηνόω - ώ

sălăşluire *s.f.* - σκήνωμα, ατος (τό)

sămînţă *s.f.* - σπόρος, ου (ό); fără sămînţă - άσπόρος

sănătate *s.f.* - υγεία, ας
(ή)

sărac, ă *adj.* - άνάργυρος, ον; πτωχός, ή, όν

sărbătoare *s.f.* - έορτή, ής (ή)

sărbători *vb. IV, tranz.* - έορτάζω

sărut *s.n.* - άσπασμός, ού (ό); φίλημα, ατος (τό)

săruta *vb. I, tranz.* - άσπάζομαι

sărutare *s.f.* - άσπασμός, ού (ό); φίλημα, ατος (τό)

sătura *vb. I, reflex., tranz.* - χορτάζω [χορταίνω]

săvârși *vb. IV, tranz.* - έπιτελέω - ώ; έκτελέω - ώ; πράττω; a săvârși o slujbă religioasă - λειτουργέω - ώ

săvârșire *s.f.* - συμπλήρωσις, εως [συμπλήρωση] (ή)

scaun *s.n.* - καθέδρα, ας (ή); scaun arhieresc - θρόνος, ου (ό)

scădea *vb. III, tranz.* - άφαιρέω - ώ

scăpare *s.f.* - καταφυγή, ής (ή)

schimba *vb. I, reflex., tranz.* - μεταβάλλω

schimba *vb. I, tranz.* - άλλοιόω - ώ [άλλοιώνω]

schimbare *s.f.* - τροπή, ής (ή); fără schimbare - άτρέπτως

(cu) schimbul *loc. adv.* - έναλλάξ

sclav *s.m.* - δούλος, ου (ό)

sclavie *s.f.* - δουλεία, ας (ή)

scoate *vb. III, tranz.* - άίρω; άφαιρέω - ώ; ρύω

sculare *s.f.* - ἔγερσις, εὠς
[ἔγερση] (ή)

scump, ă *adj.* - ἀγαπη-
τός, ή, όν

seară *s.f.* - ἑσπέρα, ας
(ή); neînserat, ă, care nu
înserează niciodată, care
nu se întunecă niciodată -
ἀνέσπερος, ον

secol *s.n.* - αἰών, ώνος
[αἰώνας] (ό)

seminție *s.f.* - γένος, ους
(τό)

semn *s.n.* - σημεῖον, ου
(τό); τύπος, ου (ό)

seninătate *s.f.* - γαλήνη,
ης (ή)

senzație *s.f.* - αἴσθησις,
εὠς [αἴσθηση] (ή)

serafim *s.m.* - σεραφεῖμ
(τό)

sete *s.f.* - δίψα, ης (ή); a
fi însetat, a-i fi sete -
διψάω - ω

sfărîma *vb.I, tranz.* - δια-
μερίζω; θραύω; μερίζω;
συντριβώ

sfîntenie *s.f.* - ἀγίασμα,
ατος (τό); όσιότης, ητος
[όσιότητα] (ή)

sfînji *vb. IV, tranz.* - ἀγ-
άζω

sfînjire *s.f.* - ἀγιασμός,
οῦ (ό)

sfîntă *s.f.* - φελώνιον, ου
(τό)

sfînt, ă *adj.* - ἅγιος, ἰα,
ιον; ἱερός, ἄ, όν; ἀκή-
ρατος, ον; prea sfînt,
foarte sfînt - πανάγιος, ἰα,
ιον; de trei ori sfînt - τρισ-
άγιος, ἰα, ἰον

sfîrși *vb. IV, tranz.* - 1. τε-
λέω - ω 2. a cheltui - δαπα-
νάω - ω

sfârșit (*bis.*) *s.n.* - ἀπό-
λυσις, εως [ἀπόλυση] (ή)

sfârșit *s.n.* - τέλος, ους
(τò); τέρμα, ατος (τò); fără
de sfârșit - ἀπέραντος, ον

(în) sfârșit - τελευταῖον

siguranță *s.f.* - ἀσφάλεια,
ας (ή)

simbol *s.n.* - σύμβολον,
ου (τò)

simboliza *vb.I, tranz.* -
συμβολίζω

simplicu, ă *adj.* - ἀπλός, ή,
όν

simț *s.n.* - αἴσθησις, εως
[αἴσθηση] (ή)

sincer, ă *adj.* - εὐθύς, εἶα,
ύ

sinceritate *s.f.* - εὐθύτης,
τητος [εὐθύτητα] (ή); παρ-
ρησία, ας (ή)

singur, ă *adj.* - μόνος, η,
ον

Sion *s.p.* - Σιών (ή)

sin *s.m.* - γαστήρ, γαστρός
[γαστέρα] (ή); a ține la sin
- κυέω [κυῶ]

sînge *s.n.* - αἷμα, ατος
(τò); care suferă de cur-
gere de sînge - αἰμόρρους,
ουν; fără vărsare de sînge,
fără de sînge - ἀναίμακ-
τος, ον

slavă *s.f.* - δόξα, ης (ή)

slăbiciune *s.f.* - ἀσθένεια,
ας (ή)

slăvi *vb. IV, tranz.* -
ἀνυμνέω - ᾠ; δοξάζω; δο-
ξολογέω - ᾠ; a slăvi împre-
ună cu - συνδοξάζω; a slă-
vi la rîndul său - ἀντιδο-
ξάζω

slăvit, ă *adj.* - ἐνδοξος,
ον

slugă *s.f.* - δοῦλος, ου (ὁ)

slujbă *s.f.* - διακονία, ας (ή); slujbă religioasă - ἀκολουθία, ας (ή); λειτουργία, ας (ή); λατρεία, ας (ή)

sluji *vb.* IV, *tranz.*, *intrans.* - διακονέω - ᾶ; λειτουργέω - ᾶ; a sluji lui Dumnezeu - λατρεύω; a sluji împreună - συλλειτουργέω - ᾶ

slujire *s.f.* - διακονία, ας (ή)

slujitor *s.m.* - 1. διάκονος, ου (ὁ) 2. λειτουργός, οῦ (ὁ); împreună slujitor - συλλειτουργός, οῦ (ὁ)

smerenie *s.f.* - ταπείνωσις, εως [ταπείνωση] (ή); ταπεινοφροσύνη, ης (ή)

smerit, ă *adj.* - ταπεινός, ή, ὄν; gînd smerit - ταπεινοφροσύνη, ης (ή)

sminteală *s.f.* - πρόσκομμα, ατος (τό); fără sminteală - ἀπροσκοπτώς

sobornicesc, ească *adj.* - καθολικός, ή, ὄν

sol *s.m.* - πρέσβυς, εως (ὁ)

soldat *s.m.* - στρατιώτης, ου (ὁ)

solie *s.f.* - πρεσβεία, ας (ή)

sosi *vb.* IV, *intrans.* - ἔρχομαι; παραίγνομαι; προσέρχομαι

sosire *s.f.* - ἔλευσις, εως [ἔλευση] (ή); παρουσία, ας (ή)

(în) spate *loc. adv.* - ὀπισθεν

spăla *vb.* I, *reflex.*, *tranz.* - 1. νίπτω 2. a spăla bine - ἀποπλύνω 3. (bis.) a spăla de păcate - καθαίρω

spera *vb. I, tranz.* - ἔλ-
πίζω

speranță *s.f.* - ἐλπίς, ἴδος
[ἐλπίδα] (ή); προσμονή, ἥς
(ή)

spin *s.m.* - ἄκανθα, ἡς
(ή)

spirit *s.n.* - πνεῦμα, ατος
(τὸ)

splendoare *s.f.* - λαμπρό-
της, ητος [λαμπρότητα] (ή)

spor *s.n.* - προκοπή, ἥς
(ή)

spovedi *vb. IV, reflex.,*
tranz. - ἔξομολογέω - ᾠ

spre *prep.* - εἰς; πρὸς

sprijini *vb. IV, tranz.* -
ἀναλαμβάνω; ἐνισχύω

spune *vb. III, tranz.* - διη-
γέομαι [διηγούμαι]; ἐπιλέ-
γω; ἐκφωνέω - ᾠ; ἔπω; λέγω

sta *vb. I, intranz.* - ἵστημι;
a sta departe - ἀφίστημι; a
sta de față, a. sta înaintea
cuiva - παρίστημι; περισ-
τημι

stabilitate *s.f.* - εὐστάθεια,
ας (ή)

statornicie *s.f.* - εὐστάθεια,
ας (ή)

stăpîn *s.m.* - δεσπότης,
ου (ὀ); κύριος, ου (ὀ)

stăpînă *s.f.* - δέσποινα,
ἡς (ή)

stăpîni *vb. IV, tranz.* -
ἄρχω; βασιλεύω; δεσπότηζω

stăpînire *s.f.* - δεσποτεία,
ας (ή); κράτος, ους (τὸ)

stăruitor, oare *adj.* - ἐκ-
τενής, ἑς

stea *s.f.* - ἀστήρ, ἔρος
[ἀστέρας (ὀ); ἀστέρι (τὸ)];

steluță *s.f.* - ἀστερίσκος,
ου (ὀ)

- stih *s.n.* - στίχος, ου (ὁ)
- stihar *s.n.* - στιχάριον, ου (τὸ)
- stîng, ă *adj.* - ἀριστερός, ἄ, ὄν; mîna stîngă - ἀριστερά, ας (ἡ)
- stolă *s.f.* - στολή, ἥς (ἡ)
- strană (cîntăreții de la strană) *s.f.* - χορός, οὔ (ὁ)
- străin *s.m.* - προσήλυτος, ου (ὁ)
- străluci *vb. IV, intrans.* - ἐκλάμπω; ἐλλάμπω; ἐπισκοπέω - ὦ; φωτίζω
- strălucire *s.f.* - λαμπρότης, ητος [λαμπρότητα] (ἡ)
- strălucitor, oare *adj.* - λαμπρός, ἄ, ὄν
- strămoș *s.m.* - προπάτωρ, ορος [προπάτορας] (ὁ)
- stricăciune *s.f.* - ἀλλοίωσις, εως [ἀλλοίωση] (ἡ); διαφθορά, ἄς (ἡ); φθορά, ἄς (ἡ); fără stricăciune *adv.* - ἀναλλοιώτως; ἀδιαφθόρως
- striga *vb. I, tranz.* - βοάω - ὦ; κραυγάζω; κράζω
- strigăt (de bucurie) *s.n.* - ἀλαλαγμός, οὔ (ὁ)
- strivi *vb. IV, tranz.* - συντρίβω
- structură *s.f.* - σύνθεσις, εως [σύνθεση] (ἡ)
- sub - 1. *prep.* κάτω; ὑπό
2. *adv.* ὑποκάτω
- sublim, ă *adj.* - μετάρσιος, ον
- sudic, ă *adj.* - νότιος, ία, ίον
- suferi *vb. IV, intrans., tranz.* - πάσχω; ὑπομένω
- suficient (a fi) - ἀρκέω - ὦ

suflare *s.f.* - άναπνοή,
ής (ή)

suflet *s.n.* - ψυχή, ής (ή);
pierzător de suflete - ψυ-
χοφθόρος, ον

sufletesc, ească *adj.* -
ψυχικός, ή, όν

suire *s.f.* - άνάβασις,
εως [άνάβαση] (ή)

supărat pe cineva (a fi) -
μηνίο

supraveghea *vb.I, tranz.* -
έπιβλέπω

sus *adv.* - άνω; επάνω;
de sus - άνωθεν

§

(cu) șase aripi - έξαπτέ-
ρυγος, ον

(al) șaselea, (a) șasea
num. ord. - έκτος, η, ον

(al) șaptelea, (a) șaptea
num. ord. - έβδομος, η, ον

șaptezeci *num. card.* - έβ-
δομήκοντα [έβδομήντα]

ședea *vb.II, intrans.* - κά-
θημαι; καθέζομαι; a ședea
împreună cu - συγκάθημαι

și *conj.* - και

șoptit (în șoaptă) *adv.* -
χαμηλοφώνως

Ștefan *s.m.p.* - Στέφανος,
ου (ό)

șterge (bine cu buretele)
vb.III, tranz. - άποσπογγίζω

șterge (cu buretele) *vb.*
III, tranz. - σπογγίζω

șterge (păcatele) *vb.III,*
tranz. - άφαιρέω - ω

ști *vb. IV, tranz.* - γι-
νώσκω; οίδα (αρχ.)

știință *s.f.* - γνώσις, εως
[γνώση] (ή)

(de) știut - ἰστέον

T

tabără (militară) *s.f.* -
στρατόπεδον, ου (τὸ)

taină *s.f.* - μυστήριο, ου
(τὸ)

tainic (în chip tainic, în
taină) *adv.* - μυστικώς; ξέ-
νως

tainic, ă (de taină) *adj.* -
μυστικός, ή, όν

tandru, ă *adj.* - γλυκός,
εία, ύ [γλυκός, ιά, ό]

tare *adj.* - ἰσχυρός, ά, όν

tată *s.m.* - πατήρ, πατρός
[πατέρας] (ό); Πατήρ - Dum-
nezeu Tatăl

tavă *s.f.* - δίσκος, ου (ό)

taxiarhie (unitate milita-
ră) *s.f.* - ταξιαρχία, ας (ή)

tăia (în lung) *vb.I, tranz.*
- ἀνατέμνω

tăiere *s.f.* - τομή, ής (ή)

tăietură *s.f.* - τομή, ής
(ή)

tălmăci *vb. IV, tranz.* - ἑρ-
μηνεύω

tămădui *vb. IV, tranz.* -
ιάσμαι [ιώμαι]

tămăduire *s.f.* - ἴασις,
εως [ίαση] (ή)

tămîia *vb.I, tranz.* - θυμι-
άζω; θυμιάω [θυμιώ]

tămîie *s.f.* - θυμίαμα,
ατος (τὸ)

tărie *s.f.* - δύναμις, εως
[δύναμη] (ή); ἰσχύς, ύος
(ή)

(al) tău, (a) ta *pron. pos.*
- σός, σή, σόν

teafăr, ă *adj.* - σώος,
σώα, σῶον

teamă *s.f.* - φόβος, ου (ὅ)

teme *vb. III, reflex.* - φο-
βέω - ᾶ [φοβούμαι]

temperatură moderată
s.f. - εὐκρασία, ας (ή)

tentație *s.f.* - πειρασμός,
οὔ (ὅ)

teolog *s.m.* - θεολόγος,
ου (ὅ)

testament *s.n.* - διαθήκη,
ης (ή)

tezaur *s.n.* - θησαυρός,
οὔ (ὅ)

Theodor *s.m.* - Θεόδω-
ρος, ου (ὅ)

ticălos, oasă *adj.* - άμαρ-
τωλός, όν

timp *s.n.* - καιρός, οὔ (ὅ)

tinerețe *s.f.* - νεότης,
τητος [νεότητα] (ή)

tipic (rînduială a slujbe-
lor bisericești; carte care
cuprinde aceste rînduieji) -
τυπικόν, οὔ (τὸ)

tiranie *s.f.* - τυραννίς,
ίδος [τυραννίδα] (ή)

titlu *s.n.* - ἐπιγραφή, ής
(ή); titlul capitolului - ἐπι-
κεφαλίς, ίδος [ἐπικεφαλί-
δα] (ή)

tiv *s.n.* - κράσπεδον, ου
(τὸ)

tîlhar *s.m.* - ληστής, οὔ
(ὅ)

(cu) toate acestea *loc.*
conj. - ὅμως

(cu) toate că *loc. conj.* -
καίτοι

torță *s.f.* - πυρσός, οὔ (ὅ)

tot așa *loc. adv.* - ὡσαύ-
τως

tot, toată *adj.* - 1. ἅπας,
ἅπασα, ἅπαν; πᾶς, πᾶσα,

pân 2. ὅλος, η, ον 3. σύμ-
πας, πασα, παν; peste tot -
ἀπανταχοῦ; πανταχοῦ

totdeauna *adv.* - πάντοτε,
πάντα

totuși *conj.* - ὅμως

trage (din) *vb. III, reflex.*
- ἐκπορεύομαι

trage (din) *vb. III, tranz.* -
ῥύω

transforma *vb. I, reflex.,*
tranz. - μεταβάλλω

transportat cu (a fi) - ἐπο-
χέομαι [ἐποχοῦμαι]

trăda *vb. I, tranz.* - παρα-
δίδωμι

trăi *vb. IV, intrans.* - δι-
άγω; ζάω

trăi (zile multe, viață lun-
gă) *vb. IV* - μακροημερεύω

trebuie *unipers., impers.* -
πρέπει

trebuință *s.f.* - χρεία, ἀς
(ή)

trece *vb. III, intrans.* - δι-
έρχομαι; a trece cu vede-
rea - παροράω

trei *num. card.* - τρεῖς,
τρία; de trei ori *num. adv.* -
τρῖς; de trei ori sfint -
τρισάγος, ἰα, ἰον

(al) treilea, (a) treia *num.*
ord. - τρίτος, η, ον

treime *s.f.* - τριάς, ἀδος
[τριάδα] (ή); Sfânta Treime
- ἡ Ἁγία Τριάς

tresălta (de bucurie) *vb. I,*
intrans. - σκιρτάω - ὦ

tresări *vb. IV, intrans.* -
σκιρτάω - ὦ

tricher *s.n.* - τρικήμεριον,
ου [τρικέρι] (τὸ)

trimite *vb. III, tranz.* - ἐξ-
αποστέλλω; πέμπω; a trimi-
te în sus - ἀνοπέμπω; a tri-

mite în jos - καταπέμπω; a
trimite în schimb - ἀντικα-
ταπέμπω

Trisaghion *s.n.* - Τρισά-
γιον, ου (τὸ)

tristețe *s.f.* - θλίψις, εως
[θλίψη] (ή)

triumfător, oare *adj.* - ἐπι-
νίκιος, ιον; καλλίνικος, ον

trompetă *s.f.* - σάλπιγξ,
ιγγοσ [σάλπιγγα] (ή)

tron *s.n.* - θρόνος, ου (ὁ)

tropar (pentru sărbătoarea zilei) *s.n.* - ἀπολυτίκιον,
ου (ὁ)

trudi *vb. IV, intranz.* -
κάμνω [κάνω]; κοπιᾶω
[κοπιῶ]

trup *s.n.* - σάρξ, σαρκός
[σάρκα] (ή); σῶμα, ατος
(τὸ); fără de trup - ἀσώμα-
τος, ον

trupesc, ească *adj.* - σαρ-
κικός, ή, όν

trupește (cu trupul) *adv.*
- σωματικῶσ

tu *pron. pers.* - σύ

tunde *vb. III, tranz.* - κείρω

turmă *s.f.* - ποιμήνη, ησ
(ή)

T

tară *s.f.* - χώρα, ας (ή)

țărînă *s.f.* - χοός - χοός,
χοῦ [χῶμα, ατος (τὸ)] (ὁ)

ține *vb. III, tranz.* - κατέ-
χω; κρατέω - ᾶ

țintui *vb. IV, tranz.* - συγ-
καθηλόω - ᾶ

țipa *vb. I, intranz.* - βοᾶω
- ᾶ

U

ucenic *s.m.* - μαθητής,
οὔ (ό)

uita (a vedea) *vb.I,*
reflex. - βλέπω

uita (a nu-și aminti) *vb.I,*
tranz. - ἐπιλανθάνω

ultimul, a *adj.* - ἔσχατος,
ἀτη, ον; τελευταίος, αία,
αἶον

umăr *s.m.* - ὄμος, ου (ό)

umbra *vb.I, intranz.* - βα-
δίζω; πορεύομαι

umbră *s.f.* - σκιά, ᾶς (ή)

umbri *vb. IV, tranz.* - ἐπι-
σκιάζω

umilință *s.f.* - κατάνυξις,
εως [κατάνυξη] (ή)

umple *vb.III, tranz.* - ἐμ-
πίπλημι; πληρώω - ὦ; πίμ-
πλημι

uni *vb. IV - 1. tranz.*
ένώω - ὦ [ένώνω] 2. *reflex.*
συμφωνέω - ὦ

unifica *vb.I, tranz.* - ἐνό-
ω - ὦ [ένώνω]

unire *s.f.* - ἔνωσις, εως
[ένωση] (ή); ἐνότης, τητος
[ἐνότητα] (ή)

unitate *s.f.* - ἐνότης,
τητος [ἐνότητα] (ή)

univers *s.n.* - οἰκουμένη,
ης (ή); σύμπαν, αντος (τό)

universal, ă *adj.* - καθο-
λικός, ή, όν

unu, una *num. card.* - εἷς
[ένας], μία, ἔν [έννα]

unul din doi *pron. nehot.*
- ἕτερος, ἔρα, ον

unul-născut, ă *adj.* - μό-
νογενής, ἔς

urca *vb.I, intrans.* - άνέρχομαι, ανάβαινώ; a face să urce - αναπέμπω

urcare *s.f.* - ανάβασις, εως [ανάβαση] (ή)

urias, ă *adj.* - άμέτρητος, ον; παμμέγιστος, ον

urma *vb.I, tranz.* - συνεχίζω; a urma (ține) un ritual - κρατέω - ω

urmare *s.f.* - συνέχεια, ας (ή)

(prin) urmare *loc. adv.* - ὅθεν

(cel din) urmă - ἔσχατος, άτη, ον; τελευταίος, αία, αϊον

(în) urmă *loc. adv.* - ὀπισθεν

(pe) urmă (la urmă) *loc. adv.* - εἶτα; ἔπειτα; τελευταϊον

ur mător, oare *adj.* - ἔξῆς; ἐπόμενος, η, ον

uscat *s.n.* - ξηρό, ᾶς (ή)

ușă *s.f.* - θύρα, ας (ή); πύλη, ης (ή); *Ușile Împărătești* - αἱ Ἱσραϊτικαὶ Πύλαι

ușor (în chip ușor) *adv.* - εὐχερῶς; ἀργῶς [ἀργά]

ușor de înțeleas *adj.* - νοητός, ή, όν

ușurință *s.f.* - εὐχέρεια, ας (ή); cu ușurință - εὐχερῶς

V

vameș *s.m.* - τελώνης, ου (ό)

vas (liturgic) *s.n.* - σκεῦος, σκεύους (τό)

Vasile *s.m.p.* - Βασίλειος, ου (ό); Vasile cel Mare - Βασίλειος ὁ Μέγας

vădit, ă *adj.* - φανερός, ά, όν

văduvă *s.f.* - χήρα, ας (ή)

vărsa *vb.I, reflex., tranz.* - ἐκχέω [ἐκχύνω]

văzduh *s.n.* - ἀήρ, αέρος [αέρας] (ό)

văzut, ă *adj.* - ὁρατός, ή, όν

veac *s.n.* - αἰών, ὦνος [αἰώνας] (ό)

vedea *vb.II, tranz.* - βλέπω; θεάομαι; καθοράω - ὦ; ὀράω [ὀρώ]

venerabil, ă *adj.* - σεβάσιμος, ία, ίον

venerat, ă *adj.* - σεβάσιμος, ία, ίον; τίμιος, ία, ίον;

prea venerat, foarte venerat - πάνσεπτος, ον

veni *vb. IV, intrans.* - ἔρχομαι; παραίγνομαι; προσέρχομαι; veniți! *interj.* - δεῦτε

veni peste *vb. IV, intrans.* - ἐπέρχομαι

venire *s.f.* - ἔλευσις, εως [ἔλευση] (ή); παρουσία, ας (ή)

vers *s.n.* - στίχος, ου (ό)

verset *s.n.* - στίχος, ου (ό)

veseli *vb. IV, reflex.* - ἔρπω

veselie *s.f.* - εὐφροσύνη, ης (ή)

vesti *vb. IV, tranz.* - ἀναγγέλλω

vestit, ă *adj.* - ἔνδοξος, ον

veșmint *s.n.* - ένδυμα,
ατος (τό); ἱμάτιον, ου (τό)

veșnic, ă - 1. *adj.* ἀθά-
νατος, ον; αἰώνιος, ον
[αἰώνιος, ια, ιο]; αἰδιος, α,
ον 2. *adv.* αἰεί 3. veșnic
amintit (pomenit) *adj.* -
αἰείμνηστος, ον

viață *s.f.* - βίος, ου (ό);
ζωή, ης (ή); πολιτεία, ας
(ή); care privește viața
βιοτικός, ή, όν [βιωτικός,
ή, όν]; dătător de viață -
ζωηφόρος, ον; făcător de
viață - ζωοποιός, όν; plin
de viață - ζωηρός, ά, όν; a
avea viață lungă - μακρο-
ημερεύω

viclean, ă *adj.* - πονη-
ρός, ά, όν

victorios, oasă *adj.* - καλ-
λίνικος, ον; ἐπινίκιος, ιον

vie *s.f.* - ἄμπελος, ου (ό)
[ἀμπέλι (τό)]

viețui *vb. IV, intrans.* -
διάγω

viețuire *s.f.* - πολιτεία,
ας (ή)

viitor *s.n.* - μέλλον, ον-
τος (τό)

vin *s.n.* - οἶνος, ου (ό);
vinul Sfintei Liturghii -
νᾶμα, ατος (τό)

vină *s.f.* - ἁμαρτία, ας
(ή); ἁμάρτημα, ατος (τό);
πταίσμα, ατος (τό)

vinde (a trăda) *vb. III,*
tranz. - παραδίδομι

vindeca *vb. I, reflex.,*
tranz. - ἀναλαμβάνω; ἰάο-
μαι [ἰῶμαι]

vindecare *s.f.* - ἴασις,
εως [ἴαση] (ή)

virtute *s.f.* - ἀρετή, ης
(ή)

vistier *s.m.* - θησαυρός,
οὔ (ό)

vistierie *s.f.* - θησαυρός,
ou (ὁ)

vișel *s.m.* - μόσχος, ου
(ὁ)

vizibil, ă *adj.* - ὁρατός,
ή, ὄν; φανερός, ά, ὄν

vizita *vb.I, tranz.* - ἐπισ-
κέπτομαι

vizitare *s.f.* - ἐπίσκεψις,
εως [ἐπίσκεψη] (ή)

vizită *s.f.* - ἐπίσκεψις,
εως [ἐπίσκεψη] (ή)

vînt *s.n.* - άνήρ, άέρος
[άέρας] (ὁ)

voce *s.f.* - φωνή, ής (ή);
cu voce tare - έκφώνως

voi *vb. IV, tranz.* - βούλο-
μαι

voie *s.f.* - βούλησις, εως
[βούληση] (ή); θέλημα,
ατος (τό); de bunăvoie, cu
voie - εκούσιος, ία, ιον

voievod (mai marele vo-
ievod) *s.m.* - άρχιστράτη-
γος, ου (ὁ)

vointă *s.f.* - βούλησις,
εως [βούληση] (ή); θέλημα,
ατος (τό)

voluntar, ă *adj.* - εκούσι-
ος, α, ον

vorbă *s.f.* - λόγος, ου (ὁ)

vorbi *vb. IV, tranz.* - λα-
λέω - ὦ

vrăjmas - 1. *s.m.* έχθρός,
ou (ὁ) 2. *adj.* πολέμιος, ία,
ιον

vrea *vb.II, tranz.* - βούλο-
μαι

vrednic, ă *adj.* - άξιος,
ία, ιον; a face vrednic -
άξιόω - ὦ [άξιώνω]; a so-
coti vrednic - ικανόω - ὦ;
καταξιόω - ὦ; vrednic de
milă (de plîns) - έλεεινός,
ή, ὄν

vrednicie *s.f.* - άξιότης, τητος; lipsă de vrednicie - άναξιότης, τητος [άναξιότητα] (ή); cu vrednicie - άξίως; έπαξίως

vreme *s.f.* - καιρός, ου (ό)

vrere *s.f.* - βούλησις, εως [βούληση] (ή); θέλημα, ατος (τό)

vultur *s.m.* - άετός, ου (ό)

Z

zăcea *vb. II, intrans.* - κείμαι

zdrobi *vb. IV, tranz.* - συντριβω

zdrobire *s.f.* - συντριβή, ής (ή)

zgomot *s.n.* - θόρυβος, ου (ό); fără zgomot - άθορύβως

zi *s.f.* - ήμέρα, ας [μέρα] (ή); de toate zilele, de fiecare zi - έπιούσιος, ιον; καθημερινός, ή, όν; care durează trei zile, care este din ziua a treia - τριήμερος, ον

zice *vb. III, tranz.* - έπιλέγω; έκφωνέω - ώ; έπω; λέγω

zidi *vb. IV, tranz.* - κτίζω; πλάσσω [πλάθω]

zidire *s.f.* - κτίσις, εως [κτίση] (ή)

zilnic, ă *adj.* - έπιούσιος, ιον; καθημερινός, ή, όν